विपाचयेत् ॥चतुर्गुणेन पयसा कल्कैरेभिश्च कार्षिकैः ॥ जीवंतीत्रिफलामेदामृद्वीकर्द्धिपरूषकैः॥ समंगाचविकाभार्ङ्गीकाश्मरीकर्कटाव्हयैः॥ आत्मगुप्तामहामेदातालखर्जूरमस्तकैः ॥ मृणालबिसखर्जूरयष्टीमधुकजीवकैः ॥ शतावरीविदारीक्षुबृहतीसारिवायुगैः ॥ मूर्वाश्वदंष्ट्रर्षभकशृंगाटककसेरुकैः ॥ रास्नास्थिरातामलकीसूक्ष्मैलाशठिपौष्करैः ॥ पुनर्नवातवक्षीरीकाकोलीधन्वयासकैः ॥ जीवंतीत्रिफलामेदामृद्वीकाद्विपरूषकैः ॥ मधुकाक्षोडवातामसुंजाताभिपुकैरपि ॥ महामायूरमित्येतन्मयूरादधिकं गुणैः ॥ धात्विंद्रियस्वरभ्रंशश्वासकासादिनापहं ॥ योन्यसृक्शुक्रदोषेषु शस्तं वंध्यासुतप्रदं ॥ आखुभिः कुकुटैर्हंसैः शशैश्चेति प्रकल्पयेत् ॥ जत्रूर्ध्वजानां व्याधीनामेकत्रिंशं शतद्वयं ॥ परस्परमसंकीर्णं विस्तरेण प्रकाशितं ॥ उर्ध्वमूलमधःशाखमृषयः पुरुषं विदुः ॥ मूलप्रहारिणस्तस्माद्रोगांश्छीघ्रतरं जयेत् ॥ सर्वेंद्रियाणि येनास्मिन् प्राणा येन च संस्थिताः ॥ तेन तस्योत्तमांगस्य रक्षास्ववहितो भवेत् ॥ इति शिरोरोगप्रतिषेधो नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ इतिचतुर्थमूर्ध्वांगमंगं संपूर्णं ॥ ४ ॥

अथातो व्रणविभक्तिविज्ञानीयमध्यायं व्याख्यास्यामः ॥यावदायुर्व्रणयति वा शरीरमिति व्रणः ॥ स द्विविधो निज आगंतुश्च ॥ तत्र निजो दोषसमुत्थः ॥ आगंतुः शस्त्रानुशस्त्रोपललकुटनखदशनविषाणविषारुष्करादिनिमित्तः॥सोऽपि पुनर्वातादि भिरधिष्ठितो निजतां लभते॥पुनश्च द्वेधा दुष्टः शुद्धश्च॥ तत्र दोषदूषितो दुष्टः॥तस्य सामान्यलिंगमतिसंवृतमतिविवृतमतिमृदुकठिनात्युत्सादावसादातिशीतोष्णभावोऽतिरक्तकृष्णपांडुता पूतिमांससिरास्नायुप्रभृतिच्छन्नत्वं पूतिपूयास्रावः सोत्संगता दाहपाककंडूश्वयथुवेदनासंरंभपिटिकोपद्रुतत्वं दीर्घकालानुबंधश्च ॥ विशेषतस्तु पंचदशधा प्रतिभिद्यते ॥ तत्र श्यावोऽ-

रुणः कृष्णो भस्मास्थिकपोतगुडान्यतमवर्णो वा दधिमस्तुक्षारांबुमांसधावनपुलाकोदकनिभोऽल्पस्रावो रूक्षश्चटचटायनशीलोऽकस्माद्विविधशूलस्फुरणायामतोदभेदस्वापबहुलो निर्मांसश्च वातात् ॥ क्षिप्रजः पीतनीलहरितकृष्णकपिलपिंगलो गोमूत्रभस्मशंखकिंशुकोदकमार्द्वीकतैलाभोष्णभूरिक्लेदो दाहोषाज्वररागपाकावदरणधूमायनान्वितः क्षारोक्षितक्षतोपमः पिटिकाजुष्टश्च पित्तात् ॥ स्निग्धः स्थूलोष्ठः पांडुश्वंडकंडूर्नवनीतवसामज्जपिष्टतिलनारिकेलांबुसदृशश्वेतः शीतबहलपिच्छिलक्लेदः स्वापस्तंभस्तैमित्यगौरवोपदेहयुक्तः सिरास्नायुजालावततो मंदवेदनः कठिनश्च कफात्॥प्रवालनिचयदलप्रकाशरक्तः कृष्णस्फोटपिटिकाजालोपचितो वाजिस्थानगंधः सरक्तपूयस्रावी पित्तलिंगश्च रक्तात्॥यथास्वलिंगसंकरे द्वाभ्यां त्रिभिः सर्वैश्च दुष्टं विद्यात्॥अपिच ॥घृतमंडाभो मत्स्यधावनगंधिर्मृदुर्विसर्पी कृष्णोष्णपूयश्च पित्तरक्ताभ्यां[1] ॥ वातादिभिरेव च व्रणस्यानधिष्ठानं शुद्धिः॥तत्र यथोक्तदुष्टलिंगाभावात् संरंभरहितत्वं जिव्हावर्णता शुक्लत्वं नीरुजत्वं निरास्रावता श्यावपर्यंतत्वं समौष्ठमध्यत्वं किंचिदुन्नतमध्यता वा ॥ त्वङ्मां-

---

१ अत्र पित्तरक्तजव्रणस्यैव विशिष्टं लक्षणं दृश्यते अन्यानि द्वंद्वजादिव्रणानां विशिष्टलक्षणानि न दृश्यंते तानि लेखकप्रमादाद्गलितानि भांति ॥ सुश्रुते तु तानि सर्वाण्युक्तानि ॥ तान्यथा ॥ तोददाहधूमायनप्रायः पीतारुणभासस्तद्वर्णस्रावी चेति वातपित्ताभ्याम् ॥ कंडूयनशीलः सनिस्तोदो दारुणो मुहुर्मुहुः शीतपिच्छिलस्रावी चेति वातश्लेष्मभ्याम् ॥ गुरुः सदाह उष्णः पीतः पांडुस्रावी चेति पित्तश्लेष्मभ्याम् ॥ रूक्षस्तनुस्तोदबहुलः सुप्त इव च रक्तारुणाभस्तद्वर्णस्रावी चेति वातशोणिताभ्याम् ॥ घृतमंडाभो मीनधावनतोयगंधिर्मृदुर्विसर्प्युष्णकृष्णस्रावी चेति पित्तशोणिताभ्याम् ॥ रक्तो गुरुः पिच्छिलः कंडूप्रायः स्थिरः सरक्तपांडुस्रावी चेति श्लेष्मशोणिताभ्याम् ॥ स्फुरणतोददाहधूमायनप्रायः पीततनुरक्तस्रावी चेति वातपित्तशोणितेभ्यः ॥ कंडूस्फुरणचुमचुमायनप्रायः पांडुघनरक्तस्रावी चेति वातश्लेष्मशोणितेभ्यः ॥ दाहपाकरागकंडूप्रायः पांडुघनरक्तस्रावी चेति श्लेष्मपित्तशोणितेभ्यः ॥ त्रिविधवर्णवेदनास्रावविशेषोपेतः पवनपित्तकफेभ्यः ॥ निर्दहननिर्मथनस्फुरणतोददाहपाकरागकंडूस्वापबहुलो नानावर्णवेदनास्रावविशेषोपेतः पवनपित्तकफशोणितेभ्यइति ॥

सशिरास्नायुसंध्यस्थिकोष्ठमर्माण्यष्टौ व्रणाशयः ॥ आश्रयविशेषा च्चास्रावविशेषः ॥ तत्र घृष्टासु भिन्नासु वा त्वक्षु स्फोटेषु वा भिन्नेषु सलिलप्रकाशो भवत्यास्रावः किंचिद्विस्रः पीतावभासश्च ॥ मांसगतः सर्पिःप्रकाशो बहलपिच्छिलश्च ॥ सिरागतस्तु सद्यश्छिन्नासु सिरासु रक्तातिप्रवृत्तिः ॥ पक्वासु च तोयनाडीभिरिवांभसः पूयस्यागमनं ॥ स च तनुर्विच्छिन्नः पिच्छिलोऽवलंबी श्यावश्च ॥ स्नावगतः स्निग्धो घनः सिंघाणकप्रतिमः सरक्तश्च ॥ संधिगतः समंतात्पीड्यमानो न प्रवर्त्ततेऽथवा कुंचनप्रसारणोन्नमनविनमनप्रवाहणेषु स्रवति पिच्छिलोऽवलंबी रुधिरोन्मिश्रश्च ॥ अस्थि त्वभिहतं स्फुटितं भिन्नं दोषावदारितं वा दोषभक्षितत्वान्निःसारं भवत्यास्रावश्चात्र मज्जमिश्रः सरुधिरः स्निग्धश्च ॥ कोष्ठाश्रितस्तु व्रणो मूत्रपुरीषरुधिरपूयोदकानि स्रवति॥मर्मगतस्तु नोच्यते ॥ त्वगादिष्वेवांतर्गतत्वात् ॥ तेषु यथापूर्वं सुखसाध्यत्वं ॥ तथाऽऽयतश्चतुरस्रो वृत्तस्त्रिपुटकश्च व्रणः ॥ शेषास्तु विकृताकृतयो दुरुपचारास्ते च प्रायशो भवंत्यागंतवः ॥ स्वयं विदीर्णाश्च दोषजा न तु वैद्यकृताः ॥ वयस्थानां दृढानां प्राणवतां सत्ववतां दीप्ताग्नीनां च व्रणाः सुचिकित्स्याः ॥ तत्र वयस्थानां प्रत्यग्रधातुत्वादाशु व्रणसंरोहो भवति ॥ दृढानां स्थिरबहुमांसत्वाच्छस्त्रमवचार्यमाणं सिरास्नाय्वादीन्न प्राप्नोति ॥ प्राणवतां वेदनाहारविहारयंत्राणादिभिर्न ग्लानिः ॥ सत्ववतां दारुणैरपि क्रियाविशेषैर्न व्यथा भवति ॥ दीप्ताग्नीनामप्रक्लिन्नदेहत्वात्प्रकृतितश्चाप्रक्लेदशरीराणां तद्विधयोश्च देशकालयोरास्रावदौर्गंध्याभावादाशु विशुद्धेन मांसेनानुपद्रवमापूरणं ॥ एतएव गुणा वृद्धकृशाल्पप्राणभीरुमंदाग्निप्रक्लेददेशकालेषु विपरीताः ॥ शिष्योपनयनीयं चेक्षेत ॥ तथा स्फिक्पायुप्रजननललाटगंडौष्ठपृष्ठकर्णफलकोशोदरजत्रुमुखाभ्यंतरस्थाः सु-

खरोपणीयाः ॥ विपरीतास्त्वक्षिदंतनासाऽपांगश्रोत्रनाभिजठरसेवनी-
नितंबपार्श्वकुक्षिवक्षःकक्षास्तनसंधिविभागगताः सफेनपूयरक्तानिल-
वाहिनोंऽतःशल्याश्चाधोभागाश्चोर्ध्वभागनिर्वाहिणो रोमांतोपनखमर्म-
जंघास्थिश्रिताश्च॥भगंदरश्चांतर्मुखः सेवनीकटयस्थिसंश्रितः॥अपिच
॥ कुष्ठिनां विषजुष्टानां शोषिणां मधुमेहिनां ॥ व्रणाः कृच्छ्रेण सि-
ध्यंति येषां च स्युर्व्रणे व्रणाः ॥ याप्यास्त्ववपाटिकानिरुद्धमणिरुद्धगु
दव्रणग्रंथिप्रभृतयः सर्वास्थिगताश्च ॥असाध्याः पुनर्मांसपिंडवदुद्गताः-
प्रसेकिनोंऽतःपूया वेदनावंतश्चापानवदुद्वृत्तौष्ठाः कठिना गोशृंगवद्गतप्र-
रोहा दुष्टशोणितास्राविणस्तनुपिच्छिलास्रावस्राविणो वा मध्योन्नताः
समवसन्नसुषिरपर्यंताः शणतूलवत्स्नायुजालवंतो दुर्दर्शा मेदोमज्जव-
सामस्तुलुंगस्राविणश्च दोषसमुत्थाः ॥ पीतासितमूत्रपुरीषवातवा-
हिनश्च कोष्ठस्थाः ॥ रक्ताशयजाश्च क्षारोदकसमास्रावाः ॥ तथा
ऽऽमाशयजाः कलायांभोनिभास्रावाः पक्वाशयजाश्च पुलाकोदकमिव-
निःस्रवंतः ॥ क्षीणमांसानां च सर्वतो गतयस्त्वणुमुखामांसबुद्बुद-
वंतः ॥ सशब्दवातवाहिनश्च शिरःकंठस्थाः ॥ विसर्पज्वरपिपासारो-
चकाविपाककासश्वासातीसारछर्दियुक्ता भिन्ने च शिरःकपाले मस्तु-
लुंगदर्शनं त्रिदोषलिंगप्रादुर्भावो वा स्यादिति ॥ भवंति चात्र ॥
स्नायुच्छेदात् सिराछेदाद्गांभीर्यात्कृमिभक्षणात् ॥ अस्थिभेदात्सशल्य-
त्वात्सविषत्वादतर्कितात् ॥ मिथ्याबंधादतिस्नेहाद्रौक्ष्याद्रोमादिघट्ट-
नात् ॥ क्षोभादशुद्धकोष्ठत्वात्सौहित्यादतिकर्शनात् ॥ मद्यपाना-
द्दिवास्वप्नाद्व्यवायाद्रात्रिजागरात् ॥ व्रणो मिथ्योपचाराच्च नैव सा-
ध्योऽपि रोहति ॥ कपोतवर्णप्रतिमा यस्यांताः क्लेदवर्जिताः ॥ स्थि-
राश्च पिटिकावंतो रोहतीति तमादिशेत् ॥ इति व्रणविभक्तिविज्ञानी-
यो नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

अथातो व्रणप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ व्रणस्य शोफावस्थायां शस्त्रकर्मविधौ श्वयथुचिकित्सिते च साधनमुपदिष्टं यथायथं ॥ अवेक्ष्य दोषप्राणादीन्कर्त्तव्यमपसर्पणं ॥ रागसंरंभरहिताः परिम्लानहताश्रयाः ॥ सद्यः शाम्यंति शुद्धानां व्रणाः शोफाश्च देहिनां ॥ लेपाभ्यंगपरीषेकान् यथोक्तांश्च प्रयोजयेत् ॥ यथांऽबुभिः सिच्यमानः शांतिमग्निर्नियच्छति॥ दोषाग्निरेवं सहसा प्रलेपाद्यैः प्रयोजितैः ॥ प्रतिलोममेव चानुलिंपेन्नानुलोमं तथाह्यौषधं सम्यगवतिष्ठते॥ अनुप्रविशति च रोमकूपान् ॥ न तु शुष्यदुपेक्षितव्यमन्यत्र पीडयितव्यात्॥ शुष्कं हि दाहोषारागश्यावत्वशूलानि वर्द्धयति॥ स तु शीतस्तनुर्मुहुर्मुहुश्च प्रयुज्यते ॥ स प्रदेहो रक्तपित्तत्वचां प्रसादकृत् ॥ प्रलेपस्तूष्णः शीतो वा बहलश्च ॥ तथा वातश्लेष्मप्रशमनस्तस्योपयोगः क्षताक्षतेषु ॥ यस्तु क्षतेषूपयुज्यते स भूयः कल्क इति संज्ञां लभते ॥ दशविधश्च समासादालेपः ॥ स्नैहिको निर्वापणः प्रसादनः स्तंभनो विलयनः पाचनः पीडनः शोधनो रोपणः सवर्णीकरणश्च ॥ तत्र वाते स्निग्धद्रव्यैः स्नेहाढ्यैः स्नेहेनैव वा स्नैहिकः ॥ पित्ते प्रायशश्च शोफे विषाग्निक्षारदग्धे च शीतैर्निर्वापणः ॥ स एव वातदुष्टे रक्ते प्रसादनः ॥ स एव च पुनरस्रातिप्रवृत्तौ संस्तंभनसंज्ञः॥ श्लेष्ममेदोभूयिष्ठे शीतैश्चाविदग्धे विष्टब्धे ग्रथिते वा रूक्षैर्विलयनः ॥ तैरेव च विदग्धे पाचनः ॥ सूक्ष्मास्ये व्रणे रूक्षैः पिच्छिलैश्च पीडनः ॥ अशुद्धे यथास्वमुपदिष्टैः शोधनः ॥ शुद्धे रोपणः ॥ रूढे च सवर्णीकरणः॥ नामभिरेव चैषां स्वरूपमाख्यातं॥ न च प्रदेहं रात्रौ प्रयुंजीत॥ माभूच्छैत्यपिहितस्योष्मणो बहिरनिःसरणाद्विकारपरिवृद्धिः॥ पुष्कलावर्त्तस्तु पठति ॥ तमसा च हतो ह्यूष्मा रोमकूपैरनावृतैः ॥ लेपाद्दिनैव निर्याति रात्रौ नालेपयेदतः ॥ न च पर्युषितं लेपं दद्यादुपर्युपरि
यस्तमेव वा ॥ व्यम्लः पर्युषितो हि स्याद्रूक्षवीर्यस्तथोत्तरः ॥ शोफे

व्रणे च कठिने विवर्णे वेदनान्विते ॥ सविषे च विशेषेण जलौकाद्यै-र्हरेदसृक् ॥ वेदनायाः प्रशांत्यर्थं पाकस्याप्राप्तयेऽपि च॥निर्वापणान् पुनश्चात्र न्यग्रोधाद्यैः सुशीतलान् ॥ कुर्यात्प्रदेहसेकादीन्सघृतक्षीरश-र्करान् ॥ न्यग्रोधोदुंबराश्वत्थप्लक्षवेतसवल्कलैः ॥ प्रदेहो भूरिसर्पिर्भिः शोफनिर्वापणः परं ॥ प्रदेहः ससितस्तद्वत्सक्तवो मधुकं घृतं ॥ वातो-ल्बणानां स्तब्धानां कठिनानां महारुजां ॥ स्रुतासृजां च शोफानां व्रणानामपि चेदृशां ॥ ग्राम्यानूपौदकामिषवेसवारकृशरापायसोत्का-रिकाभिः स्वेदो योज्यः ॥ सदाहशूलांस्तु तिलानतसीं च भृष्ट्वा प-यसि निर्वाप्य तेनैव क्षीरेण पिष्ट्वा प्रलेपयेत् ॥ कालामधुकपृश्निप-र्णीछिन्नरुहाभीरुजीवंतीशर्करामदनक्षीरमहास्नेहसिद्धोत्कारिका क-वोष्णा शूलदाहहरा ॥ तद्वन्मधुकयवचूर्णतैलसर्पिर्भिः कोष्णस्तु लेपः ॥ तथा सतिलो मुद्गपायस उपनाहः ॥ दशमूलसिद्धेन सुखो-ष्णेनांभसा पयसा वा घृततैलाभ्यां वा परिषेकः शोफे व्रणे वा दा-हशूलघ्नः ॥ स्थिराणां मंदवेदनानां शोफानां विम्लापनं कार्यं ॥ अ-भ्यज्य स्वेदयित्वा च वेणुनाड्या शनैः शनैः॥विम्लापनार्थं मृद्नीयात्त-लेनांगुष्ठकेन वा ॥ तथाऽऽस्फोतपत्रमसूरकल्केनालेपः ॥ सुसिद्ध-पिष्टैः सघृतमधुगोधूमयवमुद्गैर्वा लेपादाविलीयते ॥ सचेन्नैवं विलीयेत ततस्तमुपनाहयेत् ॥ अविदग्धस्तथा शांतिं विदग्धः पाकमश्नुते ॥ शिग्रुशणफलचित्रककिण्वनिष्पावसर्षपतिलातसीसक्तुकोलगृहधूमैर-म्लपिष्टैः सुखोष्णैः स्निग्धैः सलवणैरुत्कारिकां कृत्वा तया प्रलिप्तैर-ण्डपत्रेणाच्छाद्य बध्नीयात् ॥ पाकाभिमुखे च शोफे यथेष्टमातुरं भो-जयेत् ॥ पाचनार्थं पाकवेदनाशस्त्रकर्मसहनार्थं च ॥ पक्वे तु यथो-क्तेन विधिना शस्त्रमवचारयेत् ॥ सुपक्वे पिंडिते शोफे पीडनैरुपपी-डिते ॥ दारणं दारणार्हस्य दोषे[1]पाकात्ययेऽतिहितं ॥ चित्रकचिरबिल्वदं-

1 सुकुमारस्य चेष्यते इत्यष्टांगहृदये पाठः

तीकरवीरमूलकपोतकगृध्रपुरीषैर्गुग्गुल्वतसीस्नुहीक्षीरपलाशक्षारसुवर्णक्षीरीदक्षशकृन्मुकुलकैर्वा क्षारेणैव वा॥ पूयगर्भानणुद्वारान्सोत्संगान्मर्मगानपि॥ निःस्नेहैः पीडनद्रव्यैः समंतात्प्रतिपीडयेत्॥ शुष्यंतं समुपेक्षेत प्रलेपं पीडनं प्रति॥ न मुखे चैनमालिंपेत्तथा दोषः प्रसिच्यते॥ कलाययवगोधूममाषमुद्गहरेणवः॥ द्रव्याणां पिच्छिलानां च त्वङ्मूलानि प्रपीडनं॥ विवर्णान् पिच्छिलान् पूतिगंधीन् क्लेदरुजावतः॥ व्रणानशुद्धान्विज्ञाय शोधनैरेभिराचरेत् ॥ शंखिन्यंकोल्लसुमनाकरवीरसुवर्चलाः॥ त्रिफला खदिरो दार्वी कोलपत्रं बलांकुराः ॥ प्रक्षालने कषायाणि वर्गश्चारग्वधादिकः॥ पटोलीतिलयष्ट्याह्वत्रिवृद्दंतीनिशाद्वयं ॥ निंबपत्राणि चालेपः सपटु व्रणशोधनः ॥ अजगंधाऽजशृंगी च गवाक्षी लांगली निशा ॥ पूतिकश्चित्रकः पाठापटोलीवेल्लरेणुकाः ॥ कटुत्रिकं यवक्षारो लवणानि सुराष्ट्रजा ॥ निकुंभकुंभकासीसहरितालमनःशिलाः॥ कल्काज्यतैलरसजाचूर्णवर्तिषु भेषजं॥ तत्र गंभीरेषु पित्तात्मकेषु दाहपाकवत्सु व्रणेषु तीक्ष्णोष्णैरेभिः कार्पासीफलमिश्रं कल्कं घृतं वा साधयित्वा योजयेत् ॥ उत्सन्नमांसेष्वल्पस्रावेषु तिलापामार्गबृहतीद्वययुक्तैः सर्षपतैलं ॥ प्रबलप्रदेशजेषु क्लेदबहुलेषूत्सन्नस्थिरमांसेषु तैलेन चाशुध्यत्सु रसक्रियां कुर्यात् ॥ यथोक्तानां संशोधनौषधानां कषायं पुनः परिस्राव्याधिशृतं मनःशिलालतुवरीकासीसचूर्णप्रतीवापं सिद्धं च मातुलुंगरसोपेतं सक्षौद्रं प्रयुजीत॥ मेदोयुक्तेषु गंभीरेषु क्लेदिषु कल्कैश्चासिध्यत्सु च वचासैंधवकिण्वकासीसरजनीद्वयेषु॥ शोधनांगेषु चान्येषु चूर्णं कुर्वीत शोधनं॥ अंतःशल्यानणुद्वारान् गंभीरान्मांससंश्रितान् ॥ संधिमर्मनिविष्टांश्च शोधयेद्वार्तिभिर्व्रणान्॥ वाताभिभूतान् सास्रावान् धूपयेदुग्रवेदनान् ॥ श्रीवेष्टकसर्जरससारदेवदारुशिंशिपाखदिरासनकैंडर्यसारयवमधूच्छिष्टभूर्जपत्रक्षौद्रसर्पिर्भिः॥

१ प्रसिच्यते निर्याति २ रसजा रसक्रिया

निर्वापयेद्भृशं शीतैः पित्तरक्तविषोल्बणान्॥शुष्काल्पमांसे गंभीरेव्रण-उत्सादनं हितं॥ अश्वगंधाऽपामार्गतालपत्रीसुवर्चलाऽतिबलाऽनंताधातकीकुसुमसमंगाभिः पद्मकादिवर्गेण न्यग्रोधादिना च कल्कः॥ तथा सर्पिरभ्यंजनार्थं॥ अद्यान्मांसादमांसानि विधिनोपहितानि च॥ मांसं मांसादमांसेन वर्द्धते शुद्धतेजसः॥ उत्सन्नमृदुमांसानां व्रणानामवसादनं॥ सैंधवकासीससुमनोमुकुलगुग्गुलुचित्रकाग्निमंथदंतीशिरीषकरंजफलभूर्जग्रंथिकुक्कुटांडत्वक्कपोतकलविंकपुरीषनेपालीहरितालचूर्णानि सक्षौद्राणि॥ कठिने सरुजे शुष्के रूक्षे शुष्यति च व्रणे॥ मार्दवजननार्थं व्रणविरोधिवातघ्नसिद्धस्य सर्पिषः पानं॥ तद्विधैरेव च सिद्धं तैलमभ्यंगः॥ पूर्वोक्ताश्च स्वेदाः॥ तथा सर्पिर्मज्जवसाभिर्धूमाः॥ सुस्निग्धसक्तुसैंधवकिण्वतिलपिष्टकृशरपायसप्रलेपाः वेसवारः किंचिदुष्णो बहुशः प्रलेपो घनश्च बंधः॥ पित्तविद्रधिविसर्पशोफकुष्ठघृतानि॥ सर्वव्रणेषु योज्यानि पानसेकप्रलेपने॥ अतिमृदुमांसेषु दृढीकरणार्थं त्रिफलारोध्राश्वसर्जजंबूप्रियंग्वशोकवल्कलानि॥ सौराष्ट्रीकासीसरोचनायावचूर्णनवसारैर्गंधैश्च धूपः॥ उत्सन्नमांसान्कठिनान्कंडूयुक्तांश्चिरोत्थितान्॥व्रणान्मुदुःखसाध्यांश्च शोधयेत्क्षारकर्मणा॥स्रवंतोऽश्मरिजा मूत्रं ये चान्ये रक्तवाहिनः॥छिन्नाश्च संधयो येषां यथोक्तैर्ये च शोधनैः॥ शोध्यमाना न शुध्यंति शोध्याः स्युस्तेऽग्निकर्मणा॥व्रणानामथ शुद्धानां रोपणानि प्रयोजयेत्॥असनादिन्यग्रोधादिर्वर्गैस्त्व॥शल्लकीकुटजत्वक्मंजिष्ठासमंगाऽमृताऽश्वगंधाऽऽरग्वधधातकीपुष्पाणि पद्मकादिश्च प्रक्षालनादिषु सततु प्रयोज्या इति॥भवंति चात्र॥ उत्सन्नदुष्टपिशिते संश्लिष्टश्यामशोणिते॥ व्रणे प्रच्छर्दनं शस्तं कफदुष्टे विशेषतः॥ विरेचनं पित्तदुष्टे दीर्घकालानुबंधिनि॥ रूक्षे सवेदने बस्तिरधःकाये विशेषतः॥ जत्रूर्ध्वजे सश्वयथौ कंड्वाढ्ये तीक्ष्णनावनं॥ रजएवानिलाविष्टे रुजाढ्ये स्नेहनाव-

नं ॥ तथा सशोफरुक्स्रावे धूमो वालकफोल्वणे ॥ रुजादिमति वक्रस्थे यथास्वं कवलो हितः ॥ द्वावाद्यौ पंचमूलाख्यौ गणौ यथा-निलापहः ॥ ते व्रणे वातिके योज्याः कषायादिषु सप्तसु ॥ न्यग्रो-धपद्मकाद्यैस्तु पित्ते वर्गश्च पित्तजित् ॥ आरग्वधादिश्लेष्मघ्नौ कफे मिश्रास्तु मिश्रिते ॥ पिष्टोऽम्लैर्वातिके लेपस्तैलसर्पिर्वसायुतः ॥ घनः कोष्णश्च पैत्ते तु पयःपिष्टो घृतान्वितः ॥ तनुर्वस्त्रांतरः शश्वदु-ष्णो गोमूत्रपेषितः ॥ रूक्षस्तैलेन वा स्निग्धो बहुलः कफजे हितः ॥ अपेतपूतिमांसानां मांसस्थानामरोहतां ॥ कल्कं संरोहणं कुर्यात्ति-लानां मधुकान्वितं ॥ स्निग्धोष्णतिक्तमधुरकषायत्वैः स सर्वजित् ॥ स क्षौद्रनिंबपत्राभ्यां युक्तः संशोधनं परं ॥ पूर्वाभ्यां सर्पिषा चासौ युक्तः स्यादाशु रोपणः ॥ तिलवद्यवकल्कं तु केचिदिच्छंति तद्विदः ॥ सास्रपित्तविषागंतुगंभीरान्सोष्मणो व्रणान् ॥ क्षीररोपणभैषज्यशृते-नाज्येन रोपयेत् ॥ रोपणौषधसिद्धेन तैलेन कफवातजान् ॥ अबं-ध्यानां चलस्थानां शुद्धानां वा प्रदूष्यतां ॥ यथास्वं रोपणैः कुर्या-द्रसजा सनिशाद्वयैः ॥ समानां स्थिरमांसानां त्वक्स्थानां चूर्ण इष्य ते ॥ नीरुजामवगाढानां शुद्धानां वर्त्तयो हिताः ॥ समंगामोचसरल-सोमवल्काः सचंदनाः ॥ पद्मकादिश्च कल्कोऽयं परमो रोपणोऽथवा ॥ मुंजाह्वातिलजीवंतीगोजिह्वाधातुकीबलाः ॥ प्रपौंडरीकमधुककाको-लीद्वयचंदनैः ॥ साधितं तैलमाज्यं वा तद्वत्कंपिल्लकेन वा ॥ दूर्वार-सेन वा दार्व्यास्त्वचो वा व्रणरोपणं ॥ पाटलीनिंबपत्राणि रोध्रमुस्ता प्रियंगवः ॥ सूक्ष्मैलाधातकीसर्जखदिरागुरुचंदनं ॥ कंपिल्लकं विडंगा-नि वत्सकं त्रिफला बला ॥ कल्कैरेभिर्घृतं सिद्धं तैलं वा रोपणं परं ॥ चंदनं पद्मकिंजल्कं दार्वीमूर्वातिलोत्पलं ॥ मेदासमंगायष्ट्याह्वं प्र-लेपो व्रणशोधनः ॥ ककुभोदुंबराश्वत्थजंबूकट्फलरोध्रजैः ॥ त्वचमा

१ तिलकल्कः ॥ २ तिलकल्कः ॥ ३ क्षौद्रनिंबपत्राभ्यां ॥

निर्वापयेद्भृशं शीतैः पित्तरक्तविषोल्बणान्॥शुष्काल्पमांसे गंभीरेव्रण-उत्सादनं हितं ॥ अश्वगंधाऽपामार्गतालपत्रीसुवर्चलाऽतिबलाऽनंताधातकीकुसुमसमंगाभिः पद्मकादिवर्गेण न्यग्रोधादिना च कल्कः ॥ तथा सर्पिरभ्यंजनार्थं ॥ अद्यान्मांसादमांसानि विधिनोपहितानि च॥ मांसं मांसादमांसेन वर्द्धते शुद्धतेजसः ॥ उत्सन्नमृदुमांसानां व्रणानामवसादनं ॥ सैंधवकासीससुमनोमुकुलगुग्गुलुचित्रकाग्निमंथदंतीशिरीषकरंजफलभूर्जग्रंथिकुक्कुटांडत्वक्कपोतकलविंकपुरीषमनःशिलाहरितालचूर्णानि सक्षौद्राणि ॥ कठिने सरुजे शुष्के रूक्षे शुष्यति च व्रणे ॥ मार्दवजननार्थं व्रणविरोधिवातघ्नसिद्धस्य सर्पिषः पानं ॥ तद्विधैरेव च सिद्धं तैलमभ्यंगः ॥ पूर्वोक्ताश्च स्वेदाः ॥ तथा सर्पिर्मज्जवसाभिर्धूमाः ॥ सुस्निग्धसक्तुसैंधवकिण्वतिलपिष्टकृशरपायसप्रलेपाः वेसवारः किंचिदुष्णो बहुशः प्रलेपो घनश्च बंधः ॥ पित्तविद्रधिविसर्पशोफकुष्ठघ्नानि ॥ सर्वव्रणेषु योज्यानि पानसेकप्रलेपने ॥ अतिमृदुमांसेषु दृढीकरणार्थं त्रिफलारोध्राश्वसर्जजंबूप्रियंग्वशोकवल्कलानि॥ सौराष्ट्रीकासीसरोचनायावचूर्णनवसारैर्गंधैश्च धूपः॥ उत्सन्नमांसान्कठिनान्कंडूयुक्तांश्चिरोत्थितान्॥व्रणान्सुदुःखसाध्यांश्च शोधयेत्क्षारकर्मणा॥स्रवंतोऽश्मरिजा मूत्रं ये चान्ये रक्तवाहिनः॥छिन्नाश्च संधयो येषां यथोक्तैर्यैं च शोधनैः ॥ शोध्यमाना न शुध्यंति शोध्याः स्युस्तेऽग्निकर्मणा॥व्रणानामथ शुद्धानां रोपणानि प्रयोजयेत्॥असनादिन्यग्रोधादिर्वर्गएव॥शल्लकीकुटजत्वक्मंजिष्ठासमंगाऽमृताऽश्वगंधाऽऽरग्वधधातकीपुष्पाणि पद्मकादिश्च प्रक्षालनादिषु सप्तसु प्रयोज्या इति॥भवंति चात्र ॥ उत्सन्नदुष्टपिशिते संश्लिष्टश्यामशोणिते ॥ व्रणे प्रच्छर्दनं शस्तं कफदुष्टे विशेषतः ॥ विरेचनं पित्तदुष्टे दीर्घकालानुबंधिनि ॥ रूक्षे सवेदने बस्तिरधःकाये विशेषतः ॥ जत्रूर्ध्वजे सश्वयथौ कंड्वाढ्ये तीक्ष्णनावनं ॥ रजएवानिलाविष्टे रुजाढ्ये स्नेहनाव-

नं ॥ तथा सशोफरुक्स्रावे धूमो वातकफोल्बणे ॥ रुजादिमति वक्रस्थे यथास्वं कवलो हितः ॥ द्वावाद्यौ पंचमूलाख्यौ गणौ पवना-निलापहः ॥ ते व्रणे वातिके योज्याः कषायादिषु सप्तसु ॥ न्यग्रो-धपद्मकाद्यैस्तु पित्ते वर्गश्च पित्तजित् ॥ आरग्वधादिश्लेष्मघ्नौ कफे मिश्रास्तु मिश्रिते ॥ पिष्टोऽम्लैर्वातिके लेपस्तैलसर्पिर्वसायुतः ॥ घनः कोष्णश्च पैत्ते तु पयःपिष्टो घृतान्वितः ॥ तनुर्वस्त्रांतरः शश्वदु-ष्णो गोमूत्रपेषितः ॥ रूक्षस्तैलेन वा स्निग्धो बहुलः कफजे हितः॥ अपेतपूतिमांसानां मांसस्थानामरोहतां ॥ कल्कं संरोहणं कुर्यात्ति-लानां मधुकान्वितं ॥ स्निग्धोष्णतिक्तमधुरकषायत्वैः स सर्वजित् ॥ स क्षौद्रनिंबपत्राभ्यां युक्तः संशोधनं परं ॥ पूर्वाभ्यां सर्पिषा चासौ युक्तः स्यादाशु रोपणः ॥ तिलवद्यवकल्कं तु केचिदिच्छंति तद्विदः ॥ सास्रपित्तविषागंतुगंभीरान्सोष्मणो व्रणान् ॥ क्षीररोपणभैषज्यशृते-नाज्येन रोपयेत् ॥ रोपणौषधसिद्धेन तैलेन कफवातजान् ॥ अबं-ध्यानां चलस्थानां शुद्धानां वा प्रदूष्यतां ॥ यथास्वं रोपणैः कुर्या-द्रसजा सनिशाद्वयैः ॥ समानां स्थिरमांसानां त्वक्स्थानां चूर्ण इष्य-ते ॥ नीरुजामवगाढानां शुद्धानां वर्त्तयो हिताः ॥ समंगामोचसरल-सोमवल्काः सचंदनाः ॥ पद्मकादिश्च कल्कोऽयं परमो रोपणोऽथवा॥ मुंजाह्वातिलजीवंतीगोजिह्वाधातुकीबलाः ॥ प्रपौंडरीकमधुककाको-लीद्वयचंदनैः ॥ साधितं तैलमाज्यं वा तद्वत्कंपिल्लकेन वा ॥ दूर्वार-सेन वा दार्व्यास्त्वचो वा व्रणरोपणं ॥ पाटलीनिंबपत्राणि रोध्रमुस्ता प्रियंगवः ॥ सूक्ष्मैलाधातकीसर्जखदिरागुरुचंदनं ॥ कंपिल्लकं विडंगा-नि वत्सकं त्रिफला बला ॥ कल्कैरेभिर्घृतं सिद्धं तैलं वा रोपणं परं ॥ चंदनं पद्मकिंजल्कं दार्वीमूर्वीतिलोत्पलं ॥ मेदासमंगायष्ट्याह्वं प्र-लेपो व्रणशोधनः ॥ ककुभोदुंबराश्वत्थजंबूकट्फलरोध्रजैः ॥ त्वचया

१ तिलकल्कः ॥ २ तिलकल्कः ॥ ३ क्षौद्रनिंबपत्राभ्यां ॥

शु निगृण्हंति त्वक्चूर्णैश्चूर्णिता व्रणाः ॥ लाक्षामनोव्हामंजिष्ठाहरि-
तालनिशाद्वयैः ॥ प्रलेपः सघृतक्षौद्रस्त्वग्विशुद्धिकरः परः ॥ श्याम
काश्वत्थनिचुलमूलं लाक्षालैगरिकं ॥ सहेमाह्वामृतासंगाकासीसं चे-
ति वर्णकृत् ॥ कालीयकलताम्रास्थिहेमकालारसोत्तमैः ॥ लेपः स-
गोमयरसः सवर्णकरणः परं ॥ अयोरजः सकासीसं त्रिफलाकुसुमा-
नि च ॥ प्रलेपः कुरुते कार्ष्ण्यं सद्यएव नवत्वचि ॥ दग्धयाऽऽनूपसत्वा
नां श्लक्ष्णचूर्णितया त्वचा ॥ भल्लाततैलप्लुतया शुक्लमालेपयेद्व्रणं ॥ स-
सरात्रस्थितं क्षीरे छागले रोहिणीफलं ॥ तेनैव पिष्ट्वा सुश्लक्ष्णं कृष्णमा
लेपयेद्व्रणं ॥ नवं कपालिकामूलं वैदुलं सर्जसाह्वयं ॥ कासीसं मधुकं
लेपो व्रणे कृष्णे मधुद्रुतः ॥ कपित्थानां समुद्धृत्य मूत्रस्याजस्य पू-
रणं ॥ क्षिपेच्चास्य मनोव्हालं वंशनिर्लेखरोचनाः ॥ कासीसं प्रपु-
नाटं च मासं न्यस्तं ततो भुवि ॥ अथोऽर्जुनस्य तत्कृष्णे व्रणे लेपः
सवर्णकृत् ॥ दग्धो वारणदंतोऽतधूर्मस्तैलं रसांजनं ॥ रोमसंजननो
लेपस्तद्वत्तैलपरिप्लुता ॥ चतुष्पान्नखरोमास्थित्वक्शृंगखुरजा मषी ॥
जीर्णशाल्योदनं स्निग्धमल्पमुष्णोदकोत्तरं ॥ भुंजानो जांगलैर्मांसैः
शीघ्रं व्रणमपोहति ॥ इति व्रणप्रतिषेधो नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

अथातः सद्योव्रणविज्ञानप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ आगंतोर्व्र-
णस्य प्रागुपदिष्टः संभवः ॥ तत्र यथायथं प्रतीकारश्च ॥ विविधा-
भिघातजनितैश्च तत्तदाव्हाकृतिभिरपि सद्योव्रणैरधिष्ठितमंगं समा-
सात्त्रिविधं भवति ॥ छिन्नं भिन्नं पिच्चितं च ॥ त्रिविधमपि चैत-
त्त्वगादिक्षणनात्क्षतमित्युच्यते ॥ तत्र छिन्नं पंचधा भिद्यते ॥ त-
द्यथा ॥ त्वक्छेदे घृष्टं ॥ किंचिन्मांसस्याप्यवकृत्तं ॥ तस्यैवावगाढस्य
प्रायेण विशालमायतं विच्छिन्नं ॥ किंचिच्छेषेषु त्वस्थिस्नाय्वादिषु
विलंबितं ॥ अशेषांगच्छेदे पातितं ॥ विद्धं[1] त्वष्टविधं ॥ तत्र मांस-

१सूक्ष्ममुखशल्यविद्धंयत्तद्विद्धंकथ्यते ॥

मनुप्रामेन शल्येन विद्धं ॥ द्वितीयपार्श्वत्वचमुन्नम्योत्तुंडितं ॥ किंचि न्निःसृतेऽतिविद्धं ॥ सर्वथा निःसृते निर्विद्धं ॥ एतदेव चतुर्विधं कोष्ठे पृथुमुखैर्वा प्रहरणैः कुंतादिभिर्विद्धमनुभिन्नं भिन्नोत्तुंडितमतिभिन्नं निर्भिन्नमिति च संज्ञां लभते ॥ यत् पुनः प्रहारेण पीडनेन वा गात्रमस्थियुक्तमसृङ्मज्जाप्लुतं पृथुतामापद्यते तत्पिच्चितं ॥ तत् द्विविधं सव्रणमव्रणं च॥तत्र सव्रणमुक्तमव्रणं पुनर्भंगेषूपदिश्यत इति ॥भवति चात्र ॥ सद्यः सद्योव्रणं सिंचेद्यष्टीमधुकसर्पिषा ॥ तीव्रव्यथं कवोष्णेन बलातैलेन वा पुनः ॥ क्षतोष्मणो निग्रहार्थं तत्कालं विस्तृतस्य च ॥ कषायशीतमधुरस्निग्धा लेपादयो हिताः ॥ सद्योव्रणेष्वायतेषु संधानार्थं विशेषतः ॥ मधुसर्पिः प्रयुंजीत पित्तघ्नाश्च हिमाः क्रियाः ॥ ससंरंभेषु कर्तव्यमूर्ध्वं चाधश्च शोधनं ॥ उपवासो हितं भक्तं प्रतनं रक्तमोक्षणं ॥ घृष्टपिच्चितयोरेष सुतरामिष्यते विधिः ॥ तयोरस्रं स्रवत्यल्पं पाकस्तेनानु जायते ॥ अत्यर्थमस्रं स्रवति प्रायशोऽन्यत्र विक्षते ॥ ततो रक्तक्षयाद्वायौ कुपितेऽतिरुजाकरे ॥ स्नेहपानपरीषेकस्वेदलेपोपनाहनं ॥ स्नेहबस्तिं च कुर्वीत वातघ्नौषधसाधितं ॥ इति सप्ताहिकः प्रोक्तः सद्यो व्रणहितो विधिः ॥ सप्ताहाद्गतवेगे तु पूर्वोक्तं विधिमाचरेत् ॥ क्षालनाभ्यंगलेपेषु तस्मिन् दुष्टे प्रयोजयेत् ॥ आरग्वधादिकं वर्गं सुरसादिं च शोधनं ॥ कल्कस्त्रिवृत्तिलैरंडपत्रैर्योज्यः ससैंधवैः ॥ वातिके पैत्तिके कुंभयष्ट्याव्हारजनीतिलैः ॥ श्लैष्मिके तिलतेजोव्हानिकुंभस्वर्जिकाग्निकैः ॥ एष दुष्टव्रणविधिः कुष्ठमेहव्रणेष्वपि॥प्रायः सामान्यकर्मैदं वक्ष्यते तु पृथक् पृथक्॥घृष्टे रुजं निगृह्याशु व्रणे चूर्णानि योजयेत्॥कल्कादीन्यवकृत्ते तु विच्छिन्ने प्रविलंबिते ॥ सीवनं विधिनोक्तेन बंधनं चानुपीडनं ॥

१ व्रणप्रतिषेधोक्तं ॥ २ पीडां प्रागुपशम्य ॥

असाध्यं स्फुटितं नेत्रमदीर्णं लंबते तु यत् ॥ सन्निवेश्य यथास्थानमव्याविद्धशिरं भिषक् ॥ पीडयेत्पाणिना पद्मपत्रव्यवहितेन तत् ॥ ततोऽस्य सेचने नस्ये तर्पणे च हितं हविः ॥ विपक्वमाज्यं यष्ट्याह्वजीवकर्षभकोत्पलैः ॥ प्रपयस्कैः परं तद्धि सर्वनेत्राभिघातजित् ॥ मुखबाष्पोष्णचैलेन स्विन्नं नयनमाहतं ॥ मरिचेनांबुपिष्टेन पिचुयुक्तेन पूरयेत् ॥ दद्यान्निषिक्तेन जले निशायां सर्पिषा सह ॥ सास्रश्वयथुरुग्रागे शस्तं चक्षुषि सेचनं ॥ कार्या चानु क्रिया शीता प्रलेपाश्चोतनादिका ॥ गलपीडावसन्नेऽक्षिण वमनोत्कासनक्षवाः ॥ प्राणायामोऽथवा कार्यः क्रिया च क्षतनेत्रवत् ॥ कर्णे स्थानच्युते स्यूते स्रोतस्तैलेन पूरयेत् ॥ कृकाटिकायां छिन्नायां निर्गच्छत्यपि मारुते ॥ समं निवेश्य बध्नीयात्स्यूत्वा शीघ्रं निरंतरं ॥ आजेन सर्पिषा चात्र परिषेकः प्रशस्यते ॥ उत्तानोऽन्नानि भुंजीत शयीत च सुयंत्रितः ॥ यातं शाखासु तिर्यक्स्थं गात्रे सम्यङ्निवेशिते ॥ स्यूत्वा वेल्लितबंधेन बध्नीयाद्घनवाससा ॥ चर्मणा गोष्फणाबंधः कार्यश्चांसगते व्रणे ॥ पादौ विलंबिमुष्कस्य प्रोक्ष्य नेत्रे च वारिणा ॥ प्रवेश्य वृषणौ सीव्येत्सेवन्या तुन्नसंज्ञया ॥ कार्यश्च गोष्फणाबंधः कट्यामावेश्य पट्टकं ॥ स्नेहसेकं न कुर्वीत तत्र क्लिद्यति हि व्रणः ॥ कालानुसार्यगुर्वेलाजातीचंदनपद्मकैः ॥ शिलादार्व्यमृतातुत्थैः सिद्धं तैलं च रोपणं ॥ छिन्नां निःशेषतः शाखां दग्ध्वा तैलेन युक्तितः ॥ बध्नीयात्कोशबंधेन ततो व्रणवदाचरेत् ॥ कार्यः शल्याहृते विद्धे क्रमोऽयं गात्रपिच्चिते ॥ शिरसोऽपहृते शल्ये वालवर्तिं[1] प्रवेशयेत् ॥ मस्तुलुंगे स्रुते क्रुद्धो हन्यादेनं चलोऽन्यथा ॥ व्रणे रोहति चैकैकं शनैरपनयेत्कचं ॥ मस्तुलुंगस्रुतौ खादेन्मस्तिष्कानन्यजीवजान् ॥

---

१ वालवर्त्तेरप्रवेशात् ॥ आचरमोच्छ्वासादातुरं समुपाचरेदिति वचनान्मस्तुलुंगस्रुतावप्युपक्रममाह ॥ मस्तुलुंगस्य मज्जाख्यस्य स्रुतौ ॥

शल्ये हृतेंऽगादन्यस्मात् स्नेहवर्तिं निधापयेत् ॥ दूरावगाढाः सूक्ष्मास्या ये व्रणाः स्रुतशोणिताः ॥ सेचयेच्चक्रतैलेन सूक्ष्मनेत्रार्पितेन तान् ॥ भिन्ने कोष्ठेऽसृजा पूर्णे मूर्च्छाहृत्पार्श्ववेदनाः ॥ ज्वरो दाहस्तृडाध्मानं भक्तस्यानभिनंदनं ॥ संगो विण्मूत्रमरुतां श्वासः स्वेदोऽक्षिरक्तता ॥ लोहगंधित्वमास्यस्य स्याद्गात्रे च विगंधिता ॥ आमाशयस्थे रुधिरे रुधिरं छर्दयत्यपि ॥ आध्मानेनातिमात्रेण शूलेन च विनश्यति ॥ पक्वाशयस्थे रुधिरे सशूलं गौरवं भवेत् ॥ नाभेरधस्ताच्छीतत्वं खेभ्यो रक्तस्य चागमः ॥ अभिन्नोऽप्याशयः सूक्ष्मैः स्रोतोभिरभिपूर्यते॥असृजा स्यंदमानेन पार्श्वे मूत्रेण बस्तिवत्॥ तत्रांतर्लोहितं शीतपादोच्छ्वासकराननं ॥ रक्ताक्षं पांडुवदनमानद्धं च विवर्जयेत् ॥आमाशयस्थे वमनं हितं पक्वाशयाश्रिते ॥विरेचनं निरूहं च निःस्नेहोष्णैर्विशोधनैः ॥ यवकोलकुलत्थानां रसैः स्नेहविवर्जितैः ॥ भुंजीतान्नं यवागूं वा पिबेत्सैंधवसंयुतां ॥ अतिनिःसृतरक्तस्तु भिन्नकोष्ठः पिबेदसृक्॥क्लिष्टच्छिन्नांत्रभेदेन कोष्ठभेदो द्विधा स्मृतः॥मूर्च्छादयोऽल्पाः प्रथमे द्वितीये त्वतिबाधकाः॥ क्लिष्टांत्रः संशयी देही छिन्नांत्रो नैव जीवति ॥यथास्वं मार्गमापन्ना यस्य विण्मूत्रमारुताः ॥न्युपद्रवः स भिन्नेऽपि कोष्ठे जीवत्यसंशयं॥अभिन्नमंत्रं निष्क्रांतं प्रवेश्यं न त्वतोऽन्यथा[1] ॥ उरोगलशिरोग्रस्तं[2] तदप्येके वदंति तत् ॥ प्रक्षाल्य पयसा दिग्धं तृणशोणितपांशुभिः ॥ प्रवेशयेत्कृत्तनखो घृतनाक्तं शनैः शनैः ॥ क्षीरेणार्द्रीकृतं शुष्कं भूरिसर्पिःपरिप्लुतं ॥ अंगुल्या प्रमृशेत्कंठं जलेनोद्वेजयेदपि ॥ तथांऽत्राणि विशंत्यंतस्तत्कालं पीडयंति च ॥ व्रणसौक्ष्म्याद्बहुत्वाद्वा कोष्ठमंत्रमनाविशत् ॥ तत्प्रमाणेन जठरं पाटयित्वा प्रवेशयेत् ॥ यथास्थानस्थिते सम्यगंत्रे सीव्येदनुव्रणं ॥

---

१ अन्यथाभिन्नमित्यर्थः २ उत्पंगिलशिरोग्रस्तमिति पाठः॥ उत्पंगिलशिरसा मर्कोटशिर्षेण ॥ उरोगल व उत्पंगिल ह्मणजे मुंगळा इतिलोके ॥

स्थानादपेतमादत्ते जीवितं कुपितं हि तत् ॥ वेष्टयित्वाऽनु पट्टेन घृतेन परिषेचयेत् ॥ पाययेत ततः कोष्णं चित्रतैलप्लुतं पयः ॥ मृदुक्रियार्थं शकृतो वायोश्चाधः प्रवृत्तये ॥ त्वगश्वकर्णकतकबदरीशल्लकीधवात् ॥ धातुकीमेषशृंगीभ्यां क्षीरिभ्यश्च बलाजटा ॥ तत्कल्कसाधितं तैलं प्रधानं व्रणरोपणं ॥ अनुवर्तेत वर्षं च यथोक्तां व्रणयंत्रणां ॥ उदरान्मेदसो वर्तिं निर्गतां भस्मना मृदा ॥ अवकीर्य कषायैर्वा श्लक्ष्णैर्मूले ततः समं ॥ दृढं च बध्वा सूत्रेण वर्द्धयेत्कुशलो भिषक् ॥ तीक्ष्णेनाग्निप्रतप्तेन शस्त्रेण सकृदेव तु ॥ स्यादन्यथा रुगाटोपो मृत्युर्वा छिद्यमानया ॥ सक्षौद्रे च व्रणे बद्धे सुजीर्णेऽन्ने घृतं पिबेत् ॥ क्षीरं वा शर्कराचित्रालाक्षागोक्षुरकैः शृतं ॥ रुग्दाहजित्सपष्ट्याद्यैः परं पूर्वोदितो विधिः ॥ मेदोग्रंथ्युदितं तत्र तैलमभ्यंजनं हितं ॥ तालीसं पद्मकं मांसी हरेण्वगुरुचंदनं ॥ हरिद्रे पद्मबीजानि सोशीरमधुकं च तैः ॥ पक्वं सद्योव्रणेपूक्तं तैलं रोपणमुत्तमं ॥ गूढप्रहाराभिहते पतिते विषमोच्चकैः ॥ कार्यं वातास्रजित्तूर्णमर्दनाभ्यंगशोधनं ॥ विश्लिष्टदेहं मथितं क्षीणं मर्माहतं हतं ॥ वासयेत्तैलपूर्णायां द्रोण्यां मांसरसाशिनं ॥ प्रहर्तृयंत्रायुधवालगात्रे सद्योव्रणाः काममनंतरूपाः ॥ तथाऽपि न त्रित्वमतिक्रमंते यथादिभेदैरिव मारुताद्याः ॥ इति सद्योव्रणविज्ञानप्रतिषेधो नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥

अथातो भंगविज्ञानप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ पतनपीडनप्रहाराक्षेपणव्यालदंशप्रवृत्तिभिरभिघातविशेषैरनेकविधमस्थिभंगमुपदिशंति ॥ तत्तु भग्नजातं संधावसंधौ च ॥ तत्र संधिमुक्तं षड्विधं ॥ उत्पिष्टं विश्लिष्टमवक्षिप्तमतिक्षिप्तं तिर्यक्क्षिप्तं विवर्तितमिति ॥ तस्य सामान्यलक्षणं प्रसारणाकुंचननिवर्त्तनाक्षेपणाशक्तिरुग्ररुजता

---

१ चित्रातैलमिति पाठः ॥

स्पर्शासहिष्णुत्वं ॥ अथोत्पिष्टे स्वस्थानएव संधीपूभयतः शोफो वेदना विशेषतश्च रात्रौ भवति ॥ विश्लिष्टेऽल्पशोफो वेदनासातत्यं संधिविक्रिया च ॥ अवक्षिप्ते संधिविश्लेषस्तीव्रा च रुक् ॥ अतिक्षिप्ते द्वयोरपि संध्यस्थ्नोरतिक्रांतता वेदना च ॥ तिर्यक्क्षिप्ते त्वेकस्यास्थ्नः पार्श्वतो गमनमत्यर्थवेदना च ॥ विवर्तिते संधिपार्श्वगमनाद्विषमांगता वेदना च ॥ असंधिभग्नं पुनर्द्वादशविधं ॥ तद्यथा ॥ कर्कटं वक्रं स्फुटितं वेल्लितमस्थिच्छल्लिकमश्वकर्णं पिच्चितं दारितं चूर्णितमतिपातितं शोषितं मज्जानुगतमिति ॥ श्वयथुबाहुल्यं स्पंदनं विवर्तनं स्पर्शासहिष्णुता च पीड्यमाने शब्दः स्रस्तांगता वेदनातिप्रवृत्तिः सर्वासु चावस्थासु शर्म न लभत इति साधारणमसंधिभग्नरूपं ॥ वैशेषिकं च ॥ संमूढमुभयतोऽस्थ्यस्थिमध्ये भग्नं ग्रंथिरिवोन्नतं कर्कटानुकारित्वात्कर्कटकं ॥ अभुग्नमविमुक्तमस्थि वक्रं ॥ शूकपूर्णमिवाध्मातं विपुलैकदारि स्फुटितं ॥ द्विधाभूतं वेल्लिते प्रकंप्यमानं वेल्लितकं ॥ पार्श्वतोऽस्थिहीनउद्गते ऽस्थिच्छल्लिका ॥ अश्वकर्णवदुद्गतमश्वकर्णः ॥ पृथुतां गतमनल्पशोफं पिच्चितं ॥ अणुवेददारिवेदनावच्च दारितं ॥ स्पृश्यमानं शब्दवच्चूर्णितं ॥ अस्थ्यवयवोऽस्थिमध्यमनुप्रवेश्यतिपातितं ॥ अन्यतरपार्श्वावशिष्टं शोषितं ॥ क्षतं भुग्नमुन्नम्यमानं मज्जाति मज्जानुगतं ॥ एवमंत्यानि पंच कृच्छ्रसाध्यानि ॥ कृशातिबालवृद्धासहानामल्पाशनानां वातात्मकानां कुष्ठिनामुपद्रववतां च ॥ असाध्यं तु भिन्नं कटिकपालं संधिमुक्तं वा जघनमुत्पिष्टं कूर्परो विवर्तितस्तथा ललाटं चूर्णितमसंश्लिष्टकपालं च शिरः शंखपृष्ठस्तनांतरं भुग्नं चेति ॥ भवंति चात्र ॥ अथावनतमुन्नम्य मुन्नतं चावपीडयेत् ॥ आंच्छेदनिक्षिप्तमधोगतं चोपरि वर्तयेत् ॥ आंच्छनोत्पीडनोन्नामचर्मसंक्षेपबंधनैः ॥ संधीन् शरीरगान् सर्वान् चलानप्यचलानपि ॥ इत्येतैः स्थापनोपायैः सम्यक्संस्थाप्य निश्चलं ॥

पट्टैः प्रभूतसर्पिर्भिर्वेष्टयित्वा सुखैस्ततः ॥ कदंबोदुंबराश्वत्थसर्जार्जुनपलाशजैः ॥ वंशोद्भवैर्वा पृथुभिस्तनुभिः सुनिवेशितैः ॥ सुश्लक्ष्णैः सुप्रतिस्तंभैर्वल्कलैः शकलैरपि ॥ कुशाह्वयैः समं बंधं पट्टस्योपरि योजयेत् ॥ शिथिलेन हि बंधेन संधिस्थैर्यं न जायते ॥ गाढेनातिरुजादाहपाकश्वयथुसंभवः ॥ त्र्यहात्त्र्यहादृतौ घर्मे समाहान्मोक्षयेद्धिमे ॥ साधारणे तु पंचाहाद्भंगदोषवशेन वा ॥ न्यग्रोधादिकषायेण ततः शीतेन सेचयेत् ॥ तं पंचमूलपक्वेन पयसा तु सवेदनं ॥ सुखोष्णं चावचार्यं स्याच्चक्रतैलं विजानता ॥ विभज्य देशं कालं च वातघ्नौषधसाधितं ॥ प्रततं सेकलेपांश्च विदध्याद्भृशशीतलान् ॥ गृष्टिक्षीरं ससर्पिष्कं मधुरौषधसाधितं ॥ प्रातः प्रातः पिबेद्भग्नः शीतलं लाक्षया युतं ॥ सव्रणस्य तु भग्नस्य व्रणो मधुघृतोत्तरैः ॥ कषायैः प्रतिसार्योऽथ शेषो भंगोदितः क्रमः ॥ लंबानि व्रणमांसानि प्रलिप्य मधुसर्पिषा ॥ संदधीत व्रणान्वैद्यो बंधनैश्चोपपादयेत् ॥ तान्समान्सुस्थितान् ज्ञात्वा फलिनीरोध्रकट्फलैः ॥ समंगाधातुकीयुक्तैश्चूर्णैर्वैरवचूर्णयेत् ॥ पंचवल्कलचूर्णैर्वा शुक्तिचूर्णसमन्वितैः ॥ धातुकीरोध्रचूर्णैर्वा रोहत्याशु तथा व्रणः ॥ विश्लिष्टोत्पिष्टयोः संधिमेवमेवाव घट्टयेत् ॥ उपाचरेद्यथास्वं च विसर्पादीनुपद्रवान् ॥ इति भंग उपक्रांतः स्थिरधातो ऋतौ हिमे ॥ मांसलस्याल्पदोषस्य सुसाध्यो दारुणोऽन्यथा ॥ पूर्वमध्यांतवयसामेकद्वित्रिगुणैः क्रमात् ॥ मासैः स्थैर्यं भवेत्संधेर्यथोक्तं भजतो विधिं ॥ सामान्यं साधनमिदं विशिष्टं वक्ष्यते ततः ॥ नखसंधिं समुत्पिष्टं रक्तानुगतमारया ॥ अवमथ्य स्रुते रक्ते शालिपिष्टेन लेपयेत् ॥ भग्नान्संधिविमुक्तांश्च कृत्वा पूर्ववदंगुलीन् ॥ तंतुनाऽऽवेष्ट्य पट्टेन घृतसेकं प्रयोजयेत् ॥ चक्रयोगेन मतिमानांच्छेदूर्ध्वास्थिनिर्गतं ॥ आंच्छेदूर्ध्वमधस्ताच्च

१ शरद्वसंताख्ये

कटिभग्नं चिकित्सकः ॥ मुसलेनोत्क्षिपेत्कक्षामंससंधौ विसंगते ॥ स्थानस्थितं च बध्नीयात्स्वस्तिकेन समाहितः ॥ कौर्परं तु भिषक् संधिमंगुष्ठेनानुमार्जयेत् ॥ अनुमृज्य ततः संधिं पीडयेत्कूर्पराच्युतं ॥ प्रसार्याकुंचयेच्चैनं स्नेहसेकं च कारयेत् ॥ मणिबंधे च जानौ च गुल्फे चैवं क्रियाक्रमः ॥ उभे तले समे कृत्वा तलभग्नस्य देहिनः ॥ बध्नीयादामतैलेन परिषेकं च कारयेत् ॥ प्राग्गोमयस्य पिंडं वा धारयेन्मृन्मयं ततः ॥ हस्ते जातबले कार्यं क्रमात् पाषाणधारणं ॥ सन्नमुन्नामयेत्खिन्नमक्षकं मुसलेन तु ॥ तथोन्नतं पीडयेत बध्नीयान्निबिडं ततः ॥ ऊरुवच्च विधातव्यं बाहुभंगे प्रसाधनं ॥ ग्रीवायां तु विवृत्तायां प्रविष्टायामथापि वा ॥ अवटावथ हन्वोस्तु प्रगृह्योन्नमयेत्ततः ॥ सम्यं कुशाभिर्बध्नीयादुत्तानं शाययेत्तु तं ॥ हन्वस्थिनी समानीय हनुसंधौ विसंगते ॥ स्वेदयित्वा स्थिते सम्यक् पंचांगीबंधमाचरेत् ॥ घृतं वातघ्नमधुरैः सिद्धं नस्यं च पूजितं ॥ दंतानभग्नांश्चलितान्सरक्तानवपीडयेत् ॥ वयस्थस्यांबुभिः शीतैः परिषिच्य प्रलेपनैः ॥ बहिर्निर्वापणैरंतः संधानीयैरुपाचरेत् ॥ बलाद्वयशृते क्षीरे पद्मकादिशृतं घृतं ॥ नस्यगंडूषयोर्योज्यं चलद्विजहितानि च ॥ कल्कितैस्तद्विधैश्चास्य दंतमांसानि लेपयेत् ॥ त्रीन्मासान्मृदु भुंजीत रसान्नं कठिनांस्त्यजेत् ॥ नासां विवृतां सन्नां वा ऋजुं कृत्वा शलाकया ॥ प्रत्येकतस्ततो नाडीं द्विमुखीं संप्रवेशयेत् ॥ ततः पट्टेन संवेष्ट्य घृतसेकं प्रदापयेत् ॥ मग्नं कर्णं घृताभ्यक्तं न्यस्य बंधेन योजयेत् ॥ सद्यःक्षतविधानं तु ततः पश्चात्समाचरेत् ॥ कटीजंघोरुभग्नानां कपाटशयनं हितं ॥ यंत्रणार्थं ततः कीलाः पंच कार्या निबंधनाः ॥ जंघोर्वोः पार्श्वयोर्द्वौ द्वौ तल एकश्च कीलकः ॥ श्रोण्यां वा पृष्ठवंशे वा वक्षस्याक्षकयोस्तथा ॥ विमोक्षे भग्नसंधीनां विधिमेवं समाचरेत् ॥ संधींश्चिरविमुक्तांश्च स्निग्धस्विन्नान्मृदून् कृतान् ॥

उत्क्षेपैर्विधानैर्बुद्ध्या च यथास्वं स्थानमानयेत् ॥ असंधिभग्ने रूढे तु विषमोल्बणसाधिते ॥ आपोथ्य भंगं यमयेत्ततो भग्नवदाचरेत् ॥ भग्नं नैति यथा पाकं प्रयतेत तथा भिषक् ॥ पक्वमांससिरास्नायुः संधिः श्लेषं न गच्छति ॥ वातव्याधिविनिर्दिष्टान्स्नेहान् भग्नस्य योजयेत् ॥ [1]चतुःप्रयोगान्बल्यांश्च बस्तिकर्म च शीलयेत् ॥ शालिक्षीररसाज्याद्यैः पौष्टिकैरविदाहिभिः ॥ मात्रयोपचरेद्भग्नं संधिसंश्लेषकारिभिः ॥ ग्लानिर्न शस्यते तस्य संधिविश्लेषकृद्धि सा ॥ लवणं कटुकं क्षारमम्लं मैथुनमातपं ॥ व्यायामं च न सेवेत भग्नो रूक्षं च भोजनं ॥ सम्यग्यमितमप्यस्थि दुर्न्यासादुर्निबंधनात् ॥ संक्षोभादपि यद्गच्छेद्विक्रियां तद्विवर्जयेत् ॥ आदितो यच्च दुर्जातमस्थिसंधिमथापि वा ॥ तरुणास्थीनि नम्यंते भज्यंते नलकानि तु ॥ कपालानि विभज्यंते स्फुटंत्यन्यानि भूयसा ॥ अनुल्बणमनाविद्धं स्वस्थाने पर्यवस्थितं ॥ अवेदनं च चेष्टायां भग्नं विद्यात् सुसाधितं ॥ कृष्णांस्तिलान्विरजसो दृढवस्त्रबद्धान्सप्त क्षपा वहति वारिणि वासयेत ॥ संशोषयेदनुदिनं [2]प्रतिसार्य चैतान्क्षीरे तथैव मधुककथिते च तोये ॥ पुनरपि पीतपयस्कांस्तान् पूर्ववदेवशोषितान्बाढं ॥ विगततुषानरजस्कान्संचूर्ण्य सुचूर्णितैर्युञ्ज्यात् ॥ नलदवालकलोहितयष्टिकानखमिशिप्लवकुष्ठबलात्रयैः ॥ अगुरुकुंकुमचंदनसारिवासरलसर्जरसामरदारुभिः ॥ पद्मकादिगणोपेतैस्तिलपिष्टं ततश्च तत् ॥ समस्तगंधभैषज्यसिद्धदुग्धेन पीडयेत् ॥ शैलेयरास्नांशुमतीकसेरुकालानुसारीनतपत्ररोध्रैः ॥ सक्षीरशुक्लैः सपयस्कदूर्वैस्तैलं पचेत्तन्नलदादिभिश्च ॥ गंधतैलमिदमुत्तममस्थिस्थैर्यकृज्जयति चाशु विकारान् ॥ वातपित्तजनितानतिवीर्यान् व्यापिनोऽपि [3]विविधैरुपयोगैरिति ॥ इति भंगविज्ञानप्रतिषेधो नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

---

१ पानस्याभ्यंगानुवासनैः २ प्रतिसार्यविकीर्य ३ पानस्यादिभिः

अथातो भगंदरविज्ञान प्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ हस्त्यश्वपृष्ठगमनकठिनोत्कटकासनैः ॥ अर्शोनिदानाभिहितैरपरैश्च निषेवितैः ॥ अनिष्टदिष्टपाकेन सद्यो वा साधुगर्हणैः॥ प्रायेण पिटिकापूर्वो योऽगुले द्व्यंगुलेऽपि वा ॥ पायौ व्रणोंऽतर्बाह्यो वा दुष्टासृङ्मांसगो भवेत् ॥ बस्तिमूत्राशयाभ्याशगतत्वात्स्यंदनात्मकः ॥ भगंदरः सर्वगश्च दारयत्यक्रियावतः ॥ भगबस्तिगुदं तेषु दीर्यमाणेषु भूरिभिः ॥ वातमूत्रशकृच्छुक्रं खैः सूक्ष्मैर्वमति क्रमात् ॥ दोषैः पृथक् द्वयैः सर्वैरागंतुः सोऽष्टमः स्मृतः ॥ अपक्वं पिटिकामाहुः पाकप्राप्तं भगंदरं ॥ गूढमूलां ससंरंभां रुगाढयां रूढकोपिनीं ॥ भगंदरकरीं विद्यात्पिटिकां न त्वतोऽन्यथा ॥ तत्र श्यावारुणा तोदभेदस्फुरणरुक्करी ॥ पिटिका मारुतात्पित्तादुष्ट्रग्रीवावदुच्छ्रिता ॥ रागिणी तनुरूष्माढ्या ज्वरधूमायनान्विता ॥ स्थिरा स्निग्धा महामूला पांडुः कंडूमती कफात्॥ श्यावा ताम्रा सदाहोषा घोररुग्वातपित्तजा ॥ पांडुरा किंचिदाश्यावा कृच्छ्रपाका कफानिलात् ॥ पादांगुष्ठसमा सर्वैर्दोषैर्नानाविधव्यथा॥ शूलारोचकतृड्दाहज्वरच्छर्दिरुपद्रुता ॥ व्रणतां यांति ताः पक्वाः प्रमादात्तत्र वातजा ॥ चीयतेऽणुमुखैश्छिद्रैः शतपोनकवत्[1] क्रमात् ॥ अच्छं स्रवद्भिरास्रावमजस्रं फेनसंयुतं ॥ शतपोनकसंज्ञोऽयमुष्ट्रग्रीवस्तु पित्तजः ॥ बहुपिच्छापरिस्रावी परिस्रावी कफोद्भवः ॥ वातपित्तात्परिक्षेपी परिक्षिप्य गुदं गतिः ॥ जायते परितस्तत्र प्राकारं परिखेव च ॥ ऋजुर्वातकफादृज्व्या गुदो गत्या तु दीर्यते ॥ कफपित्ते तु पूर्वोत्थं दुर्नामाश्रित्य कुप्यतः ॥ अर्शोमूले ततः शोफः कंडूदाहादिमान् भवेत् ॥ स शीघ्रं पक्वभिन्नोऽस्य क्लेदयन्मूलमर्शसः ॥ स्रवत्यजस्रं गतिभिरयमर्शोभगंदरः ॥ सर्वजः शंबुकावर्त्तः शंबुकाव-

1 शतपोनकवत् चालनीवत्

त्तैसन्निभः ॥ गतयो दारयंत्यस्मिन् रुग्वेगैर्दारुणैर्गुदं ॥ अस्थिलेशो-ऽभ्यवहृतो मांसगृध्न्या यदा गुदं ॥ क्षणोति तिर्यङ्निर्गच्छन्नुन्मार्गं क्षततो गतिः ॥ स्यात्तदा पूयदीर्णायां मांसकोथेन तत्र च ॥ जायंते कृमयस्तस्य खादंतः परितो गुदं ॥ विदारयंति न चिरादुन्मार्गी क्षतजश्च सः ॥ तेषु रुग्दाहकंड्वादीन्विद्याद्व्रणनिषेधतः ॥ षट् कृच्छ्रसाधनास्तेषां निचयक्षतजौ त्यजेत् ॥ प्रवाहिणीं वलीं प्राप्तं सेवनीं वा समाश्रितं ॥ अथ भगंदरिणमपक्वपिटिकं पाकपरिहारार्थमपतर्पणादिना व्रणप्रतिषेधविहितेन शीघ्रमुपाचरेत् ॥ पक्वपिटिकं पुनरर्कादिक्वाथसिद्धस्नेहस्वभ्यक्तमवगाहस्विन्नं ॥ शुरुकवंतं शयनस्थमर्शसमिव यंत्रयित्वाऽर्वाचीनं पराचीनं बहिर्मुखमंतर्मुखं वा भगंदरं सम्यगीक्षेत ॥ तथाऽतर्मुखं यंत्रं प्रणिधाय प्रवाहणप्रविष्टं भगंदरमभिसमीक्ष्य सम्यगेषित्वा शस्त्रेण पाटयेत् ॥ बहिर्मुखं त्वेषिण्यां प्रणीय साशयमुद्धरेत्सशस्त्रेणानंतरं चोभयमप्यग्निना क्षारेण चोपक्रमेत ॥ उष्ट्रग्रीवं क्षारेणैव ततो निर्वापणशोधनरोपणैर्यथाकालं साधयेदिति सामान्यो विधिः ॥ अथ शतपोनके नाडीरेकांतरिताः पाटयित्वा रोपयेत् ॥ रूढासु चेतराश्चिकित्सेत् ॥ अन्यथा तु विद्धतं व्रणं गुदस्रोतोविदारणाद्वातविण्मूत्राण्यनुप्रपद्यंते ॥ ततश्चोन्मार्गगो वायुराध्मानाटोपपायुशूलादीनुपजनयति ॥ तत्र स्नेहाभ्यक्तगुदस्याल्पस्निग्धपिंडनाडीकुंभीस्वेदान्प्रयुंजीतावगाहं वा ॥ स्विन्नं वचाकुष्ठहिंगुव्योषलवणपंचकाजमोदाः सर्पिर्मद्यकांजिककुलत्थयूषान्यतमेन पाययेत् ॥ व्रणं चास्य मधुकतैलेनोष्णेन सिंचेत् ॥ गुदं च बलातैलादिभिर्वातवेदनाघ्नैः ॥ अनेन विधाना वातादयः स्वमार्गमापतंति तत्कृताश्च विकारा निवर्त्तंते ॥ एवमेव परिक्षेपिण्यपि क्रमाद्वार्तिं नाडीविहितेन क्षारसूत्रेण द्विशस्त्रिशो वाऽवदारयेत् ॥ सकृदेव ह्यवदारणादसाध्यता याप्यता वा स्यात् ॥ अर्शोभगंदरे पूर्वमर्शांसि छिंद्यात् ॥

ततो गत्यनुसारेण ॥ भगंदरमुन्मार्गिणं च प्रत्याख्यायोपचरेत् ॥ अनिःसृतं च शल्यमाहरेत् ॥ तथा कृमिघ्नकर्मं लेपाभ्यवहारयोः कुर्वीत ॥ वेदनायां पूर्वोक्ताः स्वेदा वचादिपाचनं च ॥ साल्वणप्रदिग्धं वा व्रणं कदलीमृगलोपाकाजिनकौशेयाविकैरुपनाहयेदिति ॥ भवति चात्र ॥ भगंदरे बहुच्छिद्रे छेदानेतान्प्रयोजयेत् ॥ गोतीर्थसर्वतोभद्रदललांगललांगलान् ॥ पार्श्वगतेन शस्त्रेण छेदो गोतीर्थको मतः ॥ सर्वतः सर्वतोभद्रः पार्श्वछेदोऽर्द्धलांगलः ॥ पार्श्वद्वये लांगलकः समस्तांश्चाग्निना दहेत् ॥ आस्रावमार्गान्निःशेषान्नैवं विकुरुते पुनः ॥ यतेत कोष्ठशुद्धौ च भिषक् तस्यांतरांऽतरा ॥ आर्द्रकस्वरसे सिद्धं कल्के वा पाययेद्घृतं ॥ भगंदरे मारुतजे पक्वापक्वे विरेचयेत् ॥ ज्योतिष्मतीलांगलिकाश्यामादंतीत्रिवृत्तिलाः ॥ कुष्ठं शताह्वा गोलोमी तिल्वको गिरिकर्णिका ॥ हेमक्षीरी च वर्गोऽयं लेपाद्यैर्व्रणशोधनः ॥ तिलकुंभवरादंतीतुत्थसिंधूत्थमाक्षिकैः ॥ सकृष्णरोचनाकुष्टं शोधनं मांसकृत्पुनः ॥ मंजिष्ठासैंधवक्षौद्रनागदंतीत्रिवृत्तिलाः ॥ रसांजनं द्विरजनीतेजोह्वानिंबपल्लवाः ॥ निकुंभकुंभरक्ताश्च कल्को नाडीव्रणापहः ॥ सुधासेलुत्रिवृत्पाठामलपूहयमारकैः ॥ ज्योतिष्मतीलांगलिकास्वर्जिकाकवचाग्निकैः ॥ विष्यंदनाख्यं विपचेत्तैलं शोधनरोपणं ॥ त्रिवृद्दंतीहरिद्राऽर्कमूललोहाश्वमारकैः ॥ विडंगसारत्रिफलास्नुगर्कक्षीरमाक्षिकैः ॥ तैलं समदनैः सिद्धं भगंदरनिबर्हणं ॥ सैंधवार्कत्रिवृत्पाठासंमगापूतिकाग्निकैः ॥ समातुलुंगच्छदनैस्तैलं शोधनरोपणं ॥ मधुतैलयुता विडंगसारत्रिफलामागधिकाकणाश्च लीढाः ॥ कृमिकुष्ठभगंदरप्रमेहक्षतनाडीव्रणरोपणा भवंति ॥ अमृतात्रुटिवेल्लवत्सकं कलिपथ्यामलकानि गुग्गुलुः ॥ क्रमवृद्धमिदं मधुद्रुतं पिटिकास्थौल्यभगंदरान् जयेत् ॥ गुग्गुलुपंचपलं पलिकांशा मागधिका त्रिफला च पृथक् स्यात् ॥ त्वक्त्रुटिकर्षयुतं मधुलीढं कुष्ठभगंदर-

गुल्मगतिघ्नं ॥ शृंगबेररजोयुक्तं तदेव च सुभावितं ॥ क्वाथेन दशमूलस्य विशेषाद्वातरोगजित् ॥ उत्तमाखदिरसारजं रजः शीलयन्नसनवारिभावितं ॥ हंति तुल्यमहिषाक्षमाक्षिकं कुष्ठमेहपिटिकाभगंदरान् ॥ भगंदरेष्वेष विशेष उक्तः शेषाणि तु व्यंजनसाधनानि ॥ व्रणाधिकारात्परिशीलनाच्च सम्यग्विदित्वौषयिकं विदध्यात् ॥ अश्वपृष्ठगमनं चलरोधं मद्यमैथुनमजीर्णमसात्म्यं ॥ साहसानि विविधानि च रूढे वत्सरं परिहरेदधिकं वा ॥ इति भगंदरविज्ञान प्रतिषेधो नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

अथातो ग्रंथ्यर्बुदश्लीपदापचीनाडीविज्ञानं व्याख्यास्यामः ॥ कफप्रधानाः कुर्वंति मेदोमांसास्रगा मलाः ॥ वृत्तोन्नतं यं श्वयथुं स ग्रंथिर्ग्रथनात्स्मृतः ॥ दोषास्रमांसमेदोऽस्थिसिराव्रणभवा नव ॥ ते तत्र वातादायामतोदभेदान्वितो ऽसितः ॥ स्थानात्स्थानांतरगतिरकस्माद्धानिवृद्धिमान् ॥ मृदुर्बस्तिरिवानद्धो विभिन्नोऽच्छं स्रवत्यसृक् ॥ पित्तात्सदाहः पीताभो रक्तो वा पच्यते द्रुतं ॥ भिन्नोऽस्रमुष्णं स्रवति श्लेष्मणा नीरुजो घनः ॥ शीतः सवर्णः कंडूमान् पक्वः पूयं स्रवेद्घनं ॥ दोषैर्दुष्टेऽसृजि ग्रंथिर्भवेन्मूर्च्छत्सु जंतुषु ॥ सिरामांसं च संश्रित्य सस्वापः पैत्तलक्षणः ॥ मांसलैर्दूषितं मांसमाहारैर्ग्रंथिमावहेत् ॥ स्निग्धं महांतं कठिनं सिरानद्धं कफाकृतिं ॥ प्रवृद्धं मेदुरैर्मेदो नीतं मांसेऽथवा त्वचि ॥ वायुना कुरुते ग्रंथिं भृशं स्निग्धं मृदुं चलं ॥ श्लेष्मतुल्याकृतिं देहक्षयवृद्धिक्षयोदयं ॥ स विभिन्नो घनं मेदस्ताम्रासितसितं स्रवेत् ॥ अस्थिभंगाभिघाताभ्यामुन्नतावनतं तु यत् ॥ सोऽस्थिग्रंथिः पदातेस्तु सहसांऽभोवगाहनात् ॥ व्यायामाद्वा प्रतांतस्य सिराजालं सशोणितं ॥ वायुः संपीड्य संकोच्य वक्रीकृत्य विशोष्य च ॥ निःस्फुरं नीरुजं ग्रंथिं कुरुते स

१ तदेव पूर्वोक्तं गुग्गुलुपंचपलमित्यादि २ लक्षणचिकित्सितानि

सिराव्हयः ॥ अरूढे रूढमात्रे वा व्रणे सर्वरसाशिनः ॥ सार्द्रे वा बंधरहिते गात्रेऽश्माभिहते ऽथवा ॥ वातोऽस्रमस्रुतं दुष्टं संशोष्य ग्रथितं व्रणं ॥ कुर्यात्सदाहः कंडूमान् व्रणग्रंथिरयं स्मृतः ॥ साध्या दोषास्रमेदोजा न तु स्थूलखराश्चलाः ॥ मर्मकंठोदरस्थाश्च महत्तु ग्रंथितोऽर्बुदं॥तल्लक्षणं च मेदोंऽतैः षोढा दोषादिभिस्तु तत्॥प्रायो मेदःकफाढ्यत्वात्स्थिरत्वाच्च न पच्यते॥सिरास्थं शोणितं दोषः संकोच्यानुप्रपीड्य च ॥ पाचयेच्च तदानद्धं सास्रावं मांसपीडितं॥मांसांकुरैश्चितं याति वृद्धिं चाशु स्रवेत्ततः ॥ अजस्रदुष्टरुधिरं भूरि तच्छोणितार्बुदं ॥ तेष्वसृङ्मांसजे वर्ज्यै चत्वार्यन्यानि साधयेत् ॥ प्रस्थिता वंक्षणोर्वादिमधःकायं कफोल्बणाः॥दोषा मांसास्रगाः पादौ कालेनाश्रित्य कुर्वते॥शनैः शनैर्घनं शोफं श्लीपदं तत्प्रचक्षते ॥परिपोटयुतं कृष्णमनिमित्तरुजं खरं॥रूक्षं च वातात् पित्तात्तु पीतं दाहज्वरान्वितं॥ कफाद्गुरु स्निग्धमरुक् चितं मांसांकुरैर्बृहत् ॥ तत्त्यजेद्वत्सरातीतं सुमहत् सुपरिस्रुति ॥ पाणिनासौष्ठकर्णेषु वदंत्येके तु पादवत् ॥ श्लीपदं जायते तच्च देशेऽनूपे भृशं नृणां ॥ मेदस्थाः कंठमन्याक्षकक्षावंक्षणगा मलाः ॥ सवर्णान्कठिनान् स्निग्धान् वार्ताकामलकाकृतीन् ॥ अवगाढान्बहून् गंडांश्चिरपाकांश्च कुर्वते ॥ पच्यंतेऽल्परुजस्त्वन्ये स्रवंत्यन्येऽतिकंडुराः ॥ नश्यंत्यन्ये भवंत्यन्ये दीर्घकालानुबंधिनः ॥ गंडमालाऽपचीचेयं दूर्वेव क्षयवृद्धिभाक् ॥ तां त्यजेत्सज्वरच्छर्दिपार्श्वरुक्कासपीनसां ॥ अभेदात्पक्वशोफस्य व्रणे चापथ्यसेविनः॥ अनुप्रविश्य मांसादीन्दूरं पूयोऽभिधावति ॥ गतिः सा दूरगमनान्नाडी नाडीव संस्रुतेः ॥ नाड्येका ऽनृजुरन्येषां सैवानेकगतिर्गतिः ॥ सा दोषैः पृथगेकस्थैः शल्यहेतुश्च पंचमी ॥ वातात्सरुक् सूक्ष्ममुखी विवर्णा फेनिलोद्वमा ॥ स्रवत्यभ्यधिकं रात्रौ पित्तात्तृट्ज्वरदाहकृत् ॥ पीतोष्णपूतिपूयास्रुग्दिवा चातिनिषिंचति ॥ घनपिच्छिलसंस्रा-

पा कंडूला कठिना कफात् ॥ निशि चाभ्यधिकक्लेदा सर्वैः सर्वाकृतिं त्यजेत् ॥ अंतःस्थितं शल्यमनाहृतं तु करोति नाडीं वहते च साऽस्य ॥ फेनानुविद्धं तनुमल्पमुष्णं सास्रं च पूयं सरुजं च नित्यं ॥ इति ग्रंथ्यर्बुदश्लीपदापचीनाडीविज्ञानं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

अथातो ग्रंथ्यादिप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ सर्वेष्वेव पूर्वं ग्रंथिषु बृहतीद्वयपिप्पलीचित्रकसाधितेन पुराणसर्पिषा स्निग्धं वामयेत् विरेचयेच्च ॥ कृतसंसर्जनस्य चोत्तमांगगतेषु ग्रंथिषु लाक्षाद्विरजनीविडंगशुंठीपूतीदारुभिः शिरो विरेचयेत् ॥ धूमकवलगंडूषांश्च सेवेत ॥ अंकोल्लमधुमातुलुंगहिंस्रापूतिदारुबिल्वमूलसरलकुष्ठवचावरुणत्वक्क्षारातिविषाऽजगंधाभिर्लेपः ॥ श्यामासुरदारुसमंगाकोशातकीपुनर्नवासर्षपैर्वा ॥ सशोफरुक्स्तंभे चोपनाहयेद्यवसक्तुमधुककुष्ठशतपुष्पादेवदारुभिर्घृतयुक्तैः ॥ गोजाखरोष्ट्राश्वहस्तिमूषकमांसैर्वा वेसवारीकृतैर्वसातैलवद्भिः ॥ पलाशवृंताग्निमंथत्वक्कल्केन मांसपिंडैर्वा बहुशः स्निग्धमंगुष्ठेन वेणुपर्वणा वा शनैः शनैः पुनःपुनर्विमर्दयेत् ॥ यथायथं च शोफवत्क्रियां प्रयुंजीत ॥ अथ वातजे ग्रंथौ दशमूलसिद्धं महास्नेहं पिबेत् ॥ अमृतानिंबबीजभार्ङ्गीश्योनाकतालपत्रीकृष्णगंधाऽगुरुभिः क्षीरपिष्टैः सुखोष्णैरालेपयेत् ॥ विविधाश्च वातव्याधिविहिताः स्नेहस्वेदोपनाहाः ॥ तथानुपशमे सिराव्यधः ॥ पक्वं तु विदार्य निरस्तपूयं कृत्वा ऽर्कादिवर्गांभसा प्रक्षाल्य तिलकल्केन च चित्रकदंतीसैंधवेनालेपयेत् ॥ तैलं च रोपणं रास्नासरलोशीरविडंगमधुकक्षीरसंस्कृतं पिबेत् ॥ कुर्यात्पित्तजे रक्तजे च जलौकसो न्यग्रोधादिः प्रदेहपरिषेकयोः पद्मकादिः पाचने च ॥ द्राक्षेक्षुरसयुक्तो हरीतकीविरेकः ॥ पक्वे पाटिते च पित्तव्रणोक्तो विधिः ॥ कफजग्रंथिमंतःसंशुद्धस्य भृशं स्वेदयेद्विम्लापयेच्च ॥ काकादनीविकंकतकाकदंमिकारग्वधेंगुदमूलमदनफलभार्ङ्गीकरंजैर्लेपयेत् ॥ तग-

रविडंगैलवालुकचव्यपालाशरंतचित्रकैर्वा ॥ भल्लातकसैंधवाजगंधा-सर्षपैर्वा ॥ एवमप्यपच्यमानममर्मस्थं विदार्य स्थितरक्तं निःशेषमग्निना दहेत् ॥ सशेषो हि पुनरापूर्यते ॥ ततो निर्वापितं क्षारक्षौद्रगुडोत्तरैरालेपयेत् ॥ संशुद्धं रोपयेत् ॥ मांसव्रणग्रंथी चैवमेव पाटयेत् ॥ मेदोजेऽप्ययमेव विधिः ॥ अपिच ॥ मेदोग्रंथिं तिलकल्कदिग्धद्विगुणपटांतरितं तप्तेन फालेन दर्व्या वा जतुलिप्तया बहुशः प्रमृज्यते ॥ शस्त्रं चावचार्य पूर्ववन्मेदो दहेत् ॥ सुपक्वं वा विपाट्य मूत्रक्षालितं क्षौद्रसैंधवसुवर्चिकाकांचनक्षीरीहरितालमिश्रैः क्षीरपाकप्रगाढैस्तिलैरालेपयेत् ॥ गुंजादिकरंजतापसवृक्षवंशावलेखमूत्रसिद्धं तैलमभ्यंगः ॥ सम्यक्शुद्धं चैनं रोपयेत् ॥ सिराग्रंथौ त्वभिनवे तैलं साहचरं पिबेत् ॥ उपनाहश्च वातहरैर्बस्तिकर्म च कुर्यात् सिराव्यधश्च ॥ वातार्बुदमेरंडपियालनारिकेलमज्जैर्वारुकर्कारुबीजोत्कारिकयोपनाहयेत् ॥ आनूपामिषवेसवारैर्वा ॥ नाडीस्वेदं च कुर्यात् ॥ बहुशश्चात्र शृंगेण रुधिरमवसेचयेत् ॥ वातहरवर्गकाथपयोम्लसिद्धं त्रैवृतं पिबेत् ॥ पित्तोत्थे मृदून् स्वेदोपनाहान् कायविरेचनं च प्रयोजयेत् ॥ शाककाकोदुंबरिकापत्रघृष्टे प्रियंगुपत्तंगसर्जरसार्जुनरोध्रमधुमधुकैर्लेपः ॥ प्रियंगुश्यामागिरिकर्णिकांजनक्षीतनकद्राक्षाससलान्यतमरससाधितं सर्पिः पीतं पित्तार्बुदश्लीपदोदरघ्नं ॥ श्लेष्मजे तूर्ध्वमधश्च हृतदोषस्य स्रुतरक्तस्य च वमनविरेचनद्रव्यैः प्रलेपः ॥ काकादनीशुकबर्हाग्निजिव्हामूलदक्षकपोलगृध्रपुरीषकाशमूलैर्वा ॥ पलाशक्षारपिष्टैः पिण्याककुलत्थनिष्पावैर्वा मांसप्रगाढैर्दधिपिष्टैर्लेपयेत् ॥ लेपास्वादलोभेन च निलीयमाना मक्षिकाः समुपेक्षेत तद्विमुक्तैः कृमिभिरितरैर्वा भक्ष्यमाणं च ॥ ततः कृमिभिर्भक्षितावशेषं शाकादिपत्रैर्विलिख्याग्निना प्रतिसारयेत् ॥ अल्पमूलं वा त्रपुताम्रायःसीसपट्टकवेष्टितं पुनः पुनश्च क्षारान् कालापेक्षया योजयेत् ॥ जात्यास्फो-

तकरवीरपल्लवांश्च व्रणशोधनाय कल्कादौ ॥ तैलं चात्र पाठाविडंग-
भार्ङ्गीत्रिफलाकषायसिद्धमभ्यंगः ॥ मेदोर्बुदं स्विन्नभिन्नं सुशोधित-
मेदस्कमुपशांतरक्तस्रावं सद्यः सीव्येत् ॥ ततो गृहधूमरोध्रमनःशिला-
हरिद्रापत्तंगचूर्णैर्मधुसर्पिर्भिः प्रतिसारयेत् ॥ करंजतैलं चाभ्यंजनार्थे
च युंजीत ॥ सर्वार्बुदानि च यदृच्छया पर्यागतानि सुपरिशोधितानि
रोपयेत् ॥ अपिच॥सशेषदोषाणि हि योऽर्बुदानि करोति तस्याशु पुन-
र्भवंति ॥ तस्मादशेषोद्धरणं प्रशस्तं क्षारेण शस्त्रेण तथाऽग्निना वा ॥
श्लीपदे तु वातात्मके स्नेहस्वेदोपनाहान्प्रयुज्य गुल्फस्योपरिष्टाद्‍ध्यंगु-
ले सिरां विध्येत् ॥ एरंडतैलं गोमूत्रेण मासं पिबेत् ॥ जीर्णे ना-
गरकथितेन पयसा पुराणधान्यान्यश्नीयात् ॥ त्रिवृतं च पाययेत् ॥ब-
स्तिं च प्रयुंजीत ॥ एवमप्यशाम्यदग्निना दहेत् ॥ पैत्तिके मृदुरुपना-
हो गुल्फस्य चाधः सिरामोक्षः॥ पित्तार्बुदोक्ताः स्नेहविरेकाः पित्तघ्नाश्च
लेपाः॥श्लैष्मिके त्वंगुष्ठके सिरां मुंचेत् ॥ सक्षौद्रांश्च कफघ्नान्कषायान
भीक्ष्णं पाययेत् ॥ यथाबलं वा हरीतकी वर्द्धमाना ॥ अदारीकाकजं-
घाकाकादनीशुकनासाकदंबपुष्पीबृहतीद्वयमंतर्धूमं दग्ध्वा गोमूत्रेण
बहुशः परिस्रावयेत् ॥ ततस्तत्क्षारोदकं क्षारकल्पेन विपचेत् ॥ द-
द्याच्चात्र प्रतीवापं फल्गुशूकाख्यामदनफलरसं॥ एष क्षारो मधुराहारे-
णाभ्यस्तोऽन्वहं श्लीपदापचीग्रहणीदोषारोचकान्सर्वविषाणि च निय-
च्छति॥तैलं वा पिबेद्विडंगार्कमरिचचित्रकचविकशुंठीदेवदार्वेलाताक्ष्य॑
लवणपंचकैः सिद्धं॥ आलेपयेच्च नागरामृताविडंगकटुकाभद्रदारुभिर्मू-
त्र पिष्टैरुरुस्तंभोक्तैश्च भेषजैः॥यथासन्नं च शोधनं शीलयेत् ॥गंडमा-
लायां कुंभनिकुंभद्रवंतीजीमूतककोशातकीफलविपक्वं घृतमुभया-
नुलोमनं पिबेत् ॥ शार्ङ्गेष्टामूलं च तक्रपिष्टं वमनार्थं सुखोदकेन वा
॥ जातीबर्हिष्टनिर्गुंडीजीमूतकैरंडमूलत्वक्चूर्णं वा ॥ सिरां चास्य
विध्येत् ॥ सशेषदोषं तु कौष्ठिकं नवकं पाययेत् ॥ रसांजनं गोमूत्र-

तंडुलोदकान्यतरेण वा ॥ तदेव च नावयेत् ॥ मधूकसारं वा ॥ शिग्रुफलानि वा ॥ निंबकरंजकरवीरसिद्धं वा ॥ विरेचनकं च धूमं पिबेत् ॥ अपक्कांश्च गंडान्नाकुलीसैंधवनागरैर्लेपयेत् ॥ गुंजाकरवीरार्कश्यामासिद्धार्थकरंजामूत्रयुक्तैर्दशकृत्वो विपक्वं तैलं लवणपंचकपिप्पलीमरिचचूर्णोपेतमभ्यंगात्सर्वावस्थमपच्यर्शोर्बुदनाडीदुष्टव्रणवल्मीकानपोहति ॥ सौवर्चलसैंधवोद्भिददंतीभल्लातकचित्रककल्केन सिद्धं तैलमभ्यंगोऽपच्यां ॥ तंडुलीयकस्वरसेन वा समरिचनिर्गुंडीरसं तैलं साधितमभ्यंगपाननावनैर्गंडमालानाडीव्रणकुष्ठानिलार्त्तिहरं ॥ काकादनीनहिकाऽग्निजिव्हावंध्याकर्कोटकीविशालापाठोत्तुंडकीजीमूतकोशातकीबीजैरर्द्धपलांशैर्विषकर्षयुक्तैर्निर्गुंडीस्वरसोपेतं करंजतैलप्रस्थं विपचेत्तत्पूर्ववदेव प्रयुक्तं परमपचीघ्नं ॥ अमर्मजांश्च गंडानपक्कानेवोध्दृत्याग्निना क्षारेण वा प्रतिसारयेत् ॥ सर्षपवृक्षादनीक्वाथैर्व्रणक्षालनं ॥ तिलकुंतलकक्षारपिष्टस्तिलकल्कः सुखोष्णो लेपः ॥ काककृकलासगौराहिनिर्मोककूर्माणामन्यतमस्यांतर्धूमदग्धस्य भर्षांगुदतैलप्लुताऽभ्यंगः ॥ मांसीसर्जरसकार्पासीफलसैंधवैः स्तन्यपिष्टैस्तैलं पक्वमभ्यंगो व्रणकाठिन्यघ्नः ॥ सर्पाजगरवसातैलं समं त्रयमेतदपचीव्रणघ्नं ॥ श्लीपदोक्तानि च तैलानि प्रयोजयेत् ॥ एवमनुपशमे वामपार्श्वजायां दक्षिणजंघापृष्ठमध्यादिंद्रबस्तेरधस्तादूर्ध्वं वा शस्त्रेणाक्षिमात्रं व्रणं कृत्वा मत्स्यांडजालनिभं मेदोऽपनीयाग्निना दहेत् ॥अनेनेतरपार्श्वजा व्याख्याता ॥ एवमुभयपार्श्वजायां गंडमालायामुभयतः॥ यवमुद्गप्रायं च गंडमालासु भोजनं ॥ नाडीमनिलजामुपनाह्य पृथगतिमस्या निःशेषमेषित्वा च दारयेच्छस्त्रेण ॥ ततस्तिलापामार्गफलकल्केन ससैंधवेन पूरयित्वा बध्नीयात्॥पित्तजां सघृतक्षीरया पद्मकादिकृतयोत्कारिकयोपनाहितां विदारितां च तिलनागरदंतीमंजिष्ठाक-

ल्केनपूरयेत् ।।श्यामात्रिभंडीत्रिफलातिल्वहरिद्राद्वयकल्कक्षीरसंस्कृतं सर्पिरभ्यंगः परं नाडीनिबर्हणं।।श्लेष्मजां सक्तुकुलत्थकिण्वसर्षपैरुपनाह्य विदार्य च तैलसैंधवसौराष्ट्रीनिकुंभैर्लेपयेत्।।दंतीचित्रकसुवर्चिकासैंधवताळीतालपूतिकापामार्गपलैस्तैलं समूत्रं पाचितमभ्यंगः।। शल्यहेतुकीं पाटयित्वा सर्वशः शल्यं विशोध्य मधुघृततिलकल्कप्रतिच्छन्नां बध्नीयात् ।। बिल्वकपित्थकुंभीकखर्जूरवनस्पतिशल्लाटुकाथे प्रियंगुमुस्तोरुबूकशकुनसुगंधिकारोध्रमोचरसधातुकीपुष्पगर्भं तैलं प्रतिसाधितं प्रसाधयत्याशु शल्यजां गतिं।। अशस्त्रकृत्यायां नाड्यां भेदनैषिण्यांऽते समुन्निद्य क्षारक्तं सूत्रं प्रवेशयेत् ।। तदसन्निधाने त्वरयेतैरेषिण्या च तेनानवदीर्णायां तदनुस्यूतमन्यदन्यत्क्षारसूत्रं संचारयेदागतिभेदादयमनपायोऽभ्युपायः सूक्ष्मानेकगतिषु भगंदरेषु मूलेषु च छिद्रितेषु ग्रंथ्यर्बुदेष्विति ।। भवति चात्र ।। व्रणेषु दुष्टसूक्ष्मास्यगंभीरादिषु साधनं ।। या वर्त्यो यानि तैलानि तन्नाडीष्वपि शस्यते ।। बिभीतकास्थ्रास्थिवटप्रवालहरेणुकाशाल्मलिबीजयुक्ता ।। वराहविष्ठा च मषी सुदग्धा तैलप्लुता सर्वगतीर्निहंति ।। धत्तूरकं मदनकोद्रवजं च बीजं कोशातकीशुकनसामृगभोजिनी च ।। अंकोल्लजं च कुसुमं परिकल्प्य चूर्णं लाक्षोदकाप्लुतदोषगतौ प्रयोज्यं ।। मिश्रितं तेन तैलं च परमं गतिरोपणं ।। सौकरेषु च कंदेषु कृतं वत्राह्वयेषु च ।। भल्लातकार्कमरिचैर्लवणोत्तमेन सिद्धं विडंगरजनीद्वयचित्रकैश्च ।। तैलं समार्कवरसैर्विनिहंति कृच्छ्रां नाडीं कफानिलकृतामपिच व्रणांश्च ।। इति ग्रंथ्यर्बुदश्लीपदापचीनाडीप्रतिषेधो नाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ।। ३५ ।।

अथातः क्षुद्ररोगविज्ञानं व्याख्यास्यामः ।। स्निग्धा सवर्णा ग्रथिता नीरुजा मुद्गसन्निभा ।। पिडिका कफवाताभ्यां बालानामजगल्लिका ।।

---

१ सौवहेषु च कंदेष्वितिपाठः ।। तत्र सवहा गंधनाकुली

यवप्रख्या यवाकारा तौभ्यां मांसश्रिता घना ॥ अवक्रा चाल-
जी वृत्ता स्तोकपूया घनोन्नता ॥ ग्रंथयः पंच वा षड्वा कच्छपी क-
च्छपोन्नता ॥ कर्णस्योर्ध्वं समंताद्वा पिटिका कठिनोग्ररुक् ॥ शा-
लूकाभा पनसिका शोफः स्वल्परुजः स्थिरः ॥ हनुसंधिसमुद्भू-
तस्तौभ्यां पाषाणगर्दभः ॥ शाल्मलीकंटकाकाराः पिटिकाः सरुजो
घनाः ॥ मेदोगर्भा मुखे यूनां तौभ्यां च मुखदूषिकाः ॥ ते पद्म-
कंटका ज्ञेया यैः पद्ममिव कंटकैः ॥ चीयते नीरुजैः श्वेतैः शरीरं क-
फवातजैः ॥ पित्तेन पिटिका वृत्ता पक्वोदुंबरसन्निभा ॥ महादाह-
ज्वरकरी विवृता विवृतानना ॥ गात्रेष्वंतश्च वक्रस्य दाहज्वररुजा
न्विताः ॥ मसूरमात्रास्तद्वर्णास्तत्संज्ञाः पिटिका घनाः ॥ ततः कष्ट
तराः स्फोटा विस्फोटाख्या महारुजाः ॥ या पद्मकर्णिकाकारा पिटि-
का पिटिकाचिता ॥ सा विद्धा वातपित्ताभ्यां ताभ्यामेव च गर्दभी ॥
मंडला विपुलोत्सन्ना सरागा पिटिकाचिता ॥ कक्षेति कक्षासन्ने
षु प्रायो देशेषु साऽनिलात् ॥ पित्ताद्भवंति पिटिकाः सूक्ष्मा
लाजोपमा घनाः ॥ तादृशी महती त्वेका गंधनामेति कीर्तिता ॥
घर्मस्वेदपरीतेंऽगे पिटिकाः सरुजो घनाः ॥ राजिकावर्णसंस्थानप्रमा-
णा राजिकाह्वया ॥ दोषैः पित्तोल्बणैर्भेदैर्विसर्पति विसर्पवत् ॥ शो-
फोऽपाकस्तनुस्ताम्रो ज्वरकृज्जालगर्दभः ॥ मलैः पित्तोल्बणैः
स्फोटा ज्वरिणो मांसदारणाः ॥ कक्षाभागेषु जायंते येऽग्न्याभाः
साऽग्निरोहिणी ॥ पंचाहात्सप्तरात्राद्वा पक्षाद्वा हंति जीवितं ॥ त्रि-
लिंगा पिटिका वृत्ता जत्रूर्ध्वमिरिवेल्लिका ॥ विदारीकंदकठिना वि-
दारी कक्षवंक्षणे ॥ मेदोनिलकफैर्ग्रंथिः स्नायुमांससिराश्रयैः ॥ भि-
न्नो वसाज्यमध्वाभं स्रवेत्तत्रोल्बणोऽनिलः ॥ मांसं विशोष्य ग्रथितां

१ वातकफाभ्यां ॥ २ वातकफाभ्यां ॥ ३ वातकफाभ्यां ४ काखमां-
जरीतिलोके

शर्करामुपपादयेत् ॥ दुर्गंधि रुधिरं क्लिन्नं नानावर्णं ततो मलाः ॥ तां स्रावयंति निचितां विद्यात्तच्छर्करार्बुदं ॥ पाणिपादतले संधौ जत्रूर्ध्वं चोपचीयते ॥ वल्मीकवच्छनैर्ग्रंथिस्तद्वद्बह्वणुभिर्मुखैः ॥ रुग्दाहकंडूक्लेदाढ्यैर्वल्मीकोऽसौ समस्तजः ॥ शर्करोन्मथिते पादे क्षते वा कंटकादिभिः ॥ ग्रंथिः कीलवदुत्सन्नो जायते कदरं तु तत् ॥ वेगसंधारणाद्वायुरपानोऽपानसंश्रयं ॥ अणूकरोति बाह्यांतर्मार्गमस्य ततः शकृत् ॥ कृच्छ्रान्निर्गच्छति व्याधिरयं रुद्धगुदो मतः ॥ कुर्यात्पित्तानिलं पाकं नखमांसे सरुग्ज्वरं ॥ चिप्यमक्षतरोगं च विद्यादुपनखं च तं ॥ कृष्णोऽभिघाताद्रूक्षश्च खरश्च कुनखो नखः ॥ दुष्टकर्दमसंस्पर्शात्कंडूक्लेदान्वितांतराः ॥ अंगुल्योऽलसमित्याहुस्तिलाभांस्तिलकालकान् ॥ कृष्णानवेदनांस्त्वक्स्थान्मषांस्तानेव चोन्नतान् ॥ मषेभ्यश्चोन्नततरान् चर्मकीलान् सितासितान् ॥ तथाविधो जतुमणिः सरुजो लोहितस्तु सः ॥ कृष्णं सितं वा सहजं मंडलं लांछनं समं ॥ शोकक्रोधादिकुपिताद्वातपित्तान्मुखे तनु ॥ श्यामलं मंडलं व्यंगं वक्त्रादन्यत्र नीलिका ॥ परुषं परुषस्पर्शं व्यंगं श्यावं च मारुतात् ॥ पित्तात्ताम्रांतमानीलं श्वेतांतं कंडुमत्कफात् ॥ रक्ताद्रक्तांतमाताम्रं सोषं चिमिचिमायते ॥ वायुनोदीरितः श्लेष्मा त्वचं प्राप्य विशुष्यति ॥ ततस्त्वग्जायते पांडुः क्रमेण च विचेतना ॥ अल्पकंडूरविक्लेदा सा प्रसुप्तिः प्रसुप्तितः ॥ असम्यग्वमनोदीर्णपित्तश्लेष्मान्नविग्रहैः ॥ मंडलान्यतिकंडूनि रागवंति बहूनि च ॥ उत्कोठः सानुबंधस्तु कोठ इत्यभिधीयते ॥ भवति चात्र ॥ श्लोकाः षट्त्रिंशदित्येते क्षुद्ररोगा विभागशः ॥ यान्विज्ञाय न संमुह्येच्चिकित्सायां चिकित्सकः ॥ इति क्षुद्ररोगविज्ञानं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

अथातः क्षुद्ररोगप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ अजगल्लिकामपक्कां जलौकोभिर्ग्राहयेत् ॥ यवक्षारशुक्तिसौराष्ट्रीकल्कैश्च लेपयेत् ॥ पक्कामजगल्लिकां व्रणवदुपाचरेत् ॥ यवप्रख्यादीन् पाषाणगर्दभांतान् स्वेदयित्वा सुरदारुकुष्ठमनःशिलाल्लैर्लेपयेत् ॥मुखदूषकान् रोध्रतुवरिकाभ्यां प्रदिह्यात् ॥ वटपत्रनारिकेलशुक्तिकाभ्यां सैंधववचाक्षिभेपजसिद्धार्थकैर्वा॥एवमशांतौ छर्दयेत्॥ललाटे च सिरां विध्येत् ॥ पद्मकंटकेषु निंबांबुवांतं निंबोदकसिद्धं सर्पिः सक्षौद्रं पाययेत् ॥निंबारग्वधकषायश्चोद्वर्त्तनं॥विवृतादीन् जालगर्दभांतानिरिवेल्लिकां च पित्तविसर्पवच्चिकित्सेत् ॥विशेषतो राजिकं चापाकवच्छर्करादूर्वाकटशर्कराभिः क्षीरपिष्टाभिर्लेपः॥अभीक्ष्णं च मृजाशीलनं॥जालगर्दभे वा त्रिफलां युंजीत॥ अग्निरोहिणीमपि प्रत्याख्याय पित्तविसर्पवदुपाचरेत् ॥ पक्कां तु मधुरवर्गसिद्धेन सर्पिषा रोपयेत् ॥ विदारिकां जलवासिनीभिः शोधयित्वा विल्वमूलनागमृत्तिकावर्षाभ्वजकर्णपलाशकल्केन प्रलिंपेत् ॥ अनुपशाम्यंतीं त्वभ्यज्य स्वेदयित्वा च विम्लापयेत्॥ पक्कां शस्त्रेण विदार्य निंबपटोलविदारिकल्केन प्रच्छाद्य बध्नीयात् ॥ क्षीरिवृक्षवदरखदिरकषायो व्रणप्रक्षालनं ॥ शुद्धां मधुरकषायसंस्कृतेन तैलेन रोपयेत् ॥ शर्करार्बुदं मेदोर्बुदवदुपाचरेत् ॥ वल्मीकं हस्तपादस्य चोपरिष्टान्मर्मणि वा जातं प्रवृत्तमतिबहुच्छिद्रावृतं सशोफं च वर्जयेत् ॥ अतोऽन्यथा तु प्राक्कृतशुद्धेः शोणितमपहरेत् ॥ सक्तुपल्ललवणगुडूच्यारेवतश्यामादंतीकुलित्थिकामूलैर्लेपयेत् ॥ पक्के तु सर्वगतिदुष्टमांसानि च शस्त्रेण सम्यक् शोधयित्वाऽग्निना क्षारेण वा दहेत् ॥ सुशुद्धे व्रणे च भल्लातकमनःशिलैलाकालानुसार्यगुरुचंदनैर्निंबतैलं रोपणार्थं श्रपयेत् ॥ कदरं च शस्त्रेणोत्कृत्य स्नेहेन दहेत् ॥ रुद्धगुदे निरुद्धमणिवच्चिकित्सा ॥ चिप्पं शोणितावसेकसंशोधनैरु-

१ निंबतिलपटोलकल्केनेतिपाठः

पाचयेत् ॥ व्यपगतोष्माणं चैनमुष्णांबुना परिषिच्य यथायोगं शस्त्रेण परिकृत्यापनयेत् ॥ ततो रसांजनरोचनानेपालीतेजोव्हाकल्कैरंबुपिष्टैः शोधयित्वा कालेयकागुरुहरिद्रारसांजनसिद्धेन तैलेन रोपयेत् ॥ मधुरकषायसिद्धेन वा ॥ अवशिष्टं सर्जरसचूर्णेन पूरयेत् ॥ कुनखमपि प्रदुष्टमेवमेवोपक्रमेत् ॥ अलसे ऽम्लकांजिकावसिक्तौ चरणौ निंबतिलपटोलीकासीसरोचनाकल्केनालेपयेत् ॥ निदिग्धिकारससिद्धेन सर्षपतैलेनाभ्यज्य रोचनाकासीसमनःशिलाचूर्णैः प्रतिसारयेत् ॥ तिलकालकान्मषकांश्च सूर्यकांतेनाग्निना दहेत् क्षारेण वा ॥ चर्मकीलं जतुमणिं च तद्वच्छस्त्रेणोत्कृत्य दहेत् ॥ लांच्छनव्यंगनीलिकासु यथासन्नां सिरां विध्येत् ॥ क्षीरिवृक्षकल्कैश्च क्षीरपिष्टैर्लेपयेत् ॥ बलाऽतिबलामधुकहरिद्राभिर्वा मधुकागुरुपयस्याकालीयकैर्वा तरुणकपित्थतिंदुकरजनीभिर्वाऽम्लिकामूलेन वा शूकरदंष्ट्रया वा मधुघृतयुक्तया ॥ विशेषेण व्यंगेष्वसृक्स्रावपूर्वमंजनं ॥ क्षौद्रेण वा यष्टीमंजिष्ठाऽजाक्षीरेण चार्द्रदाडिमत्वक् तेनैव बालामलकं गोमूत्रे सप्ताहं स्थितं दधिमंडेन वा कालीयकरोध्रोत्पलकिंजल्कं नवनीतेन वा श्वेताश्वखुरमषी ॥ तत्रापि वातजेषु देवदारुदुरालभाबृहतीमंजिष्ठामूर्वाऽपामार्गत्रायमाणाशुकनासाबलाविदारीयवबदरकुलत्थबिल्वोत्पलशतावरीदर्भमूलक्वाथे शृंगीविडंगगर्भं घृतं विपक्वमधोपभुक्तं पानमभ्यंगं नावनं च सायं योजयेत् ॥ प्रलेपं च न्यग्रोधदेवदारुहरीतकीपूतिकरंजमदनफलचूर्णैर्घृतयुक्तैः बदरमज्जाकोद्रवलाजचूर्णेन वा सघृतेन श्वेतचमरास्थितालपत्रैः स्तन्यमधुघृतैर्वा ॥ पैत्तेषु बलामधुकमागधिकाक्षीरकाकोलीस्वगुप्ताफलकाकमाचीतुगाह्वाभिः सपयः सर्पिः सिद्धं पूर्ववत्प्रयोजयेत् ॥ मृद्वीकाश्वेतपाकखर्जूरपरूषकसौवीरबदरद्विमेदापुनर्नवकसेरुकामृणालैर्वा सक्षीरैरुपस्निग्धं चैनमिक्षुरसेनोभयतो विरेचयेत् ॥ कृतरुधिरावसेचनश्च व्यंगं मधु-

सारिवाबलाचंदनरोध्रोत्पलैर्घृतयुक्तैरालेपयेत् ॥ प्रपौंडरीमधुकनी-
लोत्पलसारिवाकदलीमूलप्रवालसुवर्णगैरिकैर्वा ॥ शीतमधुरमन्नपानं
प्रवातमहःस्वप्नं सौमनस्यं च सेवेत ॥ कफजेषु दशमूलदेवदारुहरी-
तकीश्वदंष्ट्रामालतीक्वाथे मुस्तकुष्ठहरिद्राऽमरतरुकल्कैस्तद्वत्साधि-
तं सर्पिस्तद्वदेवोपयुंजीत ॥ तुत्थरोचनारोध्रप्रियंगुकालीयकैर्मधुघृ-
तैर्लेपः ॥ देवदारुसरलबलाशिग्रुमूलैर्वा मनःशिलातुत्थरसांजनैर्वा म-
धुना क्षारेण दशरात्रं प्रलेपः ॥ रक्तजेषु क्षीरसर्पिःस्निग्धस्य सिरां वि-
स्रावयेत् ॥ वमनविरेचने च पित्तवत्कुर्यात् ॥ आलेपश्चास्य चंदन-
मधुककल्केन ॥ घृतवसासर्जरसनीलोत्पलशंखवेतसकदलीमूलमूर्वा-
मधुककल्केन वा ॥ प्रसुप्तौ वातकुष्ठोक्तः क्रमोऽन्ते चाग्निना दहेत् ॥
उत्कोठे पित्तश्लेष्महरो विधिः सक्षारलवणं च तैलमभ्यंगः ॥ को-
ठे कुष्ठचिकित्सितं चेक्षेत ॥ इति क्षुद्ररोगप्रतिषेधो नाम सप्तत्रिंशो-
ऽध्यायः ॥ ३७ ॥

अथातो गुह्यरोगविज्ञानं व्याख्यास्यामः ॥ स्त्रीव्यवायनिवृत्तस्य
सहसा भजतोऽथवा ॥ दोषाध्युषितसंकीर्णमलिनाणुरजःपथां[1] ॥
अन्ययोनिम्[2]अनिच्छंतीम्[3]अगम्यां नवसूतिकां ॥ दूषितं[4] स्पृशतस्तोयं र-
तांतेष्वपि[5]नैव वा ॥ विवर्द्धयिषया तीक्ष्णान्प्रलेपादीन्प्रयच्छतः ॥ मु-
ष्टिदंतनखोत्पीडाविषवच्छूकपातनैः ॥ वेगनिग्रहदीर्घातिखरस्पर्श-
विघट्टनैः ॥ दोषा दुष्टा गता गुह्यं त्रयोविंशतिमामयान् ॥ जनयं-
त्युपदंशादीनुपदंशोऽत्र पंचधा ॥ पृथग्दोषैः सरुधिरैः समस्तैश्चात्र
मारुतात् ॥ मेढ्रे शोफो रुजश्चित्राः स्तंभस्त्वक्परिपोटनं ॥ प-
क्वोदुंबरसंकाशः पित्तेन श्वयथुर्ज्वरः ॥ श्लेष्मणा कठिनः स्नि-

---

१ वाताद्यधिष्ठितस्तथा संकीर्णः संकटो मलिनोऽणुः सूक्ष्मो रजोमार्गो यस्या स्तथाविधां स्त्रियं ॥ २ महिष्यादिकां ॥ ३ भगिन्यादिं ॥ ४ सविषजंत्वादिभिर्दूषितं जलं स्पृशतः ॥ ५ रतांतेष्वपि नैव जलं स्पृशतः ॥

ग्धः कंडूमान् शीतलो गुरुः ॥ शोणितेनाऽसितस्फोटसंभवोऽस्र-
स्रुतिर्ज्वरः ॥ सर्वजे सर्वलिंगत्वं श्वयथुर्मुष्कयोरपि ॥ तीव्रा रु-
गाशु पचनं दारणं क्रमिसंभवः ॥ याप्यो रक्तोद्भवस्तेषां मृ-
त्यवे सन्निपातजः ॥ जायंते कुपितैर्दोषैर्गुह्यासृक्पिशिताश्रयैः ॥
अंतर्बहिर्वा मेंढ्रस्य कंडूला मांसकीलकाः ॥ पिच्छिलास्रस्रवा यो-
नौ तद्वच्च छत्रसन्निभाः ॥ तेऽर्शांस्युपेक्षया घ्नंति मेंढ्र[1]पुंस्त्वभगार्त्तवं
॥ गुदस्य बहिरंतर्वा पिटिकाः कफरक्तजाः ॥ सर्षपामानसंस्थाना
घनाः सर्षपिकाः स्मृताः ॥ पिटिका बहवो दीर्घा दीर्यंते मध्यतस्तु
याः ॥ सोऽवमंथः कफासृग्भ्यां वेदनारोमहर्षवान् ॥ कुंभिका र-
क्तपित्तोत्था जांबवास्थिनिभा [2]ऽशुभा ॥ अलजीं मेहवद्विद्यादुत्तमां
रक्तपित्तजां ॥ पिटिकां माषमुद्गाभां पिटिका पिटिकाचिता ॥
कर्णिका पुष्करस्येव ज्ञेया पुष्करिका तु सा ॥ पाणिभ्यां भृशसं
[3]व्यूढे संव्यूढपिटिका भवेत् ॥ मृदितं मृदितं वस्त्रसंरब्धं वातकोपतः
॥ विषमा कठिना भुग्ना वायुनाऽष्ठीलिका स्मृता ॥ विमर्दनादिदु-
ष्टेन वायुना चर्ममेंढ्रजं ॥ निवर्त्तते सरुग्दाहं कचित्पाकं न गच्छति ॥
पिंडितं ग्रथितं चर्म तत्प्रलंबमधो मणेः ॥ निवृत्तसंज्ञं सकफं कंडू-
काठिन्यवत्तु तत् ॥ विरूढं स्फुटितं चर्म निर्दिष्टमवपाटिका ॥ वा-
तेन दूषितं चर्म मणौ सक्तं रुणद्धि तत् ॥ स्रोतोमूत्रं ततोऽभ्येति
मंदधारमवेदनं ॥ मणेर्विकासरोधश्च स निरुद्धमणिर्गदः ॥ लिंगं शूकै-
रिवापूर्णं ग्रथिताख्यं कफोद्भवं ॥ शूकदूषितरक्तोत्था स्पर्शहानिस्तं[4]-
दाह्वया ॥ छिद्रैरणुमुखैर्यत्तु मेहनं सर्वतश्चितं ॥ वातशोणितकोपेन
तं विद्याच्छतपोनकं ॥ पित्तासृग्भ्यां त्वचः पाकस्त्वक्पाको ज्वर-
दाहवान् ॥ मांसपाकः सर्वजः सर्ववेदनो मांसशातनः ॥ सरागैर्[5]-

१ मेंढ्रे जाता पुंस्त्वं घ्नंति भगे जाता आर्त्तवं घ्नंति ॥ २ आशुजेति पाठोऽष्टांगहृदये
३ पाणिभ्यामतिशयेन संव्यूढे घृष्टे सति ॥ ४ स्पर्शहानिसंज्ञा ॥ ५ ईषल्लोहितैः

सितैः स्फोटैः पिटिकाभिश्च पीडितं ॥ मेहनं वेदना चोग्रा तं विद्या-
दसृगर्बुदं ॥ मांसार्बुदं[1] प्रागुदितं विद्रधिश्च[2] त्रिदोषजः ॥ कृष्णानि
भूत्वा मांसानि विशीर्यंते समंततः ॥ पक्वानि सन्निपातेन तान्विद्या-
त्तिलकालकान् ॥ मांसोत्थमर्बुदं पाकं विद्रधिं तिलकालकान् ॥ च-
तुरो वर्जयेदेषां शेषांश्छीघ्रमुपाचरेत् ॥ विंशतिर्व्यापदो योनेर्जायंते
दुष्टभोजनात् ॥ विषमस्थानशयनभृशमैथुनसेवनैः ॥ दुष्टार्त्तवादपद्र-
व्यैर्बीजदोषेण दैवतः ॥ योनौ क्रुद्धोऽनिलः कुर्याद्रुक्तोदायामसुप्तताः
॥ पिपीलिकासृप्तिमिव स्तंभं कर्कशतां स्वनं ॥ फेनिलारुणकृष्णा-
ल्पतनुरूक्षार्त्तवस्रुतिं ॥ स्रंसं वंक्षणपार्श्वादौ व्यथां गुल्मं क्रमेण च
॥ तांस्तांश्च स्वगदान् व्यापद्वातिकी नाम सा स्मृता ॥ सैवातिचर-
णा शोफसंयुक्ताऽतिव्यवायतः ॥ मैथुनादतिबालाया: पृष्ठजंघोरुवं-
क्षणं ॥ रुजन्संदूषयेद्योनिं वायुः प्राक्चरणेति सा ॥ वेगोदावर्त्तना-
द्योनिं प्रपीडयति मारुतः ॥ सा फेनिलं रजः कृच्छ्रादुदावृत्तं विमुं-
चति ॥ इयं व्यापदुदावृत्ता जातघ्नी तु यदाऽनिलः ॥ जातं जातं सुतं
हंति रौक्ष्याद्दुष्टार्त्तवोद्भवं ॥ अत्याशिताया विषमं स्थितायाः सुरते
मरुत् ॥ अन्नेनोत्पीडितो योनेः स्थितः स्रोतसि वक्रयेत् ॥ सास्थिमांसं
मुखं तीव्ररुजमंतर्मुखीति सा ॥ वालाहारसेविन्यां जनन्यां कुपि-
तोऽनिलः ॥ स्त्रियो योनिमणुद्वारां कुर्यात्सूचीमुखीति सा ॥ वेगरो-
धादृतौ वायुर्दुष्टो विण्मूत्रसंग्रहं ॥ करोति योनेः शोषं च शुष्का-
ख्या साऽतिवेदना ॥ षडहात्सप्तरात्राद्वा शुक्रं गर्भाशयान्मरुत् ॥ व-
मेत्सरुङ्नीरुजो वा यस्याः सा वामिनी मता ॥ योनौ वातोपतप्ता-
यां स्त्रीगर्भे बीजदोषतः ॥ नृद्वेषिण्यस्तनी च स्यात् षंढसंज्ञाऽनु-
पक्रमा ॥ दुष्टो विष्टभ्य योन्यास्यं गर्भकोष्ठं च मारुतः ॥ कुरुते वि-

१ ग्रंथ्यादिरोगविज्ञानीये तच्च त्रिदोषजं ॥ २ स उक्तो विद्रध्यादिविज्ञानीये ॥

रुलां स्रस्तां वातिकीमिव दुःखितां ॥ उत्सन्नमांसां तामाहुर्मेद्वायोनिं महारुजां ॥ यथास्वैर्दूषणैर्दुष्टं पित्तं योनिं समाश्रितं ॥ करोति दाहपाकोषापूतिगंधज्वरान्वितां ॥ भृशोष्णभूरिकुणपनीलपीतसितार्त्तवां ॥ सा व्यापत्पैत्तिकी रक्तयोन्याख्याऽसृग्गतिस्रुतेः ॥ कफोऽभिष्यंदिभिः क्रुद्धः कुर्याद्योनिमवेदनां ॥ शीतलां कंडुलां पांडुं पिच्छिलां तद्विधस्रुतिं ॥ सा व्यापच्छ्लैष्मिकि वातपित्ताभ्यां क्षीयते रजः ॥ सदाहकार्श्यवैवर्ण्यं यस्यां सा लोहितक्षया ॥ पित्तलाया नृसंवासे क्षवथूद्गारधारणात् ॥ पित्तयुक्तेन मरुता योनिर्भवति दूषिता ॥ शूना स्पर्शासहा सार्तिर्नीलपीतास्रवाहिनी ॥ बस्तिकुक्षिगुरुत्वातिसारारोचककारिणी ॥ श्रोणिवंक्षणरुक्तोदज्वरकृत् सा परिप्लुता ॥ वातश्लेष्मामयव्याप्ता श्वेतपिच्छिलवाहिनी ॥ उपप्लुता स्मृता योनिर्विप्लुताख्या त्वधावनात् ॥ संजातजंतुः कंडूला कंड्वा चातिरतिप्रिया ॥ अकालवाहनाद्वायुः श्लेष्मरक्तविमूर्च्छितः ॥ कर्णिकां जनयेद्योनौ रजोमार्गनिरोधिनीं ॥ सा कर्णिनी त्रिभिर्दोषैर्योनिगर्भाशयाश्रितैः ॥ यथास्वोपद्रवकरैर्व्यापत्सा सान्निपातिकी ॥ इति योनिगदा नारी यैः शुक्रं न प्रयच्छति ॥ ततो गर्भं न गृह्णाति रोगांश्चाप्नोति दारुणान्[1] ॥ असृग्दरार्शोगुल्मादीनाबाधांश्चानिलादिभिः ॥

इति गुह्यरोगविज्ञानीयो नामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

अथातो गुह्यरोगप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ उपदंशेषूत्पन्नमात्रेषु पाकपरिहारार्थं मेढ्रमध्ये सिरां व्यधेत् ॥ जलौकसो वा योजयेत् ॥ उभयतश्चास्य विधिवद्दोषानपहरेद्विशेषतो विरेचनेन ॥ तदयोग्यस्य त्वल्पुच्छ्रितानास्थापनेन॥यथायोगं च लेपसेकादीनविरतं विदध्यात् ॥ एवं सद्य एव रुक्शोफरागसंरंभा निवर्त्तंते॥ पक्केषु तु शस्त्रमवचारयेत् ॥सघृतक्षौद्रेण च तिलकल्केन वा लेपयेत्॥अपिच॥जंब्वा

1 पीडाविशेषान्.

श्वसुमनोनीपश्वेतकांबोजिकांकुरान् ॥ शल्लकीवदरीविल्वपलाशतिनिशोद्भवाः ॥त्वचः क्षीरिद्रुमाणां च त्रिफलां च पचेज्जले ॥ स क्वाथः क्षालनं तेन पक्वं तैलं च रोपणं ॥ गोजीविडंगमधुकसर्वगंधैश्च पेषितैः ॥ तुत्थगैरिकलोध्रैलामनोऽव्हालरसांजनैः ॥ हरेणुपुष्पकासीससौराष्ट्रीलवणोत्तमैः ॥ लेपः क्षौद्रयुतैः सूक्ष्मैरुपदंशव्रणापहः ॥ दार्वीत्वक्सेव्यताक्ष्यौत्थलाक्षागोक्षुरविड्रसैः ॥ सक्षौद्रतैलसर्पिर्भिर्लेपः श्रेष्ठो व्रणे तथा ॥ लाक्षाद्राक्षाऽतसीक्षौद्रैः क्षौद्रशैलेयताक्ष्यजैः ॥ कपाले त्रिफला दग्धा सघृता रोपणी परं ॥ सामान्यं साधनमिदं वातिकं तु प्रलेपयेत् ॥ अपक्वं कुष्ठयष्ट्याव्हसुरदारुपुनर्नवैः ॥ स्निग्धोष्णैर्लोध्रसरलरास्नापुंड्राव्हसंयुतैः ॥ अथवा निचुलैरंडबीजगोधूमचिक्कसैः ॥ गैरिकांजनमंजिष्ठामधुकोशीरपद्मकैः ॥ सचंदनोत्पलैः शीतैर्घृताढ्यैः पित्तसंभवं॥ पद्मोत्पलमृणालैर्वा ससर्जार्जुनवेतसैः॥ सेचयेच्च घृतक्षीरशर्करेक्षुमधूदकैः ॥ धवशालाश्वकर्णाजकर्णत्वग्भिः कफोत्थितं ॥ सुरापिष्टाभिरुष्णाभिः सतैलाभिः प्रलेपयेत् ॥ रजन्यतिविषामुस्तसरलामरदारुभिः ॥ सपर्णपाठापत्तूरैरथवा श्लेष्मसंभवं ॥ न च याति यथा पाकं प्रयतेत तथा भृशं ॥ पक्वैः स्नायुसिरामांसैः प्रायो नश्यति हि ध्वजः ॥ उपदंशद्वये शिष्टे प्रत्याख्यायाचरेत्क्रियां ॥ अर्शांसि च यथायोगं शुद्धदेहस्य शस्त्रक्षारादिभिः साधयेत् ॥ उपदंशोक्ताश्चात्र रसक्रियालेपाः ॥ सर्षपिकां विलिख्य कषायैरवचूर्णयेत् ॥ तैरेव तैलं व्रणरोपणं कुर्यात् ॥ अवमंथे जलौकसो योजयेत् ॥ पक्वभिन्नं धवतिंदुकशल्लकीपत्तंगसर्जकृतेन तैलेनारोपयेत् ॥ तद्वत् कुंभीकामुपाचरेत् ॥ रोध्रतिंदुकत्रिफलाकृतस्तु लेपस्तैलं च रोपणं ॥ अलजीं स्रुतरक्तां कषायैरवचूर्णयेत् ॥ तेष्वेव च तैलं व्रणरोपणार्थं कुर्वीत ॥ उत्तमापिटिकां शस्त्रेण छित्वा कषायचूर्णप्रदेहैर्मधुमद्भिरुपाचरेत् ॥ पुष्करिकासंव्यूढस्पर्शहानित्वक्पाकेषु पित्त-

विसर्पोक्तो विधिः ॥ मृदितं कोष्णेन बलातैलेन सेचयेत् ॥ मधुरद्रव्यकल्कैः सुखोष्णैर्घृतसिक्तैरुपनाहयेत् ॥ अष्ठीलिकां जलौकोभिर्ग्राहयेत् ॥ तथाऽनुपशमे श्लेष्मग्रंथिमिव शस्त्रेणोद्धरेत् ॥ निवृत्तं सर्पिषाऽभ्यज्य स्वेदयेत् ॥ स्विन्नमुपनाहयेत् त्रिरात्रं पंचरात्रं वा साल्वणेन ततो भूयः स्वेदयित्वा घृतेनाभ्यज्य शनैः शनैश्चर्मसमानयन्मणिमवपीडयेत् ॥ पीडयित्वा च पुनरुपनाहयेत् ॥ स्निग्धोष्णं चान्नपानं ॥ अवपाटिकायामप्ययं विधिः ॥ निरुद्धमणेः सुवर्णादिकृतां दारुजां वा जतुकृतां नाडीमुभयतो द्वारां स्नेहाभ्यक्तां स्रोतसि प्रणिधाय शूकरशिशुमारयोर्वसया मज्ज्ञा वा परिषेचयेत् ॥ चक्रतैलेन वा वातहरसिद्धेन वा त्रिवृतेन[1] वा ॥तृतीये तृतीयेऽहनि नाडीं पीनतरां विदध्यात् ॥ एवमस्य स्रोतोद्वारं विवर्द्धयेत् स्निग्धं चाहारं भोजयेत् ॥ एवमनुपशांतौ शस्त्रेण सेवनीं परिहृत्य दारयित्वा सद्यः क्षतवदुपाचरेत् ॥ ग्रथितं नाडीस्वेदेन स्वेदयित्वा स्निग्धोष्णैरुपनाहयेत् ॥ शतपोनकं लिखित्वा कषायचूर्णैः सक्षौद्रैर्लेपयेत् ॥ विदार्यादिसिद्धेन तैलेन रोपयेत् ॥ रक्तार्बुदे रक्तविद्रधिवत्साधनं ॥ सर्वेषु च यथास्वमंतःशुद्धिं कषायलेपघृततैलरसक्रियाचूर्णान् शोधनरोपणान्विदध्यात् ॥ योनिव्यापदि तु वातिक्यां लवणतैलाक्तां योनिं पिंडनाडीकुंभप्रभृतिभिः स्वेदयेत् ॥ ततः सुखोष्णांबुपरिषिक्तसर्वगात्रां जांगलरसैर्भोजयेत् ॥ बलाद्रोणद्वयनिर्यूहे पयस्याशालिपर्णीमागधिकाशतावरीकाकनासाश्रावणीशर्कराजीवनीयमहाकषायगर्भं क्षीरचतुर्गुणं घृततैलाढकं साधयेत् ॥ तत्पानात् सर्वान् वातपित्तविकारानपोहति गर्भजननं च ॥ शतावरीत्रिफलागुडूचीकाश्मर्यमृद्वीकाकसेरुकपरूषकहरिद्राद्वयसहचरशुकनासापुनर्नवैः कार्षिकैर्घृतप्रस्थः सिद्धो वातजान् योनिरोगानपहरति गर्भजननश्च ॥

---

१ घृततैलवसात्मकेन स्नेहत्रयेण ॥

सैंधववचोपकुंचिकापिप्पलीहपुषकयवक्षाराजमोदाजाजीसितोपलाचि-
त्रकचूर्णो मदिराकुलितः सर्पिषा संयावीकृत्य भक्षितो योनिपा-
र्श्वबस्तिवेदनार्शोगुल्महृद्रोगहरः ॥ शूले हपुषकरास्नागोक्षुरक-
शृतं पयः पिबेत् ॥ हपुषकमातुलुंगमूलमदयंतिकासैंधवपिप्पलीकृ-
ष्णजीरककल्कं वा मद्येन ॥ तेनैव चार्जकमूलं बिल्वयुतं पि-
प्पलीयुक्तं सौवर्चलोपकुंचिकापिप्पलीयुक्तं वा मद्येनावंतिसोमेन वा
॥ दंतीत्रिफलागुडूचीक्काथः सुखोष्णो योनेः परिषेकः ॥ कुष्ठतगरदे
वदारुवार्ताकिनीसैंधवैः साधितं तैलं पिचुना धारयेत् ॥ रास्नामालती-
छिन्नरुहामधुकबलाव्याघ्रीदेवदारुचित्रकपृथिकामूलैः कार्षिकैस्तैल-
प्रस्थो वाजिमूत्रे द्विगुणपयसा विपक्कः पिचुना प्रणीतोऽनिलार्त्तिह-
रः ॥ बस्तिकर्माभीक्ष्णं स्वेदं च प्रयोजयेत् ॥ विशेषतो वातहरैः सु-
कुमारकबलातैलशिरीषतैलैः सशतपाकसहस्रपाकैश्चानुवासनमुत्तरब-
स्तिश्च ॥ एष क्रमो विशेषेण योनेर्वेदनाकार्कश्यस्तंभसंस्पर्शहानि-
घ्नः ॥ अतिचरणादिषु सर्वास्वनिलजास्वयमेव क्रमः ॥ धारयेच्चाति-
चरणायां यवगोधूमकिण्वकुष्ठशतपुष्पाश्यामाह्वाप्रियंगुबलाखुपर्णीक
ल्ककृतामुत्कारिकां ॥ प्राक्चरणाशुष्काविप्लुताकर्णिनीषु तैलमुत्त-
रबस्तिं दद्यात् ॥ धारयेच्च विप्लुतायां गोमत्स्यान्यतरपित्तेनैकाविंशकृ-
त्वो भावितान् क्षौमनक्तकान्किण्वचूर्णमाक्षिकमेवं युक्तमस्याः स्रो-
तांसि विशुध्यंति कंडूक्लेदशोफाश्च निवर्त्तंते ॥ कर्णिन्यां कुष्ठार्कप-
लवपिप्पलीसैंधवैर्बस्तमूत्रपिष्टैर्वर्तिं कृत्वा धारयेत् ॥ श्लेष्महरं च स-
र्वं कर्म ॥ उपावृत्ताग्राम्यानूपमांसरसाः क्षीरं स्वेदो दशमूलत्रिवृताक्का-
थकल्कसिद्धश्च स्नेहः पानानुवासनोत्तरबस्तिषु ॥ योनिस्रंसे च महा-
योनिप्रभृतिष्वेष एव विधिः ॥ जातघ्नीरक्तयोनिरक्तक्षयासु कुटज-
काश्मर्यक्काथसिद्धं सर्पिरुत्तरबस्तौ दद्यात् ॥ अथवा मृगाजाविवरा-

१ अत्र ग्रंथसंगतिश्चिंत्या

हरुधिराम्लदधिमधुघृतानीति ॥ भवति चात्र ॥ स्नेहस्वेदनबस्त्यादि वातलास्वनिलापहं ॥ कारयेद्रक्तपित्तघ्नं शीतं पित्तक्रियासु च ॥ श्लेष्मलासु च रूक्षोष्णं कर्म कुर्याद्यथायथं ॥ सन्निपाते विमिश्रं तु संसृष्टासु तु कारयेत् ॥ स्निग्धस्विन्नां तथा योनिं दुस्थितां स्थापयेत्समां ॥ पाणिनोन्नमयेज्जिह्मां संवृतां व्यधयेत् पुनः ॥ प्रवेशयेन्निःसृतां तु विवृतां परिवर्त्तयेत् ॥ स्थानापवृत्ता योनिर्हि शल्यभूता स्त्रियो मता ॥ सर्वां व्यापन्नयोनिं च कर्मभिर्वमनादिभिः ॥मृदुभिः पंचभिर्नारीं स्निग्धस्विन्नामुपाचरेत् ॥ सर्वतः सुविशुद्धायाः शेषं कर्म विधीयते ॥ बस्त्यभ्यंगपरीषेकप्रलेपपिचुधारणं ॥ हिंस्राकल्कं समीरार्त्तौ कोष्णमभ्यज्य धारयेत् ॥ पंचवल्कस्य पित्तार्त्तौ श्यामादीनां कफातुरा ॥ वामिन्याप्लुतयोश्चैव स्वेदयित्वा प्रयोजयेत् ॥ तर्पणं स्नेहपिचुभिर्भोजनं चानिलापहं ॥ शल्लकीजिंगणीजंबूधवत्वक्पंचवल्कलैः ॥ कषायैः साधितात्स्नेहात् पर्युपप्लुतयोः पिचुं ॥ कुलीरसूकरवसासर्पिर्भिर्मधुरैः शृतैः ॥ पूरयित्वा महायोनिं बध्नीयात्क्षौमनक्तकैः ॥ प्रशस्तां सर्पिषाऽभ्यज्य क्षीरस्विन्नां प्रवेशयेत् ॥ बध्नीयाद्वेसवारस्य पिंडं मूत्रेण कल्कितं ॥ यच्च वातविकाराणां कर्मोक्तं तच्च कारयेत् ॥ सर्वव्यापत्सु मतिमान्महायोन्यां विशेषतः ॥ न हि वाताद्दते योनिर्वनितानां प्रदुष्यति॥अतो जित्वा तमन्यस्य कुर्याद्दोषस्य भेषजं ॥ पित्तलानां तु योनीनां सेकाभ्यंगपिचुक्रियाः ॥ शीताः पित्तजितः कार्याः स्नेहनार्थं घृतानि च ॥ शतावरीमूलतुलाचतुष्कात्क्षुण्णपीडितात् ॥ रसेन क्षीरतुल्येन पाचयेत घृताढकं ॥ जीवनीयैः शतावर्या मृद्वीकाभिः परूषकैः ॥ पिष्टैः प्रियालैश्चाक्षांशैर्मधुकार्द्धपलान्वितैः ॥ सिद्धशीते तु मधुनः पिप्पल्याश्च पलाष्टकं ॥ शर्कराया दशपलं क्षिपेल्लिह्यात् पिचुं ततः ॥ योन्यसृक्शुक्रदोषघ्नं वृष्यं पुंसवनं परं ॥ क्षतक्षयमसृक्पित्तं कासं श्वासं हलीमकं ॥ काम-

लां वातरुधिरं विसर्पं हृच्छिरोग्रहं ॥ अपस्मारार्दितायाममदोन्मादां-श्च नाशयेत् ॥ एवमेव घृतं क्षीरं जीवनीयोपसाधितं ॥ गर्भदं पित्त-जानां च रोगाणां परमं हितं ॥ रक्तयोन्यामसृग्वर्णैरनुबंधमवेक्ष्य च ॥ यथादोषोदयं युंज्याद्रक्तस्थापनमौषधं ॥ तिलचूर्णं दधिघृतं फा-णितं शौकरी वसा ॥ क्षौद्रयुक्तं जयेत्पीतं वातोत्तरमसृग्दरं ॥ वराह-स्य रसो मेध्यः सकौलत्थश्च तद्गुणः॥ पत्रकल्को घृते भृष्टो राजादन-कपित्थयोः ॥ शर्कराक्षौद्रयष्ट्याव्हनागरैश्च युतं दधि ॥ पयस्योत्पल-शालूकबिसकालीयवारिजं ॥ सपयःशर्कराक्षौद्रं रक्तपित्तोत्तरे पिबेत् ॥ तंदुलीयकमूलं वा सक्षौद्रं तंदुलांभसा ॥ सताक्ष्यशैलां लाक्षां वा छागेन पयसा पिबेत् ॥ वासाघृतं तिक्तघृतं रक्तपित्ते हितं च यत् ॥ मधुकं त्रिफलां रोध्रं मुस्तं सौराष्ट्रिकां मधु ॥ मद्यैर्निबगुडूच्यौ च क-फजेऽसृग्दरे पिबेत् ॥ पाठां जंब्वाम्रयोरस्थि शिलोद्भेदं रसांजनं ॥ अंबष्ठां शाल्मलीपिच्छां समंगां वत्सकत्वचं ॥ बाल्हीकबिल्वातिवि-षारोध्रतोयदगैरिकं ॥ शुंठीमधुकमाचीकारक्तचंदनकट्फलं ॥ कट्वंग-वत्सकानंताधातकीमधुकार्जुनं ॥ पुष्ये गृहीत्वा संचूर्ण्य सक्षौद्रं तंदुलांभसा ॥ पिबेदर्शःस्वतीसारे रक्तं या चोपवेश्यते ॥ दोषा जं-तुकृता ये च बालानां तांश्च नाशयेत् ॥ योनिदोषं रजोदोषं श्यावश्वेतारुणासितं ॥ चूर्णं पुष्यानुगं नाम हितमात्रेयपूजितं ॥ सर्वेषु गर्भस्रावोक्तं प्रदरेषु प्रशस्यते ॥ रक्तक्षयायां क्षीरं च जी-वनीयशृतं पिबेत् ॥ योन्यां श्लेष्मप्रदुष्टायां वर्त्तिः संशोधने हिता ॥ वाराहे बहुशः पित्ते भावितैर्नक्तकैः कृता ॥ भावितं पयसाऽर्कस्य माषचूर्णं ससैंधवं ॥ वर्त्तिः कृता क्षणं धार्या सेक्तव्याऽनुसुखांबुना ॥ पिप्पलीमाषमरिचशताव्हाकुष्ठसैंधवैः ॥ प्रदेशिन्यंगुलीतुल्या वर्त्तिर्यो-निविशोधिनी ॥ उदुंबरशलाटूनां द्रोणं द्रोणेऽभसः क्षिपेत् ॥ सपंच-

१ पयःसर्पिरिति पाठः ॥ पयःसर्पिः क्षीरोत्थं घृतं ॥ २ गजादनकपित्थयोरिति पाठः

वल्कतिलकमालतीनिंबपल्लवैः ॥ निशास्थिते जले तस्मिंस्तैलप्रस्थं विपाचयेत् ॥ पलाशशाल्मलीलाक्षाधवनिर्यासवल्कलैः ॥ पिष्टैर्युक्तं च तत्स्नेहपिचुं योनौ निधापयेत् ॥ सशर्करैः कषायैश्च शीतैः कुर्वीत सेचनं ॥ पिच्छिला विवृता योनिश्चिरदुष्टा तु दारुणा ॥ सप्ताहा-च्छुध्यति क्षिप्रमपत्यं च समश्नुते ॥ उदुंबरस्य दुग्धेन षट्कृत्वो भा-वितांस्तिलान् ॥ तैलं क्वाथेन तस्यैव सिद्धं धार्यं च पूर्ववत् ॥ धा-तुक्यामलकीपत्रस्रोतोजमधुकोत्पलैः ॥ जंब्वाम्रसारकासीसरोध्र-कट्फलतिंदुकैः ॥ सौराष्ट्रिकादाडिमत्वगुदुंबरशलाटुभिः ॥ अक्ष-मात्रैरजामूत्रे क्षीरे च द्विगुणे पचेत् ॥ तैलप्रस्थं तदभ्यंगपिचुबस्ति-षु योजयेत् ॥ शूनोत्तानोन्नता सुप्ता पिच्छिला स्राविणी तथा ॥ विप्लुतोपप्लुता योनिः सिध्येत्सस्फोटशूलिनी ॥ अर्कनिंबाम्रकोशाम्र-बिल्वपूगधवोद्भवैः ॥ करंजाजिंगिणीजंबूकरंजार्जुनशिग्रुजैः ॥ प-लाशमधुकोत्थैश्च कषायैर्धावनं परं ॥ सुक्तसीधुमधून्मिश्रैर्योन्याः स्रावनिवारणं ॥ कुर्यात् सतक्रगोधूमयुक्तैर्वा त्रिफलारसैः ॥ यवा-न्नमभयारिष्टसीधुतैलं च शीलयेत् ॥ पिप्पल्ययोरजःपथ्याप्रयोगांश्च समाक्षिकान् ॥ रोहीतकजटाकल्कं पांडुरेऽसृग्दरे पिबेत् ॥ धात्रीमज्जोऽथवा कल्कं सितामाक्षिकसंयुतं ॥ मधुनाऽऽमलकीचूर्णं रसं वा प्रा-शयेत् सिते ॥ सरोध्रकल्केन वटत्वक्कषायेण सेचयेत् ॥ आस्रावे क्षौ-मपट्टान्वा भावितांस्तेन धारयेत् ॥ प्लक्षत्वक्चूर्णपिंडं वा धारयेन्मधु-नोक्षितं ॥ योन्या स्नेहाक्तया रोध्रप्रियंगुमधुकस्य च ॥ धार्या म-धुघृता वर्त्तिः कषायाणां च भूरिशः ॥ स्रावच्छेदार्थमभ्यक्तां धूपये-द्वा घृतप्लुतैः ॥ सरलागुग्गुलुयवैः सतैलैः कटुमत्स्यकैः ॥ कासीसं त्रि-फला कांक्षी साम्रजंब्वस्थिधातकी ॥ पैच्छिल्ये क्षौद्रसंयुक्तश्चूर्णो-वैशद्यकारकः ॥ पलाशधातुकीजंबुसमंगामोचसर्जजः ॥ दुर्गंधे पिच्छि-

१ मधुयुतेति चरके पाठः

लोत्क्लेदे स्तंभनश्चूर्ण इष्यते आरग्वधादिवर्गस्य कषायः परिषेचनं ॥ स्तब्धानां कर्कशानां च कार्यं मार्दवकारकं ॥ धारणं वेसवारस्य कृशरापायसस्य च ॥ दुर्गंधानां कषायः स्यात्तैलं वा कल्क एव वा ॥ चूर्णो वा सर्वगंधानां पूतिगंधापकर्षणः ॥ श्लेष्मजानां कटुप्रायाः समूत्रा बस्तयो हिताः ॥ पित्ते समधुकक्षीरा वाते तैलाम्लसंयुताः ॥ सन्निपातसमुत्थायाः कर्म साधारणं हितं ॥ एवं योनिषु शुद्धासु गर्भं विंदंति योषितः ॥ अदुष्टे प्राकृते बीजे जीवोपक्रमणे सति ॥ पंचकर्मविशुद्धस्य पुरुषस्यापि चेंद्रियं ॥ परीक्ष्य वर्णैर्दोषाणां दुष्टं तद्घ्नैरुपाचरेत् ॥ मंजिष्ठाकुष्ठतगरत्रिफलाशर्करावचाः ॥ द्वे निशे मधुकं मेदा दीप्यकः कटुरोहिणी ॥ पयस्या हिंगुकाकोली वाजिगंधा शतावरी ॥ पिष्टाऽक्षांशैर्घृतप्रस्थं पचेत्क्षीरचतुर्गुणं ॥ योनिशुक्रप्रदोषेषु तत्सर्वेषु प्रशस्यते ॥ आयुष्यं पौष्टिकं मेध्यं धन्यं पुंसवनं परं ॥ फलसर्पिरितिख्यातं पुष्पे[1] पीतं फलाय तत्॥म्रियमाणप्रजानां च गर्भिणीनां च पूजितं ॥ एतत्परं च बालानां ग्रहघ्नं देहवर्द्धनं ॥ इति गुह्यरोगप्रतिषेधो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

इति शल्यतंत्रं नाम पंचममंगं समाप्तं ॥ ५ ॥

अथातो विषप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ पुरा खल्वमृतार्थं सुरासुरैः सलिलनिधेर्विमथ्यमानात्क्रोधइव रूपवान्सत्वं समुद्भूव कृष्णं हरितनयनमूर्ध्वप्रदीप्तकेशं दंष्ट्राकरालं भैरवारावरूपं ॥ तद्दर्शनादेव यतो देवदानवा विषण्णास्तस्माद्विषसंज्ञामवाप ॥तत्र सहसैव सर्वभूतानि निर्दग्धुकामउपयोगविशेषैर्विषममृततां नयमानो ब्रह्मा ऽनुनीयौ-

[1] पुष्पे आर्तवकाले पीतं फलाय भवति

षधिषु न्यस्तवान् ॥ ततश्च स्थावरासु मूर्तिष्वधिवसनात् स्थावरमित्युच्यते ॥ जंगमं पुनः पृथिव्याभारावताराय भुजगादिरूपेण विष्णुर्निर्ममे ॥ तयोः स्थावरं मूलपत्रपुष्पफलत्वक्सारनिर्यासक्षीरधातुकंदभेदाद्दशाधिष्ठानं ॥ तत्र मूलविषाणि क्लीतनकाश्वमारकगुंजासुगंधकगर्गरककरघाटकादीनि ॥ पत्रविषं कालपत्रकालंबरवरदकरंभाकादीनां ॥ पुष्पविषं वल्लीजरेणुककरंभमहाकरंभादीनां ॥ फलं कुमुद्वतीरेणुकाकरंभमहाकरंभनंदनकतुवरकादीनां ॥ त्वक्सारनिर्यासाः करककरघाटककरंभमहाकरंभनाराचकादीनां ॥ क्षीरं कुमुद्वतीदंतीस्नुह्यर्कजालिनीव्यालादीनां ॥ धातवो हरितालफेनाश्मभस्मरक्तप्रभृतयः ॥ कंदजानि तु हालाहलकालकूटवत्सनाभशृंगीसर्षपवालककर्दमकवैराटकमुस्तकसारुकक्रौंचकवल्लाहलकमहाविषपुंडरीकगालवमूलकमर्कटककर्कटककरवीरकेंद्रायुधसांकोचकलांगलकतैलपयकुशमुस्तकेंद्रमुष्ककरोहिषाजनाभकादीनि ॥ तत्र मूलविषैरुपयुक्तैरुद्वेष्टनप्रलापमोहाः प्रजायंते ॥ पत्रविषैर्जृंभोद्वेष्टनश्वासाः॥ पुष्पविषैश्छर्द्याध्मानमोहाः ॥ फलविषैर्दाहमुष्कशोफौ ॥ निर्यासविषैः प्रसेकास्यदौर्गंध्यपारुष्यशिरोवेदनाः ॥ क्षीरविषैर्जिह्वागौरवं शकृद्भेदश्च ॥ धातुविषैस्तालुदाहमूर्च्छाहृदयपीडाः॥ सर्वमेव च स्थावरं ज्वरहिध्मातंद्रादंतहर्षहनुस्तंभगलग्रहफेनवमनाऽरुचिश्वासमूर्च्छाः करोति विशेषेण कंदजं ॥ तच्चातितीक्ष्णत्वादाशुकारितरं॥इतरं तु प्रायः कालांतर प्राहरणं ॥ सर्वमपि चैतन्मूलमित्युच्यते मूलाश्रयत्वात्पत्रादीनां ॥जंगमस्य त्वाश्रयाः षोडश ॥ दृष्टिनिःश्वासस्पर्शदंष्ट्रामुखनखास्थिमूत्रपुरीषशुक्रार्त्तवलालाशूकपित्तशोणितशवानि ॥ तानि पुनः सर्पकीटकणभाद्याश्रितानि ॥ तत्कृतानां यथास्वमामयानां साधनं चोत्तरत्र वक्ष्यते॥सर्वं च प्रायशो जंगमं निद्रातंद्राक्लमदाहरोमहर्षशोफपाकातिसारान्करोति ॥ द्विविधमपि चैतद्विषं तीक्ष्णोष्णरूक्षविशदसूक्ष्मव्यवा-

व्याशुकारिविकाशिलघ्वव्यक्तरसैर्दशभिर्गुणैर्युक्तमपाकि च ॥ तत्र तैक्ष्ण्योष्ण्यात् पित्तं रक्तं च प्रकोपयति रौक्ष्याद्वायुं वैशद्यादसक्तवेगं प्रसरति सौक्ष्म्याद्व्यवायित्वाच्च दोषधातुमलादीन्समंताच्छरीरावयवाननु प्रविशत्याशुकारित्वादाशु व्यापादयति विकाशित्वान्मर्मच्छेदेन मतिं व्यामोहयति लाघवाद्दुर्निर्हरमव्यक्तरसत्वाच्छ्लेष्मप्रकोपमन्नरसांश्च सर्वाननुवर्त्तते ॥ अत एव च प्रयत्नेनान्नानि विषतो रक्षेदित्युक्तं ॥ अपाकित्वाज्जरां नो याति तेनाभ्यवहृतमवश्यं मारयति मंत्रौषधबलेन चोपशमितमपि प्रत्ययमासाद्य प्रकुप्यतीति ॥ भवति चात्र ॥ स्थावरं जंगमं चेति विषं प्रोक्तमकृत्रिमं ॥ कृत्रिमं गरसंज्ञं तु क्रियते विविधौषधैः ॥ हंति योगवशेनाशु चिराच्चिरतराच्च तत् ॥ शोफपांडूदरोन्माददुर्नामादीन् करोति वा ॥ अपि चैतद्विषं सर्वं तीक्ष्णाद्यैरन्वितं गुणैः ॥ वातपित्तोत्तरं नृणां सद्यो हरति जीवितं ॥ विषं हि देहं संप्राप्य प्राग्दूषयति शोणितं ॥ कफपित्तानिलांश्चानु समं दोषान् सहाशयान् ॥ ततो हृदयमास्थाय देहोच्छेदाय कल्पते ॥ शरीरं दूषिते रक्ते सर्वं चिमिचिमायते ॥ कोठः समंडलः स्वेदो रोमहर्षश्च जायते ॥ क्षुद्रकीटा इवांगे मे विसर्पंतीति मन्यते ॥ विनामयति गात्राणि जृंभते शिशिरप्रियः ॥ व्यापिनस्तस्य दुष्टस्य रक्तस्य विषतेजसः ॥ वातादयो वशं यांति बलिनोऽप्यबला इव ॥ विषं यद्दोषभूयिष्ठं तं दोषं प्राक् प्रपद्यते ॥ आश्रये यस्य यस्यैव तत्तस्तदवतिष्ठते ॥ तज्जान् विकाशन्कुरुते यान्सर्पेषूपदेक्ष्यते ॥ वाताशयस्थं कुरुते तथा श्लेष्मामयानपि ॥ पित्तश्लेष्माशयगतं तद्वत्पित्तकफोद्भवान् ॥ तत्रापि चोत्तमांगस्थे सकोठं शूयते शिरः ॥ विशेषादक्षिकूटौष्ठनासास्यं हृष्टदंतता ॥ तालुशोषो रुजा मूर्ध्नि वक्त्रे चिमिचिमायनं ॥ अर्थेषु चक्षुरादीनामप्रवृत्तिर्हनुग्रहः ॥ इत्यन्यत्रापि च विषं स्थितमंगेऽभिलक्षयेत् ॥ व्याप्यैवं सकलं देहमुपरु-

ष्य च वाहिनीं ॥ विषं विषमिव क्षिप्रं प्राणानस्य निरस्यति ॥ पीतं मृतस्य हृदयं जग्धदिग्धाभिविद्धयोः ॥ दंशे तिष्ठति भूयिष्ठं सर्वतः पिंडितं विषं ॥ नाद्यादतो विशेषेण तेषां मांसं तदाश्रयं ॥ यथास्वं भक्षिते पीडा यथास्वं च क्रियाक्रमः ॥ सप्त वेगान्विषस्याहुरष्टाविति पुनर्वसुः ॥ दुष्यति प्रथमे वेगे रसश्छर्दिप्रसेककृत् ॥ द्वितीयेऽसृं चिमचिमाजृंभावेपथुकारि तत् ॥ तृतीये पिशितं कंडूकोठमंडलशोफदं॥दोषाश्चतुर्थे तेषु स्युर्यथायथमुपद्रवाः॥पंचमे दर्शने भ्रांतिः षष्ठे हिध्मासमुद्भवः॥सप्तमे स्कंधभग्नस्य जायते मृत्युरष्टमे ॥ दुष्यति प्रथमे रक्तं द्वितीये श्वयथूदयः ॥ तृतीयेंऽगे चिमिचिमा चतुर्थे ज्वरमूर्च्छना॥ पंचमे पांडुजिव्हाऽऽस्यशोफः षष्ठे हृदि व्यथा ॥ सप्तमे मरणं वेग इति नग्नजितो मतं॥मूर्च्छा हृदि परं पीडा शिरोरुगपतंत्रकः॥हिध्मा च दारुणो मर्मच्छेदो जीवितसंक्षयः॥सप्तेति वेगा मूर्च्छाद्या विदेहपतिना स्मृताः॥रक्तमांसवसास्नायु तथाऽस्थ्याद्यास्त्रयःक्रमात्॥आश्रयाः सप्त सप्तानामित्यालंबायनोऽब्रवीत् ॥ वेगान्धन्वंतरिस्तद्वत्सर्पदष्टस्य मन्यते ॥ स्थानवर्जं समस्थाने दोषानिच्छति कोष्ठगान् ॥ धान्वंतरेषु याः सप्त कलाः पूर्वं प्रकीर्तिताः ॥ अतीत्य तासामेकैकां वेगं प्रकुरुते विषं ॥ तत्कालकल्पं कालेन कलामभ्येति यावता ॥ ऊह्यमानं समीरेण तावद्वेगांतरं स्मृतं ॥ मुनिना येन यत्रोक्तं तत्सर्वमिति दर्शितं ॥ जीर्णं विषघ्नौषधिभिर्हतं वा दावाग्निवातातपशोषितं वा ॥ स्वभावतो वा न गुणैः सुयुक्तं दूषीविषाख्यं विषमभ्युपैति ॥ वीर्याल्पभावादविभाव्यमेतत्कफावृतं वर्षगणानुबंधि ॥ तेनार्दितो भिन्नपुरीषवर्णो दुष्टास्त्ररोगी तृडरोचकार्तः ॥ मूर्च्छन्वमन् गद्गदवाक्प्रमुह्यन् भवेच्च दूष्योदरलिंगजुष्टः ॥ आमाशयस्थे कफवातरोगी पित्ताशयस्थेऽनिलपित्तरोगी ॥ भवेन्नरो ध्वस्तशिरोरुहांगो विलूनपक्षः

१ वाहिनीरितिपाठः २ स्वभावतो वा गुणविप्रहीनमिति सौश्रुते पाठः

स यथा विहंगः ॥ स्थितं रसादिष्वथवा यथोक्तान्करोति धातुप्रभवा-न्विकारान् ॥ प्राग्वाताजीर्णशीताभ्रदिवास्वप्नाहिताशनैः ॥ दुष्टं दूष-यते धातूनतो दूषीविषं स्मृतं ॥ स्थावरस्योपयुक्तस्य वेगे पूर्वे प्रजा-यते ॥ जिव्हायाः श्यावता स्तंभो मूर्च्छा त्रासः क्लमो वमिः ॥ द्विती-ये वेपथुः स्वेदो दाहः कंठे च वेदना ॥ विषं चामाशयं प्राप्तं कुरुते हृ-दि वेदनां ॥ तालुशोषस्तृतीये तु शूलं चामाशये भृशं ॥ दुर्बले ह-रिते शूने जायेते चास्य लोचने ॥ पक्वाशयगते तोदहिध्माकासांत्रकू-जनं ॥ चतुर्थे जायते वेगे शिरसश्चातिगौरवं ॥ कफप्रसेको वैवर्ण्यं प-र्वभेदश्च पंचमे ॥ सर्वदोषप्रकोपश्च पक्वाधाने च वेदना ॥ षष्ठे संज्ञा-प्रणाशश्च स भृशं चातिसार्यते ॥ स्कंधपृष्ठकटीभंगो भवेन्मृत्युश्च स-प्तमे ॥ प्रथमे विषवेगे तु वांतं शीतांबु सेचितं ॥ सर्पिर्मधुभ्यां संयु-क्तमगदं पाययेद्द्रुतं ॥ द्वितीये पूर्ववद्वांतं विरिक्तं चानु पाययेत् ॥ तृ-तीयेऽगदपानं च हितं नस्यं ततोऽजनं ॥ चतुर्थे स्नेहसंयुक्तमगदं प्र-तियोजयेत् ॥ पंचमे मधुकक्वाथमाक्षिकाभ्यां युतं हितं ॥ षष्ठेऽती-सारवत्सिद्धिरवपीडस्तु सप्तमे ॥ मूर्ध्नि काकपदं कृत्वा सासृग्वा पिशि-तं क्षिपेत् ॥ कोशातक्यग्निकः पाठा सूर्यवल्यमृताभयाः ॥ शेलुः शि-रीषः किणिही हरिद्रे क्षौद्रसाव्हया ॥ पुनर्नवे त्रिकटुकं बृहत्यौ सारि-वे बले ॥ एषां यवागूं निर्यूहे शीतां सघृतमाक्षिकां ॥ युंज्याद्वेगांतरे सर्वविषघ्नीं कृतकर्मणः ॥ तद्वन्मधूकमधुकपद्मकेसरचंदनैः ॥ अगदा-न्वक्ष्यते चातः सिद्धान् पूर्वर्षिनिर्मितान् ॥ सर्वेषु सर्वावस्थेषु ये विषे-षु परं हिताः॥ चंदनं कुंकुमं कुष्टं कांक्षी लाक्षा प्रियंगवः ॥ मुस्तस्थौ-णेयशैलेयरोचनामदनप्लवं॥ श्रीवेष्टकविडंगैलाविशालाऽश्मनःशिलाः॥ सुरसप्रसवस्पृक्कारजनीद्वयवालकं ॥ हिंगु सिद्धार्थकाः पद्मचारिणी पद्मकेसरं ॥ जात्याः पुष्पं प्रवालत्वक् पुष्पमर्कशिरीषयोः ॥ द्विरोध्र-

१ च शब्दात् पूर्वोक्ता रसनाश्यावतादयः स्युः ॥ एवमग्रेऽपि चशब्दार्थो बोध्यः

बृहतीकौंतीमधुकं गंधनाकुली ॥ मुद्गपर्णी कणा श्यामा ध्यामकं नलदं नतं ॥ सिंधुवारितशामाकं देवदारु मयूरकं ॥ पुष्ये समाहृतैः पिष्टैर्योज्यस्तैरगदोत्तमः ॥ संजीवनः प्रागमृताद्विहितोऽयं स्वयंभुवा ॥ पाननस्यांजनघ्राणधूमालेपनधारणैः ॥ जीवानां विषसुप्तानां राजद्वारे जयावहः ॥ धन्यो धान्यधनायुःश्रीक्षेमपुष्टिसुखप्रदः॥ गृहे स्थितो विषालक्ष्मीमंत्रज्वरगरग्रहान्॥कृत्याकार्मणकष्टादिव्यालजंतुसरीसृपान्॥ स्वमोपघातदुःस्वमतोयाग्निनृपतस्करान् ॥ निहंत्यकालमरणं मरकाशनिविग्रहान् ॥ चंदनं वालकं मुस्तां ध्यामकं कटुका नतं ॥ दाडिमं कुंकुमं शुंठी कपित्थं वत्सकात्त्वचं ॥ करंजबीजं मरिचं दलमौत्पलकामलं ॥ नलमूलमपामार्गकरवीरकमंजनं ॥ द्राक्षामालत्यहिच्छत्रनागपुष्पाम्लवेतसं ॥ विशाला रोचना श्यामा शंखपुष्पी प्रियंगुकः ॥ अजाजीसारिवाकुष्टमजमोदकुरंटकं ॥ वयस्थासिंदुवारैला कायस्था चारटी वचा ॥ कर्कटी पूतना केशी श्वेता च गिरिकर्णिका ॥ गोलोमी सिंहलोमी च वर्षाभू गजपिप्पली ॥ अगदो यापनाख्योऽयं पूर्वेण सदृशो गुणैः ॥ अंजनं तगरं कुष्टं हरितालं मनःशिला ॥ फलिनी त्रिकटु स्पृक्का नागपुष्पं सकेसरं ॥ हरेणुमधुकं मांसी रोचना कोमलाक्षिका ॥ श्रीवेष्टकं सर्जरसः शताव्हा कुंकुमं बला ॥ तमालपत्रतालीसभूर्जोशीरनिशाद्वयं ॥ कन्योपवासिनी स्नात्वा शुक्लवासा मधुद्रुतैः ॥ द्विजानभ्यर्च्य तैः पुष्ये कल्पयेदगदोत्तमं ॥ वैद्यश्चात्र सदा मंत्रं प्रयतात्मा पठेदिमं ॥ नमः पुरुषसिंहाय नमो नारायणाय च ॥ यथाऽसौ नाभिजानाति रणे कृष्णः पराजयं ॥ एतेन सत्यवाक्येन अगदो मे प्रसिद्ध्यतु ॥ नमो वैदूर्यमाते हरे[3] हर रक्ष मां सर्वविषेभ्यः गौरी गांधारी चांडाली मातंगी स्वाहा ॥ पिष्टे

१ वत्सकात्फलमितिपाठः २ काकमालिकेत्यष्टांगहृदये पाठः ३ हरहरेत्यत्र हुलु हुल्वित्यष्टांगहृदये पाठः

च द्वितीयो मंत्रः ॥ ॐ हरिमयि स्वाहा ॥ अशेषविषवेतालग्रहकर्मणपाप्मसु ॥ मरकव्याधिदुर्भिक्षयुद्धाशनिभयेषु च ॥ पाननस्यांजनालेपमणिबंधादियोजितः ॥ एष चंद्रोदयो नाम शांतिः स्वस्त्ययनं परं ॥ वासवो वृत्रमवधीत् समालिप्तोऽमुना किल ॥ श्रीवेष्टकं हरिद्रे द्वे कोविदारं मनःशिलां ॥ पिप्पलीं पाटलां श्वेतां श्वेतां च गिरिकर्णिकां ॥ मंजिष्ठां बृहतीं शकयष्टीमधुककेसरं ॥ फलिनीं किणिहीं चेति गवां पित्तेन पेषयेत् ॥ सूर्योदयो हंति विषं तमः सूर्योदयो यथा ॥ निंबकाष्ठं गृहाद्धूमं फाणितं बृहतीद्वयं ॥ गोपित्तयुक्तमगदः परमं मृतजीवनः ॥ गोपित्तकुष्ठसुरसमधुकद्विनिशं तथा ॥ विशालरजनीकुष्ठश्वपित्तव्योषतुंबरु ॥ वचाशिरीषपंचांगो मृतसंजीवनोऽगदः ॥ पंचांगानि शिरीषस्य श्वपित्तं च परोऽगदः ॥ प्रियंगु तगरं लाक्षा मंजिष्ठा मधुकं मधु ॥ हरिद्रा चेत्ययं श्रेष्ठः कौटिल्यदयितोऽगदः ॥ विसंज्ञानां विषैर्घोरैः प्रहारैर्नष्टचेतसां ॥ उद्बंधानां जलौघेन मृतानां चेतनावहः ॥ शिरीषफलकाकांडसुरसाग्रपुनर्नवैः॥ कक्षावायसिसंयुक्तैरगदः पूर्ववद्गुणैः ॥ कटुकालाबुमूलानि गवां पित्तेन कल्कयेत् ॥ ब्राह्मो धार्योऽयमगदः सर्वकर्मसु पूजितः ॥ आगारधूमखिह्नुता गोपित्तं त्र्यूषणं वचा ॥ प्राजापत्योऽयमगदः सर्वरक्षोविषापहः ॥ श्वेतपुष्करतुल्यांशं जीवंत्याः कुसुमं घृतं ॥ रुक्मगर्भो मणिधार्यश्चाणक्येष्टो विषापहः ॥ मांसीत्वक्पत्रसुरसमनोह्वाशीतकुंकुमं ॥ निशा व्याघ्रनखं शुंठी दशांगोऽयं विषापहः ॥ उत्पातगलपिटिकादिग्धविद्धविषापहः ॥ उदुंबरत्वग्जंब्वस्थिमधुकोत्पलगैरिकैः ॥ चंदनोशीरनलदनागकेसरपद्मकैः ॥ विशेषाद्विषविस्फोटवीसर्पज्वरदाहहा ॥ शिरीषोदुंबरप्लक्षन्यग्रोधाश्वत्थवल्कलैः ॥ सघृतो दाहतृष्णास्रविषवीसर्पपित्तहा ॥ गजापिप्पलिकासीसक्षारयष्टीमधूरकं ॥ रक्ता नतं वचा दंती शिवः शिवकृतो गणः ॥ सुराह्वा

पावकी सोमभोगवत्यमृता नतं ॥ आढकी किणिही सोमराजी चौशनसोऽगदः ॥ श्लेष्मातकोऽर्ककुसुमं तंदुलीयो मयूरकः ॥ सुरसामंजरी काकमाची पाने ऽगदो वरः ॥ दध्याज्यक्षौद्रलवणं पीतं मूलविषापहं ॥ हरिद्रासैंधवक्षौद्रघृतं संसृज्य पाययेत् ॥ आर्तान्मूलविषैर्घोरैर्दिग्धविद्धान्विशेषतः ॥ हरिद्रांऽतर्बहिः शस्ता विषदोषातुरे परं ॥ निशाऽश्वमारसुरसकरंजव्योपदारुभिः ॥ अंजनं बस्तमूत्रेण पिष्टैर्नेत्रोपरोधजित् ॥ कर्णाक्षिनासिकाकंठजिह्वारोगेषु नावनं ॥ बीजपूरोऽथ बृहतीफलं ज्योतिष्मतीकृतं ॥ श्वेता वचा हिंग्वमृता सुगंधा कुष्ठसैंधवं ॥ शिरीषपुष्पद्विनिशाव्योषटुंटुकसर्षपाः ॥ कपित्थमध्यं लशुनं करंजो वंशलेखनं ॥ पिष्ट्वा गोबस्तमूत्रेण तत्पित्तैर्व भावयेत् ॥ दिनानि सप्त विधिना विनिहंति ततोऽजनात् ॥ विषं शिरस्थं मूर्द्धार्तिज्वराजीर्णविसूचिकाः ॥ अपस्मारगदोन्मादपांडुमेहमदात्ययान् ॥ शुष्कनेत्रामयशिरोरोगपैल्लगलार्बुदान् ॥ काचांधकारपटलकंडूदौर्बल्यपक्ष्मणः ॥ लेपात्पीतमथालीढं दुष्टदिग्धं विषं जयेत् ॥ श्वित्रं कृच्छ्राणि कुष्ठानि दुष्टनाडीमहाव्रणान् ॥ आनाहार्शो गुदे लेपाल्ललाटे दुष्टपीनसं ॥ योनिर्लेपेन नारीणां मूढगर्भानुलोमनः ॥ उन्मूलयत्येष विषं गदो हस्तीव काननं ॥ विडंगपाठात्रिफलाऽजमोदहिंग्वग्निवक्रं[1] लवणस्य वर्गः ॥ व्योषान्वितं स्थावरजंगमानां जेता विषाणामगदोऽजिताख्यः ॥ मनोह्वारोचनाचंडात्वगेलासितसर्षपैः ॥ स्पृक्काहिंगुलकाश्मीरकांतादिः कल्कितोऽगदः ॥ विषघ्नो बालसूर्योऽयं श्रीरक्षाविषयोगदः ॥ अश्वगंधा सगोमूत्रा गृहधूमः सगुग्गुलुः ॥ एष माहेश्वरो योगो न कचित्प्रतिहन्यते ॥ विषदिग्धेन विद्धस्तु प्रताम्यति मुहुर्मुहुः ॥ विवर्णभावं भजते विषादं त्वाशु गच्छति ॥ कीटैरिवावृतं चास्य गात्रं चिमिचिमायते ॥ श्रोणिपृ-

---

१ अग्निवक्रोभल्लातकः

ष्ठशिरस्कंधसंधयः स्युः सवेदनाः ॥ कृष्णदुष्टास्रविस्रावी तृण्मूर्च्छाज्वरदाहवान् ॥ दृष्टिकालुष्यवमथुश्वासकासकरः क्षणात् ॥ आरक्तपीतपर्यंतः श्यावमध्योऽतिरुग्व्रणः ॥ शूयते पच्यते सद्यो गत्वा मांसं च कृष्णतां ॥ भक्लिन्नं जीर्यते ऽभीक्ष्णं सपिच्छिल्लपरिस्रवं ॥ कुर्यादमर्मविद्धस्य हृदयावरणं द्रुतं ॥ शल्यमाकृष्य तप्तेन लोहेनानु दहेद्व्रणं ॥ अथवा मुष्ककश्वेतासोमत्वक्ताम्रवल्लितः ॥ शिरीषाद्दुमनख्याश्च क्षारेण प्रतिसारयेत् ॥ शुकनासाप्रतिविषाव्याघ्रीमूलैश्च लेपयेत् ॥ कीटदष्टचिकित्सां च कुर्यात्तस्य यथार्हतः ॥ व्रणे तु पूतिपिशिते क्रिया पित्तविसर्पवत् ॥ सौभाग्यार्थं स्त्रियो भर्त्रे राज्ञे वाऽरातिचोदिताः ॥ गरमाहारसंयुक्तं यच्छंत्यासन्नवर्तिनः ॥ नानाप्राण्यंगशमलविरुद्धौषधिभस्मनां ॥ विषाणां मंदवीर्याणां योगो गर इति स्मृतः॥ तेन पांडुः कृशोऽल्पाग्निः कासश्वासज्वरार्दितः ॥ वायुना प्रतिलोमेन स्वप्नचिंतापरायणः॥मेहोदरयकृत्प्लीही दीनवाग्दुर्बलोऽलसः ॥ शोफवान् सतताध्मातः शुष्कपादकरः क्षयी ॥ स्वप्ने गोमायुमार्जारनकुलव्यालवानरान् ॥ प्रायः पश्यति शुष्कांश्च वनस्पति जलाशयान् ॥ मन्यते कृष्णमात्मानं गौरो गौरं च कालकः ॥ विकर्णनासानयनं पश्येत्तद्विहतेंद्रियः ॥ एतैरन्यैश्च बहुभिः क्लिष्टो घोरैरुपद्रवैः॥ गरार्तो नाशमाप्नोति कश्चित्सद्योऽचिकित्सितः॥गरार्तो वांतिमान् भुक्त्वा तत्[2]पथ्यं पानभोजनं ॥ शुद्धहृच्छीलयेद्धेम सूत्रस्थानै[3]विधेः स्मरन् ॥ शर्कराक्षौद्रसंयुक्तं चूर्णं ताप्यसुवर्णयोः ॥ लेहः प्रशमयत्युग्रं सर्वयोगकृतं विषं॥मूर्वामृतानतकणापटोलीचव्यचित्रकान्॥वचामुस्तविडंगानि तक्रकोष्णांबुमस्तुभिः ॥ पिबेद्रसेन चा[4]म्लेन गरोपहतपावकः

१ शमलं पुरीषं २ पूर्वोक्तं पानभोजनं ३ विधेः स्मरन्नित्यत्राधिगर्थस्यादिना विधिशब्दात्कर्मणिषष्ठीत्यष्टांगहृदयेऽरुणदत्तः ॥ विधिमित्यपि पाठः ४ बीजपूरादिरसेन

॥ पारावतामिषशठीपुष्कराव्हशृतं हिमं ॥ गरतृष्णारुजाकासश्वासहि ध्माज्वरापहं ॥ वायसी श्वासकासघ्नी भृष्टाऽथ त्रिफलारसे ॥ शा- र्ङ्गीनागरनिर्यूहः शिशिरश्च समाक्षिकः ॥ हरेणुचंदनश्यामानलदं श्ल क्ष्णपेषितं ॥ विलेपनं प्रयोक्तव्यं गरेणोपहतत्वचः ॥ मंजिष्ठाकिणि- हीनिंबरजन्यश्वत्थचंदनैः ॥ प्रघर्षणं कृशानां तु गरेण क्षपितौजसां॥ पथ्यं परममुद्दिष्टं शीलनं क्षीरसर्पिषोः ॥ रूपनिंबपटोलीनां क्वाथेन विषचेद्धृतं ॥ अभयागर्भिणं श्रेष्ठं तद्गरस्य निबर्हणं ॥ हरिद्रे नाकुलीं जातीं पृथक् पिष्ट्वा विपाचयेत् ॥ घृतत्रयं विषार्तानामेतदारोग्यदं परं ॥ तंदुलीयकमूलेन गृहधूमेन चैकतः ॥ क्षीरेण च घृतं सिद्धं स मस्तविषरोगजित् ॥ नागदंतीत्रिवृद्दंतीद्रवंतीस्नुक्पयःफलैः ॥ सा- धितं माहिषं सर्पिः सगोमूत्राढकं हितं ॥ सर्पकीटविषार्तानां गरार्ता- नां च शांतये ॥ मधुकं तगरं कुष्ठभद्रदारुहरेणवः ॥ मंजिष्ठैलैलवालू- नि नागपुष्पोत्पलं प्लवं ॥ विडंगं चंदनं पत्रं प्रियंगु ध्यामकं बला ॥ अंशुमत्यौ हरिद्रे द्वे बृहत्यौ सारिवाद्वयं ॥ एषां कल्कैर्घृतं सिद्धम- जेयं नाम विश्रुतं ॥ विषाणि हंति सर्वाणि शीघ्रमेव प्रयोजितं ॥ श्वे तैकमाता बीजानि प्रत्यक्पुष्पीशिरीषयोः ॥ गोमूत्रपिष्टैस्तैः सर्पिः सिद्धं विषहरं परं ॥ अमृतं नाम विख्यातमपि संजीवयेन्मृतं ॥ शि रीषत्वक्त्रिकटुकं विदारी चंदनोत्पलं ॥ द्वे बले सारिवास्फोतसुरभी- निंबपल्लवाः ॥ बंधुजीवाढकीमूर्वावासासुरसवत्सकाः ॥ पाठांकोटाश्व- गंधार्कमूलयष्ट्याव्हपद्मकं ॥ विशाला बृहती द्राक्षा कोविदारी शता- वरी ॥ कटभी दंत्यपामार्गपृश्निपर्णीरसांजनं ॥ श्वेतौ बाणाश्वखुर- कौ कुष्ठदारुप्रियंगुकाः ॥ विदारी मधुकं सारं करंजस्य फलं वचा ॥ रजन्यौ रोध्रमक्षांशं पिष्ट्वा साध्यं घृताढकं ॥ तुल्यांबु छागगोमूत्रत्र्या- ढके तद्विषापहं ॥ अपस्मारक्षयोन्मादभूतग्रहगरोदरान् ॥ पांडुरोग-

1 पाटलाइति पाठः

कृमिप्लीहगुल्मोरुस्तंभकामलाः ॥ हनुस्तंभग्रहादींश्च पानाभ्यंजनना-वनैः ॥ हंति संजीवयति च विषोद्बंधमृतान्नरान् ॥ भक्षिते हरिताले तु हृदि दाहो रसाग्रहः ॥ आनाहोऽम्लस्य वमनं पीतहारिद्रविट्स्रुतिः ॥ तथा मंडलिसर्पोक्तविकारास्तत्र भेषजं ॥ विभज्य योजयेदूर्ध्वमधः संशोधितं हितं ॥ अंकोल्लजालिनीबीजशुकनासाप्रियंगुकाः ॥ रोध्रध्यामकतालीसनतयष्ट्याव्हगुग्गुलु ॥ व्हीबेरं भद्रकाष्टं च लेहयेन्मधुसर्पिषा ॥ दद्यान्नकुलगोपित्तयुतान्नस्यांजने च तान् ॥ धत्तूरकोपयोगेन सर्वं पश्यति पीतकं ॥ कंपलालामदच्छर्दिस्मृतिभ्रंशभ्रमान्वितः ॥ तं वामयेत मधुरैः पाययेद्वा सितापयः ॥ कोरदूषैर्मदनकैः प्रायो धत्तूरवद्गदाः॥ उन्मादोऽक्षिविनाशश्च तत्रापि वमनं हितं ॥ कूष्मांडकं च सगुडं बहुशस्तत्र भक्षयेत् ॥ नानाप्रकारैः संयोगैः कोद्रवा मदहेतवः ॥ तान्विभज्य यथायोगं चिकित्सेदविरोधिभिः ॥ दूषीविषार्तं सुस्विन्नमूर्ध्वं चाधश्च शोधितं ॥ दूषीविषारिमगदं लेहयेन्मधुनाऽऽप्लुतं ॥ पिप्पल्यो ध्यामकं मांसी रोध्रमेला सुवर्चिका ॥ कुटन्नटं नतं कुष्टं यष्टीचंदनगैरिकं ॥ दूषीविषारिर्नाम्नाऽयं न चान्यत्रापि वार्यते ॥ हरीतकी सलवणा मागधी मरिचानि च ॥ एतद्दूषीविषार्तानां काश्यपोक्तं विरेचनं ॥ युंज्याच्च विषरोगेषु रेकं व्योषाधिकं भिषक्॥तरुणस्य पलाशस्य शृतं क्षारोदकं पिबेत्॥क्राथेनात्र प्रतीवापं प्रक्षिपेच्छ्लक्ष्णचूर्णितं ॥ व्योषं शिरीषकुसुमं मधुकं सारिवे भिशी ॥ कुष्टं वेल्लनिशं लाक्षायुक्तां सुरसमंजरीं ॥ सिंधूत्थरक्तत्वङ्मांसीरेणुकाहिंगुबाल्हिकं ॥ दर्वीप्रलेपि तज्जातं गोविषाणे निधापयेत् ॥ क्षारं गुल्मोदराशींसि मेहमंदाग्निताज्वरान् ॥ त्वग्दोषकासापस्मारग्रहोन्मादभगंदरान् ॥ पांडु कंठोरसोरोगान् प्लीहानं श्वयथुं कृमीन् ॥ कोलमात्रमतः खादन् जयेत्सर्वविषाणि च ॥ विषं तेजोमयं मंत्रैः सत्यब्रह्मतपोधनैः ॥ यथा निवार्यते शीघ्रं प्रयुक्तैर्न तथौषधैः ॥

न तु सर्वमनुष्याणां संति भेषजसंपदः ॥ अज्ञातरोगसद्भावे योग्यता चातिदुर्लभा ॥ प्रकुप्यति विषं भूयः केवलैश्चौषधैर्जितं ॥ अत्रासौ सिद्धमंत्राणां यतेतातश्चिकित्सकः ॥ नापि ते व्रतहीनस्य हीना वा स्वरवर्णतः ॥ यस्मान्न सिद्धिमायांति तस्माद्योज्योऽगदक्रमः ॥ विषप्रकृतिकालान्नदोषदूष्यादिसंगमे॥विषसंकटमुद्दिष्टं शतस्यैकोऽत्र जीवति ॥ क्षुत्तृष्णाघर्मदौर्बल्यक्रोधशोकभयश्रमैः ॥ अजीर्णवर्चोद्रवतापित्तमारुतवृद्धिभिः ॥ तिलपुष्पफलाघ्राणभूबाष्पघनगर्जितैः ॥ हस्तिमूषिकवादित्रनिःस्वनैर्विषसंकटैः ॥ पुरोवातोत्पलामोदमदनैर्वर्द्धते विषं ॥ वर्षासु चांबुयोनित्वात्संक्लेदं गुडवद्गतं ॥ विसर्पति घनापाये तदगस्त्यो हिनस्ति च ॥ प्रयाति मंदवीर्यत्वं विषं तस्माद्घनात्यये ॥ इति प्रकृतिसात्म्यर्तुस्थानवेगबलाबलं ॥ आलोच्य निपुणं बुद्ध्या कर्मानंतरमारभेत्॥श्लैष्मिकं वमनैरुष्णरूक्षतीक्ष्णैः प्रलेपनैः ॥ कषायकटुतिक्तैश्च भोजनैः शमयेद्विषं ॥ पैत्तिकं स्रंसनैः सेकप्रदेहैर्भूरिशीतलैः ॥ कषायतिक्तमधुरैर्घृतयुक्तैश्च भोजनैः ॥ वातात्मकं जयेत्स्वादुस्निग्धाम्ललवणान्वितैः॥सघृतैर्भोजनैर्लेपैस्तथैव पिशिताशनैः ॥ नाघृतं स्रंसनं शस्तं प्रलेपो भोज्यमौषधं ॥ सर्वेषु सर्वावस्थासु विषेषु न घृतोपमं ॥ विद्यते भेषजं किंचिद्विशेषात्प्रबलेऽनिले ॥ रक्तजे स्रावयेद्रक्तं पित्तवच्च क्रियाक्रमः॥दूषीविषे पुनः स्वस्थे पंचकर्माणि चाचरेत्॥ गंडूषैः कवलैः प्राशैस्तीक्ष्णैः प्रधमनांजनैः ॥ शिरोगतं प्रशमयेद्विषसंक्रमणैस्तथा ॥ विषदुष्टकफस्रोतोरुद्धवायुर्मृतोपमः ॥ यः स्यादसाध्यलिंगैश्च रहितस्तस्य योजयेत् ॥ मूर्ध्नि काकपदं कृत्वा कल्कं चर्मकषोद्भवं ॥ ध्मापनं चास्य कटभीजालिनीकटुकैर्हितं ॥ आ-

---

१ विषप्रकृत्यादियोगे सति विषसंकटं कथितं ॥ अस्मिंश्च विषसंकटे विषार्तः शतमध्ये एको जीवति ॥ तत्र विषप्रकृतिः पित्तप्रकृतिः कालो वर्षा विषान्नं सर्पपादि विषदोषः पित्तं दूष्यं रक्तं आदिशब्देन सात्म्यादीनां ग्रहणं २ विरेचनैः

शये यस्य दोषस्य विषं तिष्ठति तं पुरः ॥ आश्रयाश्रयिणोर्विद्वानविरोधेन साधयेत् ॥ क्षारागदैः कफस्थाने स्थिते स्वेदसिराव्यधैः॥ पित्ते क्षौद्रपयोऽभ्यज्य पानसेकावगाहनं ॥ स्वेदो वाताशये दध्ना पानं च नतकुष्टयोः ॥ क्षीरेण गुडगर्भेण मदनस्य फलेन च ॥ आस्थापनं प्रयुंजीत वाताशयगते विषे ॥ पचेद्यष्टीमधुक्वाथे तैलं क्षीरचतुर्गुणं ॥ त्रिफलासर्पवेतालीशतपुष्पेंदुराजिभिः ॥ अनंतया च तत्पाननावनाभ्यंगबस्तिषु ॥ भोजने च प्रणिहितं हंति वाताशयाद्विषं ॥ बलया सोमराज्या वा पचेत्पाटलयाऽथवा ॥ घृतमंडसमं तैलमनुवासनिकं परं ॥ विषोपद्रवपथ्यं च वीक्ष्य युंज्याद्यथायथं ॥ अयत्नाच्छ्लेष्मगं साध्यं यत्नात्पित्ताशयाश्रितं ॥ सुदुःसाध्यमसाध्यं वा वाताशयगतं विषं ॥ इति विषप्रतिषेधो नाम चत्वारिंशोऽध्यायः॥ ४० ॥

अथातः सर्पविषविज्ञानीयमध्यायं व्याख्यास्यामः ॥ दिव्यभौमविभागेन द्विविधाः पन्नगाः स्मृताः ॥ वासुकिस्तक्षकोऽनंतः सागरः सागरालयः॥ तथोपनंदनंदाद्याः समिद्धाग्निसमप्रभाः॥ दिव्या गर्जंति वर्षंति द्योतंते द्योतयंति च ॥ धारयंति जगत्सर्वं कुर्युः क्रुद्धाश्च भस्मसात् ॥ दृङ्निश्वासैर्नमस्तेभ्यो न तेष्वस्ति चिकित्सितं ॥ दर्वीकरा[1] मंडलिनो राजीमंतश्च पन्नगाः ॥ त्रिधा समासतो भौमा विद्यंते ते त्वनेकधा ॥ व्यासतो योनिभेदेन नोच्यंतेऽनुपयोगतः ॥ विशेषाद्रूक्षकटुकमम्लोष्णं स्वादुशीतलं ॥ विषं दर्वीकरादीनां क्रमाद्वाताद्दिकोपनं ॥ तारुण्यमध्यवृद्धत्वे वृष्टिवातातपेषु च ॥ विषोल्बणा भवंत्येते व्यंतरा[2] ऋतुसंधिषु ॥ रथांगलांगलच्छत्रस्वस्तिकांकुशधारिणः ॥ फणिनः शीघ्रगतयः सर्पा दर्वीकराः स्मृताः ॥ ज्ञेया मंड-

---

१ दर्वीरूपः फणएव करो हस्तो येषां ते दर्वीकराः फणावंत इतित्रह्मदेवव्याख्या ॥
२ व्यंतराः विजातयः ॥

लिनो भोगे विविधैर्मंडलैश्चिताः ॥ प्रांशवो ऽमंदगमना राजीमंतस्तु राजिभिः ॥ स्निग्धाभिश्चित्रवर्णाभिस्तिर्यगूर्ध्वं च चित्रिताः ॥ गोधासुतस्तु गौधेरो विषे दर्वीकरैः समः ॥ चतुष्पाद्व्यंतरान्विद्यादेतेषामेव संकरात् ॥ व्यामिश्रलक्षणास्ते हि सन्निपातप्रकोपनाः ॥ दिव्यको ऽजगरः सर्पः प्रतापो वृक्षशायिकः ॥ शकली पुष्पकः क्षीरी लसिनी सारसाहिकः ॥ वर्षाहिको ज्योतिरथः शुकपत्रो बलाहकः ॥ गजभक्षः प्लवोद्वाही निर्विषाः षोडशाहयः ॥ प्रायेणर्तुमती मासं ज्येष्ठं तिष्ठति पन्नगी ॥ आषाढे सर्पसंयोगादंडानां मासि कार्तिके ॥ द्वे शते विंशती द्वे च सा सूते तत्र जायते ॥ कर्कैतनसवर्णेऽडे समुद्भिन्ने भुजंगमः ॥ दीर्घलोहितराजीभिश्चित्रे योषिन्नपुंसकं ॥ शिरीषपुष्पसदृशे दंष्ट्राः सर्पस्य सप्तमे ॥ चतस्रः संभवंत्यन्हि विषं तासु चतुर्दशे, ॥ वामाधोद्यसितापीतातदूर्ध्वादक्षिणात्त्वधः ॥ रक्ता श्यावोत्तरैकद्वित्रिचतुर्विषबिंदुकाः ॥ ताः क्रमान्मुद्गमात्राऽनुबिंदुरेखा तु भोगिनां ॥ व्यधकल्पेन चान्येषां विद्याद्दंष्ट्रास्तथाऽपराः ॥ चत्वारिंशद्भुजंगस्य निर्विषाश्चतुरुत्तराः ॥ आयुर्वर्षशतं विंशं पंचवर्षशतायुषः ॥ गोनसो घर्मतप्तानां ते गवां नाशकोद्भवाः ॥ तत्रोर्ध्वदृङ्महाकायनेत्रजिह्वाशिरः स्वरः ॥ व्यक्तभोगः पुमान्धीरः स्त्री स्यात्तस्माद्विपर्यये ॥ आयता चपला क्लीबः सुकुमारो जडाकृतिः ॥ मंदवेगस्वनक्रोधः स्तब्धांगस्तिर्यशीर्षकः ॥ दिनत्रियामासंध्यासु प्रबलास्ते यथाक्रमं ॥ तदैव चापराध्यंति सर्वदैव च पन्नगी ॥ ब्राह्मणाः क्रोधना नीलकपिलाः श्वेतलोहिताः ॥ रक्तास्याः पिंगनयना मध्यदेशविचारिणः ॥ भोगे यज्ञोपवीतानि द्विजचिन्होपचिन्हिताः ॥ बिल्वपुष्पहिमोशीरपद्मगुग्गुलुगंधयः ॥ क्षत्रिया मानिनो धीरा रक्ताक्षा भृशकोपनाः ॥ पक्वजांबवखर्जूरद्राक्षाभिन्नांजनप्रभाः ॥ ॥ भोगेऽर्द्धचंद्रश्रीवत्सशंखचक्रहलांकिताः ॥ जातीचंपकपुन्नागप-

न्नजोंगकगंधयः ॥ वैश्या पारावताभासा वज्रगोमेदसप्रभाः ॥ विं-
दुमंडलचित्रांगा धूमपाटललोहिताः ॥ बस्तकुष्ठाविकक्षीरसर्पिषां गं-
धतः समाः ॥ शूद्राः सवर्णा गोधूममाहिषद्विपकर्दमैः ॥ विंदुरेखाचि-
ता रूक्षाः सुराशोणितगंधयः ॥ पूर्वमध्यापराण्हेषु चरंति ब्राह्मणा-
दयः ॥ अस्तंगते रवौ शूद्रा दशंति ब्राह्मणाः पुनः ॥ संस्थिता दक्षि
णे पार्श्वे क्षत्रिया वामतो विशः ॥ शूद्रास्तु पृष्ठतो विप्रास्त्रीनप्यनि
लपूर्वकान् ॥ कोपयंति क्रमाद्दोषांस्त्रींस्त्रयः क्षत्रियादयः ॥ दंशा-
अप्यंगगंधेन ज्ञेयास्तेषां यथायथं ॥ वायुमूषकमंडूकसर्वभक्षाः क्र-
मेण तु ॥ आहारार्थं भयात्पादस्पर्शादतिविषा क्रुधः ॥ पापवृत्तितया
वैराद्देवर्षियमनोदनात् ॥ दशंति सर्पास्तेषूक्तं विषाधिक्यं यथोत्तरं ॥
आदिष्टात्कारणं ज्ञात्वा प्रतिकुर्याद्यथायथं ॥ व्यंतरः पापशीलत्वा-
न्मार्गमाश्रित्य तिष्ठति ॥ यत्र लालापरिक्लेदमात्रं गात्रेषु दृश्यते ॥
न तु दंष्ट्राकृतं दंशं तत्तुंडाहतमादिशेत् ॥ एकं दंष्ट्रापदं द्वे वा व्याली
ढाख्यमशोणितं ॥ दंष्ट्रापदे सरक्ते द्वे व्यालुप्तं त्रीणि तानि च ॥ मां-
सच्छेदादविच्छिन्नरक्तवाहीनि दष्टकं ॥ दंष्ट्रापदानि चत्वारि तद्वद्दं-
ष्ट्रानिपीडितं ॥ निर्विषं द्वयमप्याद्यमसाध्यं पश्चिमं वदेत् ॥ विषं ना-
हेयमप्राप्य रक्तं दूषयते वपुः ॥ रक्तमण्वपि तु प्राप्तं वर्द्धते तैलमं-
बुवत् ॥ भीरोस्तु सर्पसंस्पर्शाद्भयेन कुपितोऽनिलः ॥ कदाचित्कुरु-
ते शोफं सर्पांगाभिहतं हि तत् ॥ दुर्गांधकारे विद्धस्य केन चिद्दष्ट-
शंकया ॥ विषोद्रेको ज्वरश्छर्दिर्मूर्च्छा दाहोऽपि वा भवेत् ॥ ग्लानि-
र्मोहोऽतिसारो वा तच्छंकाविषमुच्यते ॥ दंशस्तु सविषः सर्वः सशो-
फो वेदनान्वितः ॥ तुद्यते ग्रथितः किंचित्कंडूमान् दह्यते भृशं ॥ नि
र्विषो विपरीतोऽस्मात्तत्र दंशः फणावतः ॥ कूर्मपृष्ठोन्नतो रूक्षः सूक्ष्म

१ दष्टकमिव ॥ २ दष्टनिपीडिताख्यं ॥ ३ सर्पजं विषं न शोणितमप्राप्य शरीरं दूष-
यतेअपितु प्राप्य किंतु रक्तं स्तोकमपि प्राप्य विषं वर्द्धते यथा तैलं जलं प्राप्य प्रसरति ॥

दंष्ट्रापदोऽसितः ॥ विकारः श्यावता वक्त्रनखमूत्राक्षिविट्त्वचां ॥ शीतज्वरः संधिरुजा निद्रानाशो विजृंभता ॥ मन्यास्तंभः सिराध्मानं पृष्टकट्यस्थिवाग्ग्रहः ॥ शिरोगुरुत्वमरुचिः कासश्वासौ हनुग्रहः ॥ शूलमुद्वेष्टनं कोष्ठे शोपरोधौ मलाशये ॥ संदिग्धवाक्त्वं नैश्चेष्ट्यं मृतस्येव विसंज्ञता ॥ फेनलालोद्गमो हिध्मा कंठे खुरखुरायनं ॥ शुष्कोद्गारो मुहुश्चैते वातजाश्चापरे गदाः ॥ दंशो मंडलिनां सोष्मा सशोफः पीतलोहितः ॥ पृथुर्वीसर्पदाहोषाक्लेदः कोथोऽति शीर्यते ॥ विकारा दंतवक्त्रादिपीतता तृट् श्रमो भ्रमः ॥ दाहो मूर्च्छा ज्वरस्तिक्तवक्त्रत्वं पीतदर्शनं ॥ रक्तागमनमूर्ध्वाधः शीतेच्छा धूपनं मदः ॥ आशु सर्वांगविकृतिर्गदास्त्वेते च पित्तजाः ॥ दंशो राजीमतां स्निग्धः स्थिरः पिच्छिलशोफवान् ॥ सांद्रः सुशिशिरः पांडुस्तद्विकाराः शिरोव्यथा ॥ अरुचिश्छर्दिरालास्यं हृल्लासो मधुरास्यता ॥ कंठः खुरखुरः कोठः कंडूरूक्षाहिमो ज्वरः ॥ कृच्छ्रादुच्छ्वसनं निद्रा कासः श्वेतनखादिता ॥ स्तंभो गुरुत्वं चांगानां नासिकाक्षिमुखस्रुतिः ॥ रोमहर्षस्तनुश्वासो रोगाश्चान्ये कफोद्भवाः ॥ व्यंतरे मिश्रलिंगत्वं दष्टः पुंसोर्ध्वमीक्षते ॥ उत्क्षिपेद्दक्षिणं पादं पूर्वकायसमुद्यतः ॥ धीरोऽल्पवेगः शर्वर्यां विपरीतस्तु योषिता ॥ हीनस्वरोऽतिसारार्तः कंपते त्रस्यते ज्वरी ॥ नपुंसकेन तिर्यक्त्वं धीरस्तु प्रियमैथुनः ॥ बहुवादी च वृद्धेन चिरान्मंदा च वेदना ॥ बालेन शीघ्रं तीव्राश्च कुमारेणाक्ष्णि दक्षिणे ॥ रागः कुमार्या वामे तु गर्भिण्या कृष्णजिह्मदृक् ॥ जृंभा क्रोधोपजिव्हार्तः सशूनोष्ठः सिताननः ॥ गुरूदरः शिरोरोगी सूतादष्टस्तु मेहति ॥ शोणितं कुक्षिशूलार्तः सूचीभिरिव भिद्यते ॥ वेगानां रक्तमांसाद्याः ससोक्ताः पूर्वमाश्रयाः ॥ पूर्वे दर्वीकृतां वेगे दुष्टं श्यावीभवत्यसृक् ॥ श्यावता तेन वक्त्रादौ सर्पंतीव च कीटकाः ॥ द्वितीये ग्रंथयो वेगे तृतीये मूर्द्धगौरवं ॥ दृग्रोधो दंश-

विक्लेदश्चतुर्थे ष्ठीवनं वमिः ॥ संधिविश्लेषणं तंद्रा पंचमे पर्वभेदनं ॥ दाहो हिध्मा च षष्ठे च हृत्पीडा गात्रगौरवं ॥ मूर्च्छा विपाकोऽतीसारः प्राप्य शुक्रं तु सप्तमे ॥ स्कंधपृष्ठकटीभंगः सर्वचेष्टानिवर्त्तनं ॥ अथ मंडलिदष्टस्य दुष्टं पीतीभवत्यसृक् ॥ तेन पीतांगता दाहो द्वितीये श्वयथूद्भवः ॥ तृतीये दंशविक्लेदः स्वेदस्तृष्णा च जायते ॥ चतुर्थे ज्वर्यते दाहः पंचमे सर्वगात्रगः ॥ दष्टस्य राजिलैर्दुष्टं पांडुतां याति शोणितं ॥ पांडुता तेन गात्राणां द्वितीये गुरुताऽति च ॥ तृतीये दंशविक्लेदनासिकाक्षिमुखस्रवं ॥ चतुर्थे गरिमा मूर्ध्नो मन्यास्तंभश्च पंचमे ॥ गात्रभंगो ज्वरः शीतः शेषयोः[1] पूर्ववद्वदेत् ॥ कुर्यात्पंचसु वेगेषु चिकित्सां न ततः[2] परं ॥ जलाप्लुता रतिक्षीणा भीता नकुलनिर्जिताः ॥ शीतवातातपव्याधिक्षुत्तृष्णापरिपीडिताः ॥ तूर्णं देशांतरायाता विमुक्तविषकंचुकाः ॥ कुशौषधीकंटकवद्ये चरंति च काननं ॥ देशं च दिव्याध्युषितं सर्पास्तेऽल्पविषा मताः ॥ श्मशानचैत्यवल्मीकयज्ञाश्रमसुरालये ॥ चतुष्पथे जलस्थाने जीर्णोद्याने तु कोटरे ॥ क्षीरिद्रुमे निंबतरौ निर्झरे गिरिगह्वरे ॥ चक्रवज्रगदाकुंतत्रिशूलांकजटाधराः ॥ रक्तास्यनयना ये च ते स्युराशीविषोपमाः॥ न तेषां कालनियमो न च वेगेष्वनुक्रमः ॥ मंत्रतंत्रबलाच्चापि प्रसह्य विनिवर्त्तनं ॥ उपहारनमस्कारजपशांतिपरायणः ॥ कश्चिज्जीवति तैर्दष्टो विरूपो विकलोऽपि वा ॥ श्मशानचितिचैत्यादौ पंचमीपक्षसंधिषु॥अष्टमीनवमीसंध्यामध्यरात्रिदिनेषु च ॥ याम्या[3]ग्नेय[4]मघाश्लेषाविशाखापूर्वनैर्ऋते[5]॥ नैर्ऋताख्ये[6] मुहूर्ते च दष्टं मर्मसु च त्यजेत् ॥ दष्टमात्रः सितास्याक्षः शीर्यमाणशिरोरुहः ॥ स्तब्धजीव्हो मुहुर्मूर्च्छन् शीतोच्छ्वासो न जी-

---

१ षष्ठसप्तमयोर्लक्षणं पूर्ववद्दर्वीकरवद्वदेत् ॥ २ असाध्यात्वात् ॥ ३ याम्यं भरणी ॥ ४ आग्नेयं कृत्तिका ॥ ५ नैर्ऋतं मूलं ६ नैर्ऋताख्यो मुहूर्तः संध्योदय एव ॥

वति ॥ हिध्मा श्वासो वमिः कासो दष्टमात्रस्य देहिनः ॥ जायते युगपद्यस्य सद्यच्छूली न जीवति ॥ वेपथुर्वेदनास्तीव्रा ग्रीवाभंगाक्षिरक्तताः ॥ मूर्च्छा गलग्रहश्छर्दिः प्रेतराजस्य किंकराः ॥ जांबवप्रतिमो दंशः कूर्मपृष्ठवदुन्नतः ॥ रक्तं खेभ्यः समस्तेभ्यो वर्त्तते न तु दंशतः ॥ रोमहर्षो न शिशिरैः श्वयथुर्लोहितासितः ॥ दृष्टमेहनता वक्रवक्रत्वं यस्य तं त्यजेत् ॥ फेनं वमति निःसंज्ञः श्यावपादकराननः ॥ नासावसादो भंगोऽगे विड्भेदः श्लथसंधिता ॥ विषपीतस्य दष्टस्य दिग्धेनाभिहतस्य च ॥ भवंत्येतानि रूपाणि संप्राप्ते जीवितक्षये ॥ न नस्यैश्चेतना तीक्ष्णैर्न क्षतात्क्षतजागमः ॥ दंडाहतस्य नो राजिः प्रयातस्य यमांतिकं ॥ अतोऽन्यथा तु त्वरया प्रदीप्तागारवद्भिषक् ॥ रक्षन्कंठगतान्प्राणान्विषमाशु शमं नयेत् ॥ इति सर्पविषविज्ञानीयो नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥

अथातः सर्पविषप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ मात्राशतं[1] विषं स्थित्वा दंशे दष्टस्य देहिनः ॥ देहं प्रक्रमते धातून् रुधिरादीन्प्रदूषयेत् ॥ एतस्मिन्नंतरे कर्म दंशस्योत्कर्तनादिकं ॥ कुर्याच्छीघ्रं तथा देहे विषवल्ली न रोहति ॥ दष्टमात्रो दशेदाशु तमेव पवनाशनं ॥ लोष्टं महीं वा दशनैश्छित्त्वा चानु ससंभ्रमं ॥ निष्ठीवेन समालिंपेद्दंशं कर्णमलेन वा ॥ दंशस्योपरि बध्नीयादरिष्टां चतुरंगुले ॥ क्षौमादिभिर्वेणिकया सिद्धैर्मंत्रैश्च मंत्रवित् ॥ बंधो देशानुसारेण नातिगाढश्लथो हितः ॥ दंशपूतित्वशोफादीन्कुरुते ह्यतिपीडितः॥अशक्तः शिथिलो रोद्धुं विषं देशांतरं व्रजेत् ॥ अंबुवत्सेतुबंधेन बंधेन स्तभ्यते विषं ॥ न वहंति सिराश्चास्य विषं बंधाभिपीडिताः ॥ निष्पीड्य चोद्धरेद्दंशं मर्मसंध्यगतं तथा ॥ न जायते विषावेगो बीजनाशादिवांकुरः ॥ मर्मगे प्राप्नुयान्मृत्युं संधिस्थे विकलांगतां ॥ दंशं मंडलिनां मुक्त्वा पित्त-

१ मात्राशततुल्यकालं

त्वात्तथा परं ॥ प्रततैर्हेमलोहाद्यैर्दहेदाशूल्मुकेन वा ॥ करोति भस्मसात् सद्यो वन्हिः किन्नाम तु क्षतं ॥ आचूषेत्पूर्णवक्रो वा मृद्भस्मागदगोमयैः ॥ [१]प्रच्छायांतररिष्टाया मांसलं तु विशेषतः ॥ अंगं सहैव दंशेन लेपयेदगदैर्मुहुः ॥ चंदनोशीरयुक्तेन सलिलेन च सेचयेत् ॥ विषे प्रविसृते विध्येत्सिरां सा परमा क्रिया ॥ रक्ते निर्ह्रीयमाणे हि कृत्स्नं निर्ह्रीयते विषं ॥ दुष्टे तु व्याप्नुवत्यंगं ध्रुवं मृत्युर्भवत्युत ॥ सिराव्यधोदितैरस्त्रमप्रवृत्तं प्रवर्त्तयेत् ॥ स्तंभयेदतिवृत्तं तु तैरेव प्राणरक्षया ॥ दुर्गंधं सविषं रक्तमग्नौ चटचटायते ॥ यथादोषं विशुद्धं च पूर्ववल्लक्षयेदसृक् ॥ सि[२]रास्वदृश्यमानासु योज्याः श्रृंगजलौकसः ॥ शोणितं स्रुतशेषं च प्रविलीनं विषोष्मणा ॥ लेपसेकैः सुबहुशः स्तंभयेद्भृशशीतलैः ॥ अस्कन्ने विषवेगाद्धि मूर्च्छायमदहृद्द्रवाः ॥ भवंति तान् जयेच्छीतैर्वीजेच्चारोमहर्षतः ॥ स्कन्ने तु रुधिरे सद्यो विषवेगः प्रशाम्यति ॥ विषं कर्षति तीक्ष्णत्वात् हृदयं तस्य गुप्तये ॥ विपेहृत्नं घृतक्षौद्रमगदं वा घृताप्लुतं ॥ मज्जानं गोमयरसं भस्मांभः कृष्णमृज्जलं ॥ ऐकध्यं पंचगव्यं वादधिगैरिकसारिवाः ॥ खादेद्वा कोविदारार्कशिरीषकटभीच्छदान् ॥ छागमेषवराहासृक् शिशुस्थविरयोषितः ॥ पिबेयुर्गर्भिणी शीतमधुरान् पयसाऽगदान् ॥ तथा मूर्च्छादयो न स्युर्विषं चाभ्येति नानिलं ॥ हृदयावरणे चास्य श्लेष्मा ह्युपचीयते ॥ प्रवृत्तगौरवोत्क्लेशहृल्लासं वामयेत्ततः ॥ द्रवैः कांजिककौलत्थतैलमद्यादिवर्जितैः ॥ वमनैर्विषहृद्भिश्च नैवं व्याप्नोति त[३]द्वपुः ॥ भुजंगदोषप्रकृतिस्थानवेगविशेषतः ॥ सुसूक्ष्मं सम्यगालोच्य विशिष्टां चाचरेत्क्रियां ॥ सिंदुवारितमूलानि रसेन स्वेन पेषयेत् ॥ मधुयुक्तोऽयमगदः पानं दर्वीकृतां विषे

१ अरिष्टामध्ये प्रच्छाय प्रच्छानं कृत्वा आचूषयेत् २ शोफादिना अनुपलभ्यमानासु सिरासु ३ तत् विषं ॥

॥ सिंदुवारितमूलानि श्वेता च गिरिकर्णिका ॥ पानं दर्वीकरैर्दष्टे नस्यं मधु सपाकलं ॥ कृष्णसर्पेण दष्टस्य लिंपेद्दंशं हृतेऽसृजि ॥ चारटीनाकुलीभ्यां वा तीक्ष्णमूलविषेण वा ॥ पानं च क्षौद्रमंजिष्ठागृहधूमयुतं घृतं ॥ तंदुलीयककाश्मर्यकिणिहीगिरिकर्णिकाः ॥ मातुलुंगी सिता सेलुः पाननस्यांजनैर्हिताः ॥ अगदः फणिनां घोरे विषे राजीमतामपि ॥ समाः सुगंधा मृद्वीका श्वेताख्या गजमृत्तिका ॥ अर्द्धांशं सौरसं पत्रं कपित्थं बिल्वदाडिमं ॥ सक्षौद्रो मंडलिविषे विशेषादगदो हितः ॥ पंचवल्क[2]वरायष्टीनागपुष्पैलवालुकं ॥ जीवकर्षभकौ शीतं सितापद्मकमुत्पलं ॥ सक्षौद्रो हिमवान्नाम हंति मंडलिनां विषं ॥ लेपाच्छ्वयथुवीसर्पविस्फोटज्वरदाहहा ॥ काश्मर्यं वटशुंगानि जीवकर्षभकौ सिता ॥ मंजिष्ठा मधुकं चेति दष्टो मंडलिना पिबेत् ॥ वंशत्वग्बीजकटुकापाटलीबीजनागरं ॥ शिरीषबीजातिविषे मूलं गावेधुकं वचा ॥ पिष्टो गोवारिणाऽष्टांगो हंति गोनसजं विषं ॥ कटुकातिविषे कुष्टगृहधूमहरेणुकाः ॥ सक्षौद्रव्योषतगरा घ्नंति राजीमतां विषं ॥ निखने[3]त्कांडचित्राया दंशं यामद्वयं भुवि ॥ उद्धृत्य प्रच्छितं सर्पिर्धान्यमृद्भ्यां प्रलेपयेत् ॥ पिबेत्पुराणं च घृतं वराचूर्णावचूर्णितं ॥ जीर्णे विरिक्तो भुंजीत यवान्नं सूपसंस्कृतं ॥ करवीरार्ककुसुममूललांगलिकाकणाः ॥ कल्कयेदारनालेन पाठामरिचसंयुताः ॥ एष व्यंतरदष्टानामगदः सार्वकार्मिकः ॥ शिरीषपुष्पस्वरसे सप्ताहं मरिचं सितं ॥ भावितं सर्पदष्टानां नस्यपानांजने हितं ॥ द्विपलं नतकुष्टाभ्यां घृतक्षौद्रचतुष्पलं ॥ अपि तक्षकदष्टानां पानमेतत्सुखप्रदं ॥ गृहधूमं हरिद्रे द्वे समूलं तंदुलीयकं ॥ अपि वा

---

१ कुष्टसहितमाक्षिकं ॥ २ शिरीषपिप्पलवटप्लक्षवेतसानां त्वक् पंचवल्कमिति सर्वांगसुंदरायां ३ कांडचित्रायाः सर्पविशेषस्य दंशं यामद्वयं भुवि निखनेत् ॥ तत उद्धृत्य प्रच्छितं सर्पिर्धान्यमृद्भ्यां प्रलेपयेत् ॥ धान्यस्य मृद्धान्यमृत् ॥

सुकिना दष्टः पिबेन्मधुघृताप्लुतं ॥ रक्तं मांसं तु गोधायाः शुष्कं चूर्णीकृतं हितं ॥ विषे रसगते पानं कपित्थरससंयुतं ॥ सेलुत्वङ्मूलपत्राणि बादरोदुंबराणि च ॥ कटभ्याश्च पिबेद्रक्तगते मांसगते पुनः॥सक्षौद्रं खादिरारिष्टं कौटजं मूलमंभसा ॥ सर्वेष्वपि बलायुग्मं मधुकं मदनं नतं॥शिरोगते विषे मूलं नस्यकर्मणि योजयेत्॥ बंधुजीवस्य भार्गी तु सुरसस्यासितस्य वा॥अथवा पिप्पली हिंगु वृश्चिकाली मनःशिला॥ शिरीषबीजापामार्गलवणं चेतनाकरं ॥ कल्कश्चूर्णोऽथवा कृष्णाक्षवकातिविषोषणात् ॥ पिप्पलीमरिचक्षारवचासैंधवशिग्रुकात् ॥ पिष्टो रोहितपित्तेन हंत्यक्षिगतमंजनात् ॥ चंदनं मधुकं मांसी पिप्पली मरिचोत्पलं ॥ सैंधवं चांजनं श्रेष्टं गवां पित्तेन कल्कितं ॥ नक्तमालफलं व्योषं बिल्वमूलं निशाद्वयं ॥ पुष्पं च सौरसं पिष्टमंजनं बस्तवारिणा ॥ भोजवैतरणोद्दिष्टं विषसुप्तप्रबोधनं ॥ वाजिगंधाफलोशीरं नेत्रयोर्विषसुप्तयोः ॥ अंजनं वारिणा पिष्टं गारुडं गरुडोपमं ॥ समुद्रफेनमरिचकणासौवीरकांजनं ॥ चूर्णांजनं ससिंधूत्थं विषोपहतचक्षुषां ॥ कपित्थमांसं ससितक्षौद्रं कंठगते विषे॥ लिह्यादामाशयगते ताप्यचूर्णं फलं नतात् ॥ पिबेत्पक्वाशयगते मंजिष्टारजनीद्वयं ॥ पिप्पलीच समं पिष्ट्वा मत्स्यपित्तेन पाययेत् ॥ पिप्पलीनागरं क्षीरं नवनीतेन मूर्च्छितं ॥ प्रवृद्धे कंठगे दद्याच्छेपाणि प्रतिसारयेत् ॥ जयेत्संक्रामणैश्चाशु विषं शिरसि संश्रितं ॥ दद्यादधस्तद्दष्टस्य मूर्ध्नि काकपदे कृते ॥ काकपक्षशिखिच्छागगव्यमाहिषकौकुटं ॥ बिल्वप्रमाणं मांसासृङ्मूर्ध्नि दष्टस्य पादयोः॥विषं संक्रमते तत्र निहन्याच्छीघ्रमन्यथा ॥ तीक्ष्णनस्यांजनांते च भूरिमात्रं पिबेद्घृतं ॥ विषं हि नेत्रं रूक्षस्य तीक्ष्णैर्हंति समीरितं ॥ वामयेत ततश्चैनं विषशेषोपशांतये ॥ श्लेष्मलं श्लेष्मलैर्दष्टं नाभेरूर्ध्वं विशेषतः ॥ धामार्गवः शक्रयवाः सर्षपा मदनं मधु ॥ सैंधवं वमनं कोष्णं विषे श्लेष्माशयाश्रिते ॥ सुरसं

सर्पवेताल्लीमीश्वरीं गौरसर्षपं ॥ पटोलनिंबपत्रं च पिबेत्सक्षौद्रसैंधवं ॥ शुकाव्हा जालिनी दंती मदनेक्ष्वाकुकौटजं ॥काला लांगलिका तिक्ता वमनं तंदुलांबुना॥पैत्तिकं पैत्तिकैर्दष्टमधो नाभेर्विशेषतः॥विषे पित्ताशयगते पाययेत विरेचनं ॥ सनीलिनीफलां दंतीं पयसा मस्तुनाऽथवा ॥ श्लक्ष्णचूर्णीकृतं कुंभं क्वाथेन त्रैफलेन वा ॥ क्षारेण च त्रिवृच्छ्यामासुरसानीलिनीरजः ॥ पिंडीतकफलं व्योषं त्रिवृद्देलं हरीतकीं ॥ विरेचनं कफप्राये लवणं मूत्रसंयुतं ॥ घृताप्लुतं सलवणं मारुते नीलिनीफलं ॥ शयानः शयने छिद्रे विरेच्यो विषपीडितः ॥ मुहुरुत्तिष्ठते ह्यस्य विषं दूषयतेऽनिलं ॥ पिबेद्दांतो विरिक्तो वा यवागूं विषनाशिनीं ॥ विषे वाताशयगते सर्पिषा पानमिष्यते ॥ आद्यपश्चिमयोर्यच्च प्रोक्तं विषनिषेधयोः ॥ अथ दर्वीकृतां वेगे पूर्वे विस्राव्य शोणितं ॥ अगदं मधुसर्पिर्भ्यां संयुक्तं त्वरितं पिबेत् ॥ द्वितीये वमनं कृत्वा तद्वदेवागदं पिबेत् ॥ विषापहे प्रयुंजीत तृतीयेंऽजननावने ॥ पिबेच्चतुर्थे पूर्वोक्तां यवागूं वमने कृते ॥ षष्ठपंचमयोः शीतैर्दिग्धं सिक्तमभीक्ष्णशः[1] ॥ पाययेद्वमनं तीक्ष्णं यवागूं च यथोदितां ॥ अगदं सप्तमे तीक्ष्णं युंज्यादंजननस्ययोः॥ कृत्वाऽवगाढं शस्त्रेण मूर्ध्नि काकपदं ततः ॥ मांसं सरुधिरं तत्र चर्म वा तत्र निक्षिपेत्॥ तृतीये वमितः पेयां वेगे मंडलिनां पिबेत् ॥ अतीक्ष्णमगदं षष्ठे गणं वा पद्मकादिकं॥ आद्येऽवगाढं प्रच्छाय वेगे दष्टस्य राजिलैः ॥ अलाबुना हरेद्रक्तं पूर्ववच्चागदं पिबेत् ॥ षष्ठेंऽजनं तीक्ष्णतममवपीडं च योजयेत्॥अनुक्तेषु च वेगेषु क्रियां दर्वीकरोदितां ॥ गर्भिणीबालवृद्धेषु[2] मृदुं विध्येत्सिरां न च ॥ त्वङ्मनोव्हानिशे वक्रं[3] रसः शार्दूलजो नखः ॥ तमालः केसरं शीतं पीतं तंदुलवारिणा ॥ हंति सर्वविषाण्येतद्वज्रिवज्रमिवासुरान् ॥प्रपौं-

---

१ अभीक्ष्णमिति पाठः २ गर्भिण्यादिषु मृदुक्रियां योजयेत् ॥ सिरां च न व्यधयेत॥ ३ वक्रं तगरं

डरीकं कटुका देवदारु सुवर्चिका ॥ कालानुसारी स्थौणेयशैलेयघन-
पद्मकं ॥ कुटन्नटैलापुन्नागनतकुष्टप्रियंगुकं ॥ रोध्रगुग्गुलुतालीस-
पिप्पलीस्वर्णगैरिकं ॥ सिंदुवारसिताशुंठीध्यामकं लवणोत्तमं ॥ सू-
क्ष्मचूर्णीकृतं शृंगे निदध्यान्माक्षिकान्वितं ॥ तार्क्ष्यस्तार्क्ष्योपमः पा-
ननावनाभ्यंजनांजनैः ॥ अगदस्तक्षकस्यापि विषवेगं निवर्त्तयेत् ॥
रोध्रं शिरीषपुष्पाणि समंगा सहरेणुका[1] ॥ कणोषणाल्लनेपालीवचाय-
ष्टीमधूत्पलं ॥ सिंदुवारीतमंदारमूलं बीजं करंजजं ॥ ज्योतिष्मती
नतं कुष्टं श्वेता च गिरिकर्णिका ॥ चूर्णितः कन्यया क्षौद्रगोपित्ता-
भ्यां च वर्त्तितः ॥ अगदो हंति सर्पाखुकणभुक्श्वश्रृगालजं ॥ बि-
डालकांडचित्रोत्थं विषं भूतज्वरं ग्रहं ॥ अपस्मारगदोन्मादगुल्माजी-
र्णविसूचिकाः ॥ शिरोक्षिकर्णशूलं च राजद्वारे च शस्यते ॥ बि-
ल्वस्य मूलं सुरसस्य पुष्पं फलं करंजस्य नतं सुराव्हं ॥ फलत्रिकं
व्योपनिशाद्वयं च बस्तस्य मूत्रेण सुसूक्ष्मपिष्टं ॥ भुजंगलूतोंदुरुवृ-
श्चिकाद्यैर्विसूचिकाऽजीर्णगरज्वरैश्च ॥ आर्त्तान्नरान्भूतविधर्षितांश्च
स्वस्थीकरोत्यंजनपाननस्यैः ॥ त्रिवृद्विशल्या मधुकं निशे लवणपंच-
कं ॥ मंजिष्ठा त्र्यूषणं तद्वत्कल्कयेत्स महागदः ॥ मांसीहरेणुत्रि-
फलासुरंगीमधुयष्टिका ॥ पद्मकाशोकपुन्नागकुष्टतालीसचंदनं ॥ सु-
गंधकैला किणिही त्वक्पटोली मृगादनी ॥ भार्ङ्गी विडंगं पालिंदी
पाठा क्रोष्टुकमेखला ॥ पुष्पमारुष्करं पत्रं सौरसं कटुकं नतं ॥
पित्तं नकुलमार्जारगोधाशल्यकसूकरात् ॥ पृषताच्चित्रपत्राच्च गोशृं-
गे पूर्ववत्स्थितं ॥ यत्र गेहे न तत्राहिकीटादिभ्यो भयोद्भवः ॥ ए-
तेन भेरीपटहाः पताकाश्च प्रलेपिताः ॥ आर्षभेण[2] विषं घ्नंति स्पर्श-
श्रवणदर्शनैः ॥ प्रलेपाद्यैश्च निःशेषं दंशादप्युद्धरेद्विषं[3] ॥ भूयो वे-

१ हिंगुरेणुकेतिपाठः २ आर्षभनाम्नाऽगदेन ३ दंशादपि किं पुनः कायात्सर्वं विषमुद्धरेत् ॥

गाय जायेत शेषं दूषीविषाय वा ॥ विषापायेऽनिलं क्रुद्धं स्नेहादिभिरुपाचरेत् ॥ तैलमद्यकुलत्थाम्लवर्ज्यैः पवननाशनैः ॥ पित्तं पित्तज्वरहरैः कषायस्नेहबस्तिभिः ॥ समाक्षिकेण वर्गेण कफमारग्वधादिना ॥ सिता वैगंधिको द्राक्षा पयस्या मधुकं मधु ॥ पानं समंत्रपूतांबुप्रोक्षणं सांत्वहर्षणं ॥ सर्पांगाभिहते युंज्यात्तथा शंकाविषार्दिते ॥ पूतनाप्रेतकूष्मांडपिशाचाद्या नरद्विषः ॥ निहंत्यौषधिवीर्याणि रक्षाकर्माण्यथाचरेत् ॥ तस्माद्रक्षां प्रयुंजीत रक्षोगणनिवारिणीं॥ गोमयेन सुसंमृष्टे धूपागुरुसुधूपिते॥गंधमाल्योपहाराद्यैर्गुरुपूजितदैवते॥सूत्रकारान्समभ्यर्च्य शंकरास्तिककश्यपान्॥संतर्प्य हव्यकव्याभ्यां समिद्धाननलद्विजान् ॥ प्राङ्मुखायोपविष्टाय विषार्त्ताय चिकित्सकः॥उत्तराभिमुखो युंज्यात्सिद्धमंत्रादि भेषजं॥समप्रमाणैर्हरितैर्दर्भैः प्रागभिमंत्रितैः॥अच्छिन्नाग्रैः समूलैश्च कुर्यात्तस्यापमार्जनं॥ब्राह्म्याद्यैरगदैरेनं नित्यमेवानुलेपयेत् ॥ संजीवनादीन् पानादौ दंशलेपे च योजयेत् ॥ पूर्णकुंभं सकुसुमं सर्षपांश्च गले सितान्॥ शस्तं दूर्वामधुघृतं कुर्याद्दष्टस्य मूर्द्धतः ॥ एवं शाम्यति सप्ताहाद्विषमात्मवतां सदा ॥ कर्कैतनं मरकतं वज्रं वारणमौक्तिकं ॥ वैदूर्यं गर्दभमणिं पिचुकं विषमूषिकां ॥ हिमवद्गिरिसंभूतां सोमराजीं पुनर्नवां ॥ तथा द्रोणां महाद्रोणां मानसीं सर्पजं मणिं ॥ विषाणि विषशांत्यर्थं वीर्यवंति च धारयेत् ॥ छत्री झर्झरपाणिश्च चरेद्रात्रौ विशेषतः॥ तच्छायाशब्दवित्रस्ताः प्रणश्यंति भुजंगमाः ॥ इति सर्पविषप्रतिषेधो नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

अथातः कीटविषविज्ञानप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः॥सर्पाणामेव विण्मूत्रशुक्रांडशवकोथजाः ॥दोषैर्व्यस्तैः समस्तैश्च युक्ताः कीटाश्चतुर्वि-

---

१ विषापगमेसति २ तयोश्छत्रझर्झरयोः यथासंख्यं छायाशब्दाभ्यां वित्रस्ताः सर्पाः प्रणश्यंति

धाः ॥ कुंभीनसस्तुंडिकेरी शृंगी शतकुलीरकः ॥ उच्चिटिंगोऽग्निनामा च चिंच्चिटांगो मयूरकः ॥ अहिजोरभ्रकावर्त्तसारिकामुखवैदलाः ॥ शरावकुर्दी परुषश्चित्रशीर्षोऽहिजारिकः ॥ अष्टादशैते वायव्या कीटा वायुप्रकोपनाः ॥कौंडिन्यकः कणभको वरटी पत्रवृश्चिकः ॥ विनासिका ब्राह्मणिका विंदुलो भ्रमरस्तथा ॥ बाह्यकः पिच्चकः कुंभी वर्चःकीटो ऽरिमेदकः ॥ दुंदुभः पद्मकीटश्च मकरः शतपादकः ॥ पंचालः पाकमत्स्यश्च सूक्ष्मतुंडोऽथ गर्दभिः ॥ क्लीतः कृमिसरारी च यश्चाप्युत्क्लेशकः स्मृतः ॥ चतुर्विंशतिराग्नेयाः कीटाः पित्तविकारदाः ॥ विश्वंभरः पंचशुक्लः पंचकृष्णोऽथ पौंडकः ॥ शीर्यकः प्रचलाकश्च वटभाः किटिभो जटी ॥ सूचीमुखः कृष्णगोधा दभ्रः काषायवासिकः ॥ त्रयोदशैते निर्दिष्टाः कीटाः श्लेष्मप्रकोपनाः ॥ भृंगीलसो वलिभकः शूलको वाहकस्तथा ॥ कोष्टकारी कृमिकरो यश्च मंडलपुष्पकः ॥ तुंडनाभः सर्षपको सर्षपी शंबुकस्तथा ॥ अग्निकीटश्च संकीर्णा द्वादश प्राणनाशनाः ॥ दष्टस्य कीटैर्वायव्यैर्दंशस्तोदरुजोल्बणः ॥ आग्नेयैरल्पसंस्रावो दाहरागविसर्पवान् ॥ पक्वपीलुफलप्रख्यः खर्जूरसदृशोऽथवा ॥ कफाधिकैर्मंदरुजः पक्वोदुंबरसन्निभः ॥ स्रावाढ्यः सर्वलिंगस्तु दंशः स्यात्सान्निपातिकैः[1] ॥ वेगाश्च सर्पवच्छोफो वह्निर्विष्णुर्विस्रुरक्तता ॥ शिरोक्षिगौरवं मूर्च्छा भ्रमः श्वासोऽतिवेदना ॥ सर्वेषां कर्णिकाशोफो ज्वरः कंडूररोचकः ॥ वातिकः पक्षवातेन स्पर्शाद्दशति पैत्तिकः ॥ मुखेन श्लैष्मिकः कीटः सर्वथा सान्निपातिकः ॥ दष्टस्य कणभैः शोफो विसर्पो वमथुर्ज्वरः ॥ दंशश्च कर्णिकाकारः श्यावरक्तो विशीर्यते ॥ त्रिकंटकैस्तु दष्टस्य नानावर्णोऽथवाऽसितः ॥ दंशो भवेच्छ्वयथुमान्मोहो भेदश्च वर्चसः ॥ काक-

१ विवर्ज्यः सान्निपातिकैरिति पाठः

लासोऽर्द्धचंद्राभः श्याववान् भृशलोहितः ॥ दंशो रक्तैश्चितैः स्फोटैः सशूनैः कमलोद्भवः ॥ एकदंष्ट्रार्पितः पीतः कंडूमान् दर्दुरः सरुक् ॥ दंशो दष्टः सतृष्णिनद्रो मूर्च्छावान् हरितं वमेत् ॥ मात्स्यो दंशः सरुग्दाहः प्रागेवोक्तो जलौकसां ॥ विश्वंभरकृतो दंशः शोफकंडूरुजान्वितः ॥ फेनोद्गममतीसारं कुरुते कोठजन्म च ॥ पीतः शतपदीदंशः स्वेदरुग्रागशोफवान् ॥ अतसीपुष्पवर्णो वा पिटिकावान् भ्रमप्रदः ॥ गृहगोधिकया स्वेदतोदश्वयथुदाहवान् ॥ क्लेदी च दंशो दष्टस्य हृत्पीडा ग्रंथिसंभवः ॥ कंडूमान्माषकैरीपच्छ्वयथुर्मदवेदनः ॥ असाध्यकीटसदृशमसाध्यमशकक्षतं ॥ प्रायेण मक्षिकाः क्षेत्रे दशंति श्वयथूल्वणः ॥ तद्दंशो दाहकंडूमांस्तासां तु स्थगिकां त्यजेत् ॥ तद्दष्टे पिडिका श्यावा स्राविणी भूर्युपद्रवा ॥ रुग्वान्पिपीलिकादंशो वन्हिनेवच दह्यते ॥ कालबिंदुनिभैः स्फोटैर्दाहकंडूरुजान्वितैः ॥ यद्गात्रमाचितं सोष्म तद्विद्यादवमूत्रितं ॥ वृश्चिकस्य विषं तीक्ष्णमादौ दहति वन्हिवत् ॥ ऊर्ध्वमारोहति क्षिप्रं दंशे पश्चात्तु निष्ठति ॥ दंशः सद्यो ऽतिरुक् श्यावस्तुद्यते स्फुटतीव च ॥ ते[1] गवादिशकृत्कोथाद्दिग्धदष्टादिकोथतः ॥ सर्पकोथाच्च संभूता मंदमध्यमहाविषाः ॥ मंदाः पीताः सिताः श्यावा रूक्षकर्बुरमेचकाः ॥ रोमशा बहुपर्वाणो रोहिता पांडुरोदराः ॥ धूम्रोदरास्त्रिपर्वाणो मध्यास्तु कपिलारुणाः ॥ पिशंगाः शबलाश्चित्राः शोणिताभा महाविषाः ॥ अग्न्याभा ध्येकपर्वाणो रक्तासितसितोदराः॥ तैर्दष्टः[2] शूनरसनः स्तब्धगात्रो ज्वरार्दितः ॥ खैर्वमन् शोणितं कृष्णमिंद्रियार्थानसंविदन् ॥ खिद्यन्मूर्च्छन्विशुष्कास्यो विव्हलो वेदनातुरः ॥ विशीर्यमाणमांसश्च प्रायशो विजहात्यसून् ॥ उच्चिटिंगस्तु वक्रेण दशत्यभ्यधिकव्य-

---

१ ते गवादिशकृत्कोथात् विषदिग्धदष्टादिकोथात् सर्पकोथाच्च संभूता यथासंख्यं मंदविषा मध्यविषा महाविषाश्च स्युः २ तैः महाविषैः

थः ॥ साध्यतो वृश्चिकात्स्तंभं शेफसो हृष्टरोमतां ॥ करोति सेक-
मंगानां दंशः शीतांबुनेव च ॥ उष्ट्रवर्णतया चोक्तः स एव ह्युष्ट्रधू-
मकः ॥ रात्रिको रात्रिचाराश्च पृथक्त्वं कणभादिषु ॥ विकारसा-
धनाभेदाद्भेदाः संतोऽपि नोदिताः ॥ वातपित्तोत्तराः कीटाः श्लै-
ष्मिकाः कणभोंदुराः ॥ प्रायो वातोल्बणविषा वृश्चिकाः सोष्ट्रधूमकाः॥
यस्य यस्यैव दोषस्य लिंगाधिक्यं प्रतर्कयेत् ॥ तस्यतस्यौषधैः कु-
र्याद्विपरीतगुणैः क्रियां ॥ हृत्पीडोर्ध्वानिलस्तंभः सिरायामोऽस्थिपर्व-
रुक् ॥ घूर्णनोद्वेष्टनं गात्रश्यावता वातिके विषे ॥ संज्ञानाशोष्णनिः
श्वासो हृद्दाहः कटुकास्यता ॥ मांसावदरणं शोफो रक्तपीतश्च पै-
त्तिके ॥ छर्द्यरोचकहृल्लासप्रसेकोत्क्लेशपीनसैः ॥ सशैत्यमुखमाधुर्यै-
र्विद्याच्छ्लेष्माधिकं विषं ॥ पिण्याकेन व्रणे लेपस्तैलाभ्यंगश्च वाति-
के ॥ स्वेदो नाडीपुलाकाद्यैर्बृंहणश्च विधिर्हितः ॥ पैत्तिकं स्तंभयेत्
सेकैः प्रदेहैश्चातिशीतलैः ॥ लेखनच्छेदनस्वेदवमनैः श्लैष्मिकं जये-
त् ॥ कीटानां त्रिप्रकाराणां त्रैविध्येन क्रिया हिता ॥ स्वेदालेपनसे-
कांस्तु कोष्णान्प्रायोऽवचारयेत् ॥ अन्यत्र मूर्छितादंशपाकतः कोथ-
तोऽपि वा ॥नृकेशाः सर्षपाः पीता गुडो जीर्णश्च धूपनं ॥ विषदंशस्य
सर्वस्य काश्यपः परमब्रवीत्॥विषघ्नं च विधिं सर्वं कुर्यात् संशोधनानि
च॥साधयेत्सर्पवद्दष्टान्विषोग्रैः कीटवृश्चिकैः ॥तंदुलीयकतुल्यांशां त्रि-
वृतां सर्पिषा पिबेत् ॥ याति कीटविषैः कंपं न कैलास इवानिलैः ॥ क्षी-
रिवृक्षत्वगालेपः शुद्धे कीटविषापहः॥ मुक्तालेपो वरः शोफतोददाहज्व-
रप्रणुत्॥वचा हिंगु विडंगानि सैंधवं गजपिप्पली॥पाठा प्रतिविषा व्यो-
षं काश्यपेन विनिर्मितं ॥ दशांगमगदं पीत्वा सर्वकीटविषं जयेत्॥भै-
षज्यं कीटवत्पीतं महास्नेहपयो मधु ॥ शिखिकुक्कुटजैः पिच्छैः सतै-
लवणोत्तमैः ॥ धूपो हंति क्रमः शीघ्रं कीटवृश्चिकजं विषं ॥ विषे
कणभजे कुर्यादुंदुरोक्तमुपक्रमं ॥ शिरीषबीजं मंडूके लेपः स्नुक्क्षीर-

कल्कितः ॥ मधु त्रिकटुकं श्वेता भिंडामूलं च मत्स्यजे ॥ वचां वंशत्वचं पाठां नतं सुरसमंजरीं ॥ द्वे बले नाकुलीं कुष्ठं शिरीषं रजनीद्वयं ॥ गुहामतिगुहां श्वेतामजगंधां शिलाजतु ॥ कट्तृणं कटभीक्षारं गृहधूमं मनःशिलां ॥ रोहीतकस्य पित्तेन कल्कयेत्स परोऽगदः ॥ विश्वंभरादिष्वालेपनावनांजनपानतः ॥ स्वर्जिकाजशकृत्क्षारः सुरसः साक्षिपीडकः ॥ मदिरामंडसंयुक्तो हितः शतपदीविषे ॥ कपित्थसिक्थपिंडार्कक्षीरं त्रिकटुकान्वितं ॥ करंजं द्वे हरिद्रे च गृहगोधीविषापहः ॥ काकांडयुक्तः सर्वेषां विषाणां तंदुलीयकः ॥ प्रशस्तो बर्हिणांऽडेन तद्वद्वायसपीलुकः ॥ तगरं नागरं नागकेसरं मरिचानि च ॥ प्रयुक्तं पाननस्याभ्यां मक्षिकाविषनाशनं ॥ सितासिते च लवणे मरिचं च सनागरं ॥ फणिज्जकरसोपेतं वरटीनां विषापहं ॥ सद्यो वृश्चिकजं दंशं चक्रतैलेन सेचयेत् ॥ विदारिगंधासिद्धेन कवोष्णेनेतरेण वा ॥ लवणोत्तमयुक्तेन सर्पिषा वा पुनःपुनः ॥ सिंचेत्कोष्णारनालेन सक्षीरलवणेन वा ॥ उपनाहो घृते भृष्टः कल्कोऽजाज्याः ससैंधवः ॥ आदंशं स्वेदितं चूर्णैः प्रच्छाय प्रतिसारयेत् ॥ रजनीसैंधवव्योपशिरीषफलपुष्पजैः ॥मातुलुंगाम्लगोमूत्रपिष्टं च सुरसाग्रजं ॥ लेपः सुखोष्णश्च हितः पिण्याको गोमयोऽपि वा ॥ पाने सर्पिर्मधुयुतं क्षीरं वा भूरिशर्करं ॥ गुडोदकं वा सुहिमं चतुर्जातकवासितं॥पलाशबीजसंयुक्तो लेपोऽर्कक्षीरभावितः॥ पारावतशकृत्पथ्यातगरं विश्वभेषजं ॥ बीजपूररसोन्मिश्रं परमो वृश्चिकागदः ॥ मनोह्वा सैंधवं हिंगु मालतीपल्लवानि च ॥ गोशकृद्रसपिष्टेयं गुलिका वृश्चिकार्दिते ॥ लशुनो मरिचं हिंगु सुरसं विश्वभेषजं ॥ अर्कक्षीरेण गुलिका वृश्चिकार्दितशंकरी ॥ ससैंधवोष्ट्रदंष्ट्रा च हंति वृश्चिकजं विषं ॥ हिंगुना हरितालेन मातुलुंगरसेन च ॥ लेपांजनाभ्यां गु-

१ ससैंधवोष्ट्रदंष्ट्राचेत्यष्टांगहृदये पाठः

लिकाः परमं वृश्चिकापहाः ॥ करंजार्जुनशेलूनां कटभ्याः कुटजस्य च ॥ शिरीषस्य च पुष्पाणि मस्तुना दंशलेपनं ॥ पिप्पलीं मरिचं यष्टीं श्वेतां सुरसमंजरीं ॥ सहदेवीमपामार्गं तंदुलीयं च कल्कयेत्॥ कुंतलक्षारतोयेन लेपोऽलिविषनाशनः ॥ यो मुह्यति प्रश्वसिति प्रल- पत्युग्रवेदनः ॥ तस्य पथ्यानिशाकृष्णामंजिष्ठातिविषोषणं ॥ सा- लाबुवृंतं वार्ताकरसपिष्टं प्रलेपनं ॥ आदंशं यस्य कंडूः स्यात्कोथः कु- ष्ठं च दारुणं ॥ तस्यालेपस्त्रिकटुकं यवक्षारोऽक्षिपीडकः ॥ पारावत- शकृत्कांतास्वर्जिकाग्निहरेणवः ॥ रसेन मातुलुंगस्य क्षीरेणार्कस्य च द्रुतः ॥ हृदयं पीड्यते यस्य मूर्च्छा चिमिचिमायनं ॥ दंतौष्ठदं- शो रोम्णां संहर्षस्तस्य निवर्त्तते ॥ वेगो विषस्य पंचाहान्नैव वा क्रियया विना ॥ तत्र कुर्वीत दंशस्य लेपनं मस्तुकल्कितैः ॥ श्वे- तपाटल्यतिविषाहरिद्राहरिणीनतैः ॥ बिल्वमूलयवक्षारकुष्ठमागधिका- युतैः ॥ उद्धृत्यतइवादंशः शूनः क्लिन्नो हतच्छविः ॥ जंबूफल- मिवारक्तः कूजन्वमति चेष्टते ॥ इंद्रियार्थान्न जानाति प्र- स्विद्यति च यो मुहुः ॥ स्वर्जिकाकुष्ठतगरनाकुलीपीलुपिप्पलीः ॥ बृहतीं चाच्छसुरया तस्य पिष्ट्वा प्रलेपनं ॥ सर्वत्र चोग्रालिविषे पा- ययेद्दधिसर्पिषी ॥ विध्येत्सिरां विदध्याच्च वमनांजननावनं ॥ उष्ण- स्निग्धाम्लमधुरं भोजनं चानिलापहं ॥ नागरं गृहकपोतपुरीषं बीजपू- रकरसैर्हरितालं ॥ सैंधवं च विनिहंत्यगदोऽयं लेपतोऽलिकुलजं विष- माशु ॥ अंते वृश्चिकदष्टानां समुदीर्णे भृशं विषे ॥ विषेण लेपयेद्दंशं स्थावरेण यथोदितं ॥ क्रियेयमुच्चिटिंगेऽपि प्रतिलोमं च पांशुभिः ॥ उद्वर्तनं सुखाम्लोष्णैस्तथा वाऽऽच्छादनं घनैः ॥ कुटजस्य फलं कुष्ठं मालती जालिनी नतं ॥ लिप्तेक्ष्वाकुश्च पिष्टानि पानप्रधमनादिभिः ॥ वृश्चिकोंदुरुलूतानां सर्पाणां च विषापहं ॥ समानममृतेनेदं गराजीर्णं च नाशयेत् ॥ अर्कस्य दुग्धेन शिरीषबीजं त्रिर्भावितं पिप्पलिचूर्ण-

मिश्रं ॥ एषो ऽगदो हंति विषाणि कीटभुजंगलूतोंदुरुवृश्चिकानां ॥ शिरीषपुष्पं सकरंजबीजं काश्मीरजं कुष्टमनःशिले च ॥ एषोऽगदो रात्रिकवृश्चिकानां संक्रांतिकारी कथितो जिनेन ॥ इति कीटविषविज्ञानप्रतिषेधो नाम त्रयश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

अथातो लूताविषविज्ञानप्रतिषेधं व्याख्यास्यामः ॥ विश्वामित्राय रुष्टस्य वसिष्ठस्य ललाटजाः॥स्वेदलेशाः स्मृता लूता लूने ये पतितास्तृणे ॥ खांडवे दह्यमानानामसुराणां शरीरतः ॥ याः स्फुलिंगा विनिश्चेरुस्ता लूता इति केचन ॥ अन्ये वदंति भुक्तस्य दुष्टस्यान्नस्य [1]भोजनात् ॥ संभवंति विषस्फोटा ये लूताः कीटलक्षणाः॥[2]यथास्वं धास्यंतस्ते लूताः कीटाश्च संज्ञिताः ॥ तत्र घोरतरा लूता भिद्यंते ता अपि त्रिधा ॥ तीक्ष्णमध्यावरत्वेन घ्नंति चाश्वचिकित्सिताः ॥ सप्ताहेन दशाहेन पक्षेण च परं क्रमात् ॥ कपिलाऽग्निमुखीपीता पद्मा मूत्रा सिता ऽसिता ॥ आग्नेयाः स्वेदजाः सप्त लूताः पित्तविकारदाः ॥ रक्तपादाभृंगनीलापिंगलाभात्रिमंडलाः ॥ पूतिगंधाभिधा लूता लूताश्च चिरमंडलाः ॥ लूता वीरांडजाः सप्त सौम्याः श्लेष्मविकारदाः ॥ कुमुदाऽलविषारक्ताश्चित्रासंतानिमेचकाः ॥ कसना चोद्भिदाः सप्त वायव्या वायुरोगदाः ॥ काकांडश्चेणपदी लाजा वैदेही जालिनी तथा ॥ मालागुणा सवर्णा च मिश्राः सप्तोपपादुकाः ॥ व्याप्नुवंत्याशु गात्राणि ज्वलत्पावकसन्निभाः॥सन्निपातकृताऽसाध्याः साध्याः कृच्छ्रेण चेतराः ॥ ता दशंति सिते पक्षे ऽसिते संधौ सदैव च ॥ दंशः सामान्यतस्तासां दद्रुमंडलसन्निभः ॥ सितोऽसितोऽरुणः पीतः श्यावो वा मृदुरुन्नतः ॥ मध्ये कृष्णोऽथवा श्यावपर्यंतो जालकावृतः ॥ विसर्पवान् शोफयुतस्तप्यते बहुवेदनः ॥ ज्वराशुपाकविक्लेदकोथावदरणान्वितः ॥ क्लेदेन यत्स्पृशत्यंगं तत्रापि कुरुते व्रणं ॥ श्वासदंष्ट्रा-

1 मूर्च्छनादिति पाठः 2 दोषलक्षणमिति शेषः

शकृन्मूत्रशुक्रलालानखार्त्तवैः ॥ अष्टाभिरुद्दमंत्येता विषं वक्त्रैर्विशेषतः ॥ श्वासेन दंशः सहसा शूयते ज्वरदाहवान् ॥ दंष्ट्राकृतस्तूग्रतरो विवर्णः कठिनः स्थिरः ॥ गंभीरशोफवांस्तोदवेदनादाहसंयुतः ॥ दुर्गंधः शकृता दाहकंडूचिमिचिमान्वितः ॥ पच्यते चाशु पक्वश्च पांडुः पीलुफलोपमः ॥ मूत्रेण रक्तपर्यंतो मध्ये कृष्णो विशीर्यते॥ आवर्त्तसदृशः शूनः पूतिः सर्पति दह्यते ॥ शुक्रेण ग्रंथिसंस्थानः कठिनस्तीव्रवेदनः ॥ अल्पमूलोऽल्परुक्कोचो लालया कंडुरो मृदुः ॥ नखेन चोषः कुल्कः कंडूधूमायनान्वितः ॥ किंशुकोदरवर्णस्तु रजसा चंचुमालवान् ॥ लूता नाभेर्दंशंत्यूर्ध्वमूर्ध्वं चाधश्च कीटकाः ॥ तद्दूषितं च वस्त्रादिदेहे पृक्तं विकारकृत् ॥ दिनार्द्धं लक्ष्यते नैवं दंशो लूताविषोद्भवः ॥ सूचीव्यधवदाभाति ततोऽसौ प्रथमेऽहनि ॥ अव्यक्तवर्णः प्रचलः किंचित्कंडूरुजान्वितः ॥ द्वितीयेऽभ्युन्नतोऽन्तेषु पिटिकैरिव चाचितः ॥ व्यक्तवर्णो ततो मध्ये कंडूमान् ग्रंथिसन्निभः ॥ तृतीये सज्वरो रोमहर्षकृद्रक्तमंडलः ॥ शरावरूपस्तोदाढ्यो रोमकूपेषु सास्रवः ॥ महांश्चतुर्थे श्वयथुस्तापश्वासभ्रमप्रदः ॥ विकाशन्कुरुते तांस्तान् पंचमे विषकोपजान् ॥ षष्ठे व्याप्नोति रोमाणि सप्तमे हंति जीवितं ॥ इति तीक्ष्णं विषं मध्यं हीनं च विभजेदतः ॥ विषं शाम्यति सर्वासामेकविंशतिरात्रितः ॥ दंशः पित्तात्मको दाहतृट्स्फोटज्वरमोहवान् ॥ सशोफः कठिनः पांडुः कंडूमान् श्लैष्मिकोऽल्परुक् ॥ वातिकः परुषः श्यावः पर्वभेदातिरुक्करः ॥ सर्पज्ञानोदितैर्लिंगैर्दोषोद्रेकं च लक्षयेत् ॥ त्रिदोषाः प्रायशो लूताः सर्वाः पित्तकफाधिकाः ॥ प्राणांतिकीषु हृन्मोहश्वासहिध्माशिरोग्रहाः ॥ श्वेताः पीताः सिताः रक्ताः पिटिकाः श्वयथूद्भवः ॥ वेपथुर्वमथुर्दाहतृड्ांध्यं वक्रनासता ॥ श्यावौष्ठवक्रदंतत्वं पृष्ठग्रीवावभंजनं ॥ पक्वजंबूसवर्णं च दंशात् स्रवति शोणितं ॥ अथाशु लूतादष्टस्य शस्त्रे-